

„Кобзаря“, учитись у Шевченка уму-розуму, проймається ще більшою любов'ю до своєї української нації, і до славного її сина Т. Г. Шевченка.

Поет, прозаїк, драматург, критик, театрознавець, художник Т. Г. Шевченко залишив нам у спадщину великий і дорогий скарб, з якого український нарід обома приторщами черпає і буде черпати безмежну любов до батьківщини, віру в її щасливе і радісне життя. Кожний рядок Шевченкового невмирущого слова, кожний шкід його пензля прожитий велетенською любов'ю до рідного краю. Можна з певністю твердити, що ніхто так не любив України, ніхто так не страждав за українську націю як геній Шевченко. Чи жив поет на так званій волі, в роки після звільнення із кріпацтва, в Петербурзі, чи мучився на заслання, він завжди всіма своїми думами і мріями був з Україною, з українським народом, болів його стражданнями, сумував про його долю і вірив у його світле майбутнє.

Т. Г. Шевченко писав:

Україна
Дніпро крутоберегий
І надія, брате,
Не дає мені Бога
О смерті благоді. (А. О. Козачковському).

Центральним і основним мотивом творчості Т. Г. Шевченка є його любов до рідного краю, до його обездоленого народу, до його багатющої природи. Цим настроєм прожиті всі вірші, поеми, балади, оповідання, повісті і щоденник Т. Г. Шевченка.

Великий син української нації звертається частенько до земляків „живих і мертвих“ з закликом любити рідну Україну:

Любіться, брати мої,
Україну любіть
І за неї беззависно
Господа моліть. („Згадайте, братія моя“).

Повними гострого гніву і презирства насичені слова Шевченка до тих, хто не любить Україну, або байдуже до неї ставиться.

В ком нет любви к стране родной,
Те сердцем нищие, калеки—

писав Шевченко в своїй драматичній поемі „Никита Гайдай“.

Іноді Шевченкові здається, що його голос про Україну не такий сильний, як у Котляревського чи Квітки-Основ'яненка і тоді з'являється заклик („До Основ'яненка“) співати на повний голос про рідну батьківщину.

Співай же їм, мій голубе,
Про Січ, про могили—
Коли яку насипали,
Кого положили;
Про старину, про те диво,
Що було, що минуло...
Утні, батьку. Щоб нехоті
На весь світ почувли,
Що діялось в Україні,
За що погибала,
За що слава козацька
На всім світі стала.

Минулому українського народу Шевченко віддає чимало уваги, бо бачив в ньому символ волі і щастя. Історична романтика минулого життя України—другий основний мотив творчості поета, приваблює Т. Г. Шевченка, як певне заперечення сучасного ладу (часів Шевченка) на Україні. Так повстали такі твори, як „Іван Підкова“, „Тарасова Ніч“, „Гайдамаки“, „Великий лях“, „Холодний яр“ та інші.

Патетичний жанр в творчості Шевченка—ліро-епічна поема дає йому можливість не бути без-

стороннім літописцем минулого життя України, а давати свою оцінку історичним подіям, досить частенько „попадає“ від Шевченка до вічних ворогам України—коронованим Москви, шляхті з Варшави та осоружні бо...

Третім великим мотивом творчості Т. Г. Шевченка є виспівування моральної чистоти і гідності української жінки, українського народу. Викриття моральних пороків, як тяжкого соціального зла, щільно межують у Шевченка з показом людської гідності, цінності, щирості українського народу. („Катерина“, „Сова“, „Соня Мар'яна“ і інші). Не підлягає сумніву, що образ матері з поеми „Наймичка“ може стояти нарівні з кращими образами світової літератури.

Цими трьома мотивами далеко не вичерпується творчість Т. Г. Шевченка. Можна безомилково сказати, що любов Шевченка до України, до української знайшла своє досить широке висвітлення, навіть як окремий великий мотив його творчості („Причинна“, „Тополя“, цілком діли з „Княжни“ і багато інших). Не випадково окремі місця, та й твори з описами природи, народними піснями („Реве та стогне“ і „Зоре моя вечірняя“ і т. д.).

Говорячи про Шевченка, ніяк не можна згадати, що ніхто не був так глибоко і оригінально зв'язаний з народною піснею, ніхто не так високо художньої якості її, як Т. Г. Шевченко. Не випадково Шевченко писав:

Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине.
Отде, люди, наша слава,
Слава України. („До Основ'яненка“).

Шевченко безмежно любив українські народні пісні, виливав у них свої настрої і почуття. Чим то досить тяжко встановити, де кінчається родня пісня і починається творчість Шевченка. Народня пісня в трансформації Шевченка стає його власним твором і повертається в народ знову, як народня пісня.

„Нащо мені гарні брови...“
„Тяжко-важко в світі жити сироті без роду!“

Мова Т. Г. Шевченка (лексика, семантика, орфенія, художність) є багатющою пізнавально-художньою джерело для багатьох поколінь українського народу. То гостро сатирична і гнівно-сентиментальна, то лагідно пісенна і ніжно-любовна, глибоко-лірична, то епічно-драматична. В лому мова Т. Г. Шевченка—це обличчя всього народу, це найкраща і найголовніша ознака в української нації.

Березень 1943 р.

Ів. Романченко.

План вистав Роменського театру з 9-III—12-III 1943 року

для цивільного населення м. Ромна

Вівторок, 9 березня 1943 року

КОНЦЕРТ ПАНЦЕРНОГО ПОЛКУ

Четвер, 11 березня 1943 року

СВЯТО ПАМ'ЯТИ Т. Г. ШЕВЧЕНКА

9-III та 11-III 1943 року ціна квитків п'ять крб.

П'ятниця, 12 березня 1943 року

КАТЕРИНА

Опера на 3 дії Шевченко Муз. Аркас

12-III 1943 року ціна квитків від 15 до 10 крб

Початок вистав о 17 год. 30 хв. вечора

Д-Р ГЕББЕЛЬС

Ми ніколи не схилимося перед загрозами большевиків

Тираж 10.000 прим.

U 5

Друкарня газети „Відродження“, м. Ромен, № 298.

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень

№ 1 (108)

Ромен. Вівторок, 5 січня, 1943 року.

Орган Роменської Миської Управи

Ціна 50 коп.

3 квітня знищено 12.800 советських літаків

П. С. Берлін. Совети втратили від кінця квітня, з початку весняної офензи 1942 року, понад 12.800 літаків. За цей же час німецькі втрати не складають і 1.100 машин.

Приріст моці Держав Осі

П. С. Лісабон. Успіхи Держав Осі за минулі три роки війни констатують відомий американський журнал „Колос Магазин“. В той час як на початку війни в руках Держав Осі було лише 3% земної поверхні, сьогодні вже 12%. Три роки тому в таборі Держав Осі було лише біля 10% населення світу, сьогодні людський потенціал складає уже 30% всієї людськості. „Колос Магазин“ відмічає, що частка Держав Осі в покладках сировини збільшилась з 5% до 33%.

Американський посол в Лондоні поїхав до Вашингтону

Лондон. Посол Сполучених Штатів в Лондоні, Вілант, за повідомленням американського посольства, поїхав до Вашингтону. Як на причину несподіваної подорожі Віланта до американської столиці, в офіційних повідомленнях вказується на необхідність переговорів між послом та президентом Рузвельтом. (DZU, № 289)

Індуси тікають з Калькути

Після сильних японських повітряних нальотів на Калькуту розпочався потік евакуації індуського населення. Британські власті даремно намагаються припинити це. (DZU, № 289)

Совети грабують в Ірані

П. С. Істанбул. За одержаними в Ашкарі даними, сповіщається про спустошення, грабування та вбивства в Іранському Азербайджані більшовицькими військами. Війська, що відходили з Азербайджану на Кавказ, під час їхнього проходження через села по-варварському тероризували населення. Більшовицькі органи наклали контрибуції на селянські будинки. В багатьох селах, як повідомляють, більшовицькими вбито все чоловіче населення. Села були запалені.

В районі Ржева взято 8.500 полонених, здобуто або знищено 1910 панцерників та 582 гармати

З Головної Квартири Фюрера, 2 січня 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На Кавказі сильні ворожі з'єднання піхоти та панцерників намагались прорвати нашу лінію. Усі атаки відбиті з великими втратами для ворога, знищено 29 панцерників.

В Донській області також

знову відбиті в тяжких боях поновлені атаки ворога. Успішні контратаки німецьких військ відкинули ворога назад, розбили ворожу панцерну бригаду і знищили при цьому 39 панцерників та 14 гармат. Залога опорного пункту Великі Луки, завзято бо-

рочилась, відбила поновлені атаки советів. В районі Ржева за час від 25 листопада до 31 грудня 1942 р. взято 8.500 полонених, знищено, здобуто або зроблено недатними до вжитку 1910 панцерників, знищено або здобуто 582 гармати.

Німецька наступальна операція на захід від Калуги. Зруйновано 95 бойових пунктів

З Головної Квартири Фюрера, 3 січня 1943 року

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

В області Дона тривають тяжкі бої. На всьому фронті ворога відбито і він втратив 38 панцерників. Під час цих боїв особливо відзначилась 6 та панцерна дивізія. Мадьярські війська відбили атаку советів, підтримувану сильною артилерією.

Під час однієї успішної власної наступальної операції на захід від Калуги знищено один ворожий батальйон, зруйновано 95 бойових пунктів та бункерів і взято полонених.

Повновлені атаки ворога проти опорного пункту Великі Луки задоминували об'язаний опір залоги.

На південний схід від Ільменського озера совети, використовуючи багато панцерників, повторили свої даремні атаки. Збито 26 панцерників.

В Дніві артилерійським вогнем відбито ворожі наскоки. В повітряних боях британці втратили 6 літаків.

Застопорена советська офензива

Розвиток операцій на різних театрах війни під час різдвяних днів не зазнав ґрунтовних змін. На східній фронті визначається картина, яку являє велика битва на донецькому відтинку. Протягом, який своїми панцерними передовими частинами вклинився був у німецько-італійські оборонні позиції, намагався підняти свої основні сили та сильні піхотні з'єднання, однак натрапив при цьому на німецьку оборону, що посилюється з дня на день. Німецьке Командування збудувало на південь від Дона сильні оборонні позиції, які заняті підведеннями резервами. Тому ворог замість того, щоб знайти вільну територію, опинився перед сіткою старою добраних опорних пунктів, які затримали просування його далі. Для протікання битви багатозначним було те, що більшовики при виборі району офензивних керуваннях більше тактичною ніж стратегічною точкою зору і тому, зв'язуючи на очікування незначний опір в місцях атак, вклинились в територію, яка не підходила оперативному значенню. Там немає ні залізниць, ні зв'язаних комунікаційних шляхів, так що ворожі операції в цьому районі були

пов'язані із значними труднощами. Тому ворог пробував всіма способами довести до стратегічного ефекту свій початковий успіх, для чого було необхідно поширити район наступу як на південь, так і на захід. Однак в обох цих напрямках він не просувався наперед, зате він поставив під сильну флангову загрозу свої фланги наступу.

Наслідком було те, що офензива припинилась, подібно тому як і перед тим в районі Калінін—Торопець. Під час різдвяних днів німецькі війська перейшли в багатьох місцях до протиступу, знищили ворожі сили, що вклинились, і відкинули більшовиків після здобуття ряду місцевостей назад на північ. Одна сильна ворожа група з панцерниками була оточена та знищена.

Уже тепер можна констатувати, що більшовики своєю останньою великою офензивою не досягли оперативного успіху, не говорячи вже про стратегічні цілі. Які наслідки буде мати для ворога відступ завдяки німецьким контрнатупам, покажуть наступні дні.

Концентрація ворожих сил в Донському районі

привела до того, що бої на останніх відтинках фронту зменшались по силі. Спроби ворога проникнути через замерзлу Волгу в Сталинград були відбиті. В районі Торопця Німецьке Командування утримало відняту у ворога ініціативу і досягло місцевими атаками багатозначних поліпшень позицій. Тривають протягом останніх тижнів советські атаки на німецький опорний пункт Великі Луки, які після невдачі великої офензивы в районі Калінін—Торопець повинні були принести більшовикам хоч би один оперативний успіх, розбилися об героїчний опір німецької оборони й коштували ворогові надзвичайно великих втрат в людях та матеріалах.

В районі Терека протягом тижня зменшались по силі ворожі атаки, після того як більшовики понесли важкі втрати, особливо в панцерниках. Подібне стосується нового більшовицького наступу на південний схід від Ільменського озера, який було протягом двох днів відбито з великими втратами для ворога.

Грунтманн Д-р Р.

(DZU, № 289)

Шведський нейтралітет в небезпеці

П. С. Стокгольм. Як повідомляють шведські газети „Фолькете Дабладет“ для нейтралітету Швеції утворене небезпечу таємно підбурювана організація „Борюючися демократія“. Ця організація стоїть на службі британської таємної служби та одержує гроші з Англії. Як на мету цієї організації, шведська газета вказує—вступ Швеції у війну на боці Англії. Організація поширює в Швеції агітаційний матеріал, який складається за англійськими директивами. „Фолькете Дабладет“ закликає до боротьби проти цього підбурювача війни.

Короткі повідомлення

П. С. Берлін. Недостача зимової амуніції привела до численних випадків замерзання серед советських військ. Щоденно німецькі удари частини вночі доводять трупи замерзлих більшовиків. У советських солдат немає чобіт і вони замогують ноги ганчірками, які зав'язують вірвочками або травою.

Париж. У Франції заборовено одруження між арійцями та жидами, як повідомляє газета „Матен“.

П. С. Лісабон. В зв'язку з недостатньою сталі будівництво металових літаків в Сполучених Штатах сильно зменшено. Тейер триа-спортіві літаки будуватимуться з дерева.

П. С. Лісабон. Державний секретар США Хелл дав зрозуміти британському урядові, що американські війська в Австралії мають намір залишитись там на весь час. Хелл сказав, що тісний зв'язок, який існує між Сполученими Штатами та Австралією, став через воєнні події нерозривним.

П. С. Токіо. В морському районі Суробай дотепер японці потопили більше ніж 30 ворожих кораблів. Справа йде про військові кораблі, торговельні, вантажні кораблі та нафто-наливні судна, а також про пловучий док з'являється, які були потоплені протягом воєнних операцій на Тихому океані.

Фронт проти большевизму
(Поглиблення іспансько-португальської дружби)
Під час прийому в пала-тур

D.

Правильно, містер Віс-
тон Черчіль.

Вінстон Черчіль.

І ця ж таки особа 2 червня 1941 р. радо протягав большевизмові рушії відмовляється від усього раніш нею сказаного та пише, словами: „Минуло з його злочинами, його помилками і його трагічними подіями зникло“. Та така людина з ходою у мішкою заходить у спілку большевизмові і раптом починає вбачати в большевизмові „гарантію європейського порядку“. Вона збожевіліла або досить дурна, якщо гадає, ніби світ збудується на висловлюванні

Волков А.

ОБОДОШЕНИЯ

з одного гектара
ПОВІТОРЕ С.-Г. БЮРО

господарство № 47.

Харківського виступу
Сергія Івановича.

УЧАСТИЕ ОТРАТ

УЧАСТКА СТРАТ

найвищими потер
надзвичайною від
найтвердішою мор

повецькі літаки.
двої атаки з низу
у нас один болы
оросрам із кра

ра-там.

0.

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень

№ 2 (109)

Ромен. П'ятниця, 8 січня, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 1 крб.

СУЧАСНА СТРАТЕГІЯ

Берлін. П. С. Принципи німецької стратегії викладає Д-р Геббельс в статті про „Сучасну стратегію“. Німецька стратегія дисциплінована, так пояснює Д-р Геббельс, за ладійним принципом, — внести війну по можливості далі на ворожу територію і при цьому по можливості більше розбити збройні сили та потенціали супротивника або краще самим присвоїти. Модерна війна ведеться не тільки на полі бою, а також на шкідливих полях та на фабриках озброєння. Червоноармія, хто володіє надзвичайним генієм в керівництві, кращими людьми, найвищими потенціалами, надзвичайною відвагою, найтвердішою мораллю, витриманим світоглядом.

Стрімкоспадні та бойові літаки — всюди на ворога

П. С. Берлін. В завзятих німецьких боях на нижньому Дону поруч з сильними німецькими з'єднаннями стрімкоспадних та бойових літаків, успішно атакували також румунські бойові та штурмові літаки. Під час однієї атаки з низького льоту на один більшовицький аеродром на краю Калмицького степу ескадрилья німецьких винищувачів ушкодила десять виставлених радянських літаків. На відведенню відтатку східного фронту німецькі лавові літаки збили 30 ворожих літаків, ще 67 збито вогнем артилерії.

На Львівському океані та на півострові Рибачому атакували німецькі літаки, заподіяли великі шкоди більшовицьким позиціям, лабораторіям та ескортним пунктам.

На Кандаганшському фронті оточено та знищено багато ворожих бойових груп

3 Головної Квартири Фюрера, 5 січня 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє: На західному Кавказі несподіваною атакою знищено ворожий опорний пункт. Бойові літаки атакували портові споруди Геленджика та розпорозили транспортні колови на прибережному шляху. В Терській області відбито ворожі атаки.

В Донській області тривають тяжкі оборонні бої. На середньому відтинку фронту під час боїв за Великої Луки совети втратили знову понад 14 бойових бронемашин. Атаки ворожої піхоти на південний схід від Ільменського озера та спроби вирватися невеликими силами, які були оточені під час минулих боїв, не

вдалися. Також на Волхові та біля Ленінграда відбито окремі ворожі наскоки. На Кандаганшському фронті відбито атаки советів з великими кривавими втратами для ворога. Оточено та знищено багато ворожих бойових груп, між ними один батальйон на нуртах, здобуто багато зброї.

Знищено 31 бойову бронемашину, 25 танкерів, 2 батареї та 22 противотанкові гармати советів

Оточено та знищено вороже кавалерійське з'єднання

3 Головної Квартири Фюрера, 6 січня 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє: В Донській області вчора також тривали тяжкі оборонні бої з незменшеною силою. Атаки советів були відбиті з великими втратами для ворога. При цьому одна панцерна дивізія знищила 31 бойову бронемашину. Один моторизований гренадірський полк контр-наступом знищив ще 25 советських танкерів, а також 2 батареї та 22 противотанкові гармати. На іншому місці німецькою контратакою розбито 2 во-

рожі батальйони. Авіація атакувала постачальний рух та підготувальні позиції ворога. На середньому відтинку фронту оточено та знищено вороже кавалерійське з'єднання. Відбито атаки на опорний пункт Великої Луки та на південний схід від Ільменського озера. Ловецькі літаки та зенітна артилерія збили над середнім та північним відтинках східного фронту 20 советських літаків. Німецькі бойові та винищувальні літаки атакували споруди Мурманської за-

лізниці, а вночі атакували територію вокзалу в Кандагачі. В північній Африці відбувається лише незначна бойова діяльність. В Тунісі обопільна жвава розвідка діяльність. Авіація атакувала ворожий левантський опорний пункт, зенітні позиції та скупчення танкерів. В повітряних боях збито 3 ворожих літаки. Німецький підводний човен потопив в Північному морі постачальний корабель на 5,000 брт.

ВІДБИТО ВСІ АТАКИ СОВЕТІВ

Знищено 20 ворожих танкерів, збито 56 літаків

3 Головної Квартири Фюрера, 7 січня 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє: В Донській та Калмицькій області та в районі Сталинграда тривають бої. При цьому німецькі піхотні та панцерні дивізії в

співпраці з сильними з'єднаннями авіації та румунськими бойовими літаками відбили всі атаки советів. На одному місці контратакою знищено 20 ворожих танкерів.

На середньому відтинку фронту ударні частини знищили багато ворожих бойових пунктів. Відбито продовжені атаки проти Великої Луки та на південний схід від Ільменського озера, частинно артилерійським вогнем розбито підготувальні позиції. Передбачається знищення оточеної там ворожої групи. В завзятих повітряних боях над середнім та північним відтинком фронту наші ловецькі літаки збили 44, а зенітна артилерія — 12 ворожих літаків, самі втратили лише один літак. Вночі успішно бомбардовано авіацією та артилерією постачальний рух советів на львівському

Читагонг та Калькуту бомбардовано

Токіо. Активність, яку розвинула японська авіація за останні тижні на бірмесько-індуському кордоні, все більше зростає. Після сильних нальотів японських ескадриль бомбардувальників на важливі промислові міста Бенгалії, японська авіація, як повідомляє Головна японська імператорська квартира, провела нові нальоти на порт Читагонг, на аеродром Фені, та на район і порт Калькуту. Як стверджує повітряна розвідка, після нальотів тяжко влучено пристань Читагонг та 2 ворожих торговельних кораблі, що стояли в порту. Торговецькі кораблі на 2000 та на 3000 брт. запалено.

(DZU, № 1).

Потоплено 22000 бртонний військовий транспортний корабель

П. С. Стокгольм. „Рейтер“ сповіщає про потоплення 22.000 бртонного великого американського військового транспортного корабля „Президент Кулідж“. Корабель мав на борту не менше 4,000 вояків та велику кількість військового матеріалу. Це третя одиниця корабельного класу „Президент“, яку морський департамент примушений був оголосити за потопленою. Намагаються виставити цю важливу втрату, як незначну, стверджуючи, що з 4,000 чоловіка, які знаходилися на борту, потопило лише 4 чоловіка. Це твердження звучить дуже неправдоподібно. Не кажучи про те, що пасажирські кораблі розміру „Президент Кулідж“ дуже цінні, втрата його уже сама по собі дуже важлива.

Тріо

Дорогий військовий товариш! Не забувай про своїх друзів! Війна не триває до середини тижня. Вона триває.

Троє злочинців із різдвяною зіркою

„Батькиш“ Сталін, англійський злочинець війни Черчилль та президент Рузвельт. Дотепер всюди ми мали лише невдачі.

Рузвельт і північно-африканська авантюра

(ПФС). Ти, кого давно за-
чепили машини Рузвельта,
не були адекватні недавні-
ми діями американської по-
літики в Північній Африці.
Порушення слова і брехли-
вість завжди були відмінни-
ми ознаками влади цього
президента. І оскільки хви-
дання, якого цими тижнями
лазнула Франція, — ніщо, як
наслідок послідовної полі-
тики, яку Біллі Дім про-
нахить, починаючи від рі-
шучих дій вересня 1939 р.
проти так званих «союзних
держав» в Європі. Коварна
доля грає Францією від го-
ло часу, як колишній фран-
цузький міністр-президент
Далад'є обміркував, чи по-
вина його країна почати
війну за польський Коридор
і візьме місто Данциг. Тоді
в Парижі північно-амери-
канським послом був Бу-
ллет, який умовляв Далад'є
оголосити війну і об'явив
Франції шаловиту підтрим-
ку Північної Америки. Ко-
ли ж в наслідок німецького
удару обставини змінилися,
і наступник Далад'є, Рено,
в останню хвилину зверну-
вся по допомогу до Ру-
звельта. Віншington залиши-
вся німцем. Та й чому по-
винен був він відповісти
Франції, що як знаряддя,
стала непридатною?

Провина Рузвельта перед
Францією дійшла тепер до
останнього ступеня. Не ка-
жуки вже про коварство
відносно Північної Африки,
для обговорення в майбу-
тньому залишається пита-
ння, чи обміркували альянти
що північно-африканську
авантюру? Рузвельт, оче-
видно, визнає, що знайшов
місцевість, яка не стоїть
під безпосереднім захистом
зброї Держав Пакту Трох.
Але вже перші дії показу-
ють Рузвельтові і світові, що
він став жертвою неправди-
вого висновку. Він скомпро-
метував себе вже в той мо-
мент, коли проектував свій
завідомо, бо мимоволі дав
німецькій зброї можливість
вразити елітні частини у най-
більш важливому для них
питанні — тоннажу. Тільки
для перевезення до Афри-
ки американського експеди-
ційного корпусу треба по-
над мільон тонн швидко-
пливних цінних кораблів.
Отже тоннаж, потрібний
противникові для інших
целей, зменшився ще перед-
тем, як Держави Осі роз-
почали війну дії. Безпо-
середні наслідки відокрем-
лення такої великої кіль-
кості тоннажу далися впа-
ки зараз же. Англійський
міністр постачання, лорд
Вудлетон, повинен був ска-
зати, що харчові пайки в
Англії будуть зменшені, бо
більшу частину тоннажу
забирає транспорт до Пів-
нічної Африки. Але й ко-
го було це доводити. Коли
з'явився перший англо-а-
мериканський транспортний суд-
но, півдні човни і літаки
Держав Осі приготували
англійцям і американцям
важку зустріч перед бере-
гми Атлантичного океану
і Середземного моря. Тіль-

ки до 25 листопада альянти
втратили 900.000 брт, а ще
100.000 тонн були пошкод-
жені. Так вельо тоннаж,
потрібний нашому проти-
пників для перевезення
війська до Північної Афри-
ки, був по суті знищений.
Не треба забувати, що це
тільки початок. Для напа-
да повітряної Оси нема-
ло флоту Держав Осі нема-
ло кращого, як регу-
лярне сполучення їх
противників між північно-афри-
канським театром воєнних
дій і базами постачання,
що лежать найбільше в Пів-
нічній Америці. Та і япон-
ці потурбуються, щоб у тон-
нажній війні міцно заісну-
ти елітні частини в кліщі.
Свої сили — і передусім свій
тоннаж — противникові до-
водиться розкидати в усі
боки, тоді, як японці і нім-
ці з італійцями завдають
удари великими оператив-
ними одиницями і вража-
ють ворога в найбільш чут-
ливих місцях.

Мимоволі постає пита-
ння, чи обміркував Рузвельт
немишій наслідок своєї пів-
нічно-африканської авантю-
ри? Навряд, бо у ворожо-
му таборі починають ду-
матися голоси, які викликають
тривогу, чи не занадто да-
леко зайшли та чи не про-
раховувались альянти. Більше,
в чому Москва, Лондон і
Вашингтон — одиниці, не те,
що північно-африкансь-
ка операція аж ніяк не мо-
же замінити другий фронт.
Після ураганного воєно-
пропаганди, в Англії і в
Америчці намагаються від-
вернути увагу громадськості
від Північної Африки. А
це вже — дещо, коли ага-
даєш про подібні прецеден-

ти минулих років. Прига-
даймо тільки Дієп та Кре-
ту.

Повідомлення ЗДА про
Африку моментально спо-
ротилися. Цікава, проте,
заява американського го-
ловкомаンドувача, генерала
Айзенгаузера, що тепер по-
чався новий оперативний
період, коли сенсационних ві-
домостей буде не дуже ба-
гато. Одночасно натякають
на те, що перше ознаймо-
лення америланських воєнів
з німцями було дуже не-
приємне.

Англійські журналісти
супиняться значно більше.
«Таймс» — риптом зрозумів
вагу Туніського порту і
полешо, що доки цей
пункт не опанують, нема-
чого і говорити про успіх.

Усі ці міркування наліх
ворогів наводять стокгольм-
ська газета «Свенська Даг-
бладет», яка пише: «Льон-
донська преса стає дедалі
більш поміркованою. Те, що
відбувається в Північній
Африці, може стати для
альянтів поганю історією.
Треба гадати, що навіть у
найгіршому випадку голов-
на мета африканської опе-
рації не буде досягнута.
Безсумнівно, Держави Осі
вирішили утримати три-
кутник, де Туніс відіграє
важну роль. Туніс може
бути дуже небезпечним для
альянтів через свою добре
розвинену мережу шляхів.
Але якщо в руках Держав
Осі залишаться одна ву-
зенька прибережна стежка
— то й не загрозуватиме
усяй меті походів, а саме:
звільнення морського шля-
ху через Середземне море
від Гібральтару до Суєзу».

Потреба совєтів в транспорті

(ПФС). Недавно в мос-
ковській «Правді» надруку-
вали незвичайну відозву
Центрального Управління
Залізниць Совєтського Со-
юзу. В цій відозві кидають-
ся в очі не тільки деякі
цікаві речення, але й ве-
лика стурбованість про
транспорт. Читачи, що
статтю, легко зрозуміти,
що навіть люди в Куйбишеві
зрозуміли загрозливе по-
ложення транспорту.

Відозва «Правди» промо-
ляє сама за себе. Багато-
річний народний комісар
шляхів сполучення, Лазар
Каганович, не стоїть більш
на чолі цього важливого
комісаріату. Вірніше, його
потихеньку усувають і за-
міняють колишнім начальни-
ком транспортної служби,
генералом Кривоносом. Далі
ми читаємо, що Совєти не
тільки втрачали найважли-
віші залізничні лінії, але й
залишили німцям велику
частину цінного реманенту
та рухомого складу. Разом
з тим кожний новий відступ
чимраз більше обтяжував
залишені лінії, яким тепер
загрожує катастрофа.

Коли взяти на увагу ці

факти і кинути погляд на
мапу, то становище буде
достатньо ясним. Дивно тільки,
що такі питання з усією
відвертістю розглядаються
в пресі, як бувало під час
так званої «самокритики».
Здавалось б, тепер, пере-
лищем смертельної небезпе-
ки, в минуле повинне відій-
ти таке, наприклад, самоби-
чухання: в установах па-
нують поверхове ставлення
до справи і безтурботність,
а на лініях — дезорганізація,
неточність, острах перед
відповідальністю і безгос-
подарність; кожен нама-
гається позбутися відпові-
дальності і злочинно по-
водитися з матеріалами.
Совєтським залізничникам
запропоновано не пиячити
за працю і вчасно прихо-
дити на службу. Звичайно,
винним загрожують драко-
новими карами.

В усякому разі це по-
казує, що скрута дуже ве-
лика і що уряд не може пе-
ремогти її своїми силами.
Симптоматичне вже те, що
жид Каганович не стоїть
більше на чолі комісаріату
шляхів сполучення. Безу-
мовно, буде помілкою вба-

Німецькі та італійські танки в пустелі йдуть в наступ

Становище на індуському кордоні

(Перед новими подіями після закінчення дощового періоду)

Шанхай. Воєнний фронт
на бірмансько-індуському
кордоні — єдиний, де зараз
на азіатському суходолі
японці протистоять англо-
американцям. Після вигна-
ння з Бірми британських та
китайських військ в травні
1942 р. та одночасного ство-
рення заслонів бірманського
шляху, єдиного зв'язку Чу-
кінського Китаю із зовніш-
нім світом, Бірма відпала
з театру війни. Японія, при-
ймаючи до уваги населення
Індії, не проводила ніяких
бойових операцій проти Ін-
дії, і англійці повинні були
прийти в себе, після поне-
сеної в Бірмі поразки. Роз-
почавшись потім період
дощів, що тривав від трав-
ня до жовтня, сприяв далі
відносному спокою на бір-
мансько-індуському кордоні.

Тепер із закінченням до-

щового періоду багато см-
томів вказують на те, де
мають відбутись нові поді-
ї. Вже в середині жовтня
Нью-Делі відбулась «м-
ськова рада» альянсів
головкомандуючих, і
якій крім головнокоманду-
ючого британськими воєни-
ськими силами в Індії генер-
ла Уеллеса, приймав учас-
також головнокомандую-
чий американськими воєни-
ськими силами в Індії генер-
л Сілвелл.

25 жовтня японці пере-
шли до повітряної опе-
рації. Вони атакували
ближчий до Бірми пор-
т Читагонг в Бенгальській
затоці та важливі опорні
пункти для відомого як
ввітряний Бірма-шлях, що
ввітряного зв'язку між Кам-
путтою та Чункінгом. Під-
час цих операцій японці
вдалось знищити 43 альян-
ських літаки та успішно
зруйнувати підготовку
противника до нападу на
Бірму.

Під час британських контр-
атак на портове місто Акіа-
Горпина з дозволу
яке служить опорним пунк-
том для японців, а
глішні понесли далі значні
втрати. Щоб це дало зру-
нувати альянський підготу-
вання до зимової атаки
Індії на Бірму, японська
головкомандуючий в Бір-
мі генерал-лейтенант Ії
провів декілька повітряних
атак на Читагонг, при чом
японцям вдалось зруйну-
ти або ушкодити бага-
літаків та кораблів альян-
ти. Коли альянти 18 груд-
провели наскок на безпо-
ріжний проміжний тер-
між Читагонгом та Акіа-
японці відповіли 20 груд-
сильними повітряними на-
льотами на Читагонг та
центр індуської індустри-
ної області портове місто
Калькутту.

Як спокійно японці ро-
глядають становище, по-
глядають розпочатий ними тече-
наступ з Шанхаї, що
дає через Шанхаї до
лежить в східному кутку
Бірмані, проти
провінції Юнань.

Була зима. Мороз б
великі, свіжі декад
бокі. Сонце ненадо
длої на небі
ангало.

Фідієт зимової поч
дом їхав чоловік
Гризено. Юхим бу
базарі, але дуже пр
ався. Усі його тона
не приїхали з ним з
чи сета, яке порозі
ся. Він сам смерком
в місто. Спершу, по
не було, він їхав ш
Але дедалі все темі
й темнішало. Бли
спершу відбіскул
темряві, але політ
чернів. Тоді Юхим
загубив шлях. Йому
було звертати на п
ку, і він звернув з
куди треба. Він пом
не скоро і зупинив
подумав: «Вертати-
— буде далеко. Але
нув раніше, ніж тре
поворотка трохи да
з цього ж таки, —
бою шляху. По
і тепер з цієї с
праворуч і поїду
степом. Таким по
перестрипу свою
і тоді вже поїду, і

Юхим зверну
просто степом. По
чужа зовсім сам
едве тягла сан
й легше було. Ю
заванок і пішов з
Сани їхали. Як
завилях. Де був
світ, або прок
зручили, а де т
шли горою і так
по пірнали, то ш
шли. Юхим груз
часом по полю,
яким, держачись
Він думав: «Аби
поворотки дойти
яке знайду ш
м». І він поча
про те, що було
зави, що дома
Горпина з дозвол
пер у гурбі топи
за то гарно. Як
про це Юхим, то
покидати на кон
юна шимаше йш
А тим часом н

Різдвяні р

Такі іграшки
для дітей солдатів

Таки іграшки майструє Гітлерівська Молодь у вільний час

Від колгоспів до одноосібного господарства

Зле, заповіді селянству колгоспним ладом, було таке велике, що в очах селян воно якось поглинало всі інші аспекти, заповіді населенню советською владою. Ось чому ставлення селянства до большевицької влади насамперед зв'язане з його ставленням до колгоспів. Люто ненавидячи колгоспи, воно ненавиділо владу, що їх породила.

Свого часу селянство виявило найдужчий спротив проти советської влади. Воно й досі лишилося запеклим ворогом большевизму. Ніде не була такою сильною надія на повалення советського ладу, як серед селянства, при чому ці надії були завжди тісно зв'язані з повною ліквідацією колгоспного строю.

Більшості селян здавалося, що з поваленням большевицької системи чи звільненням від большевиків тих чи інших областей, неминує сам собою впаде й колгоспний лад. Селяни так зневажали колгоспи, що навіть не могли собі уявити труднощів, зв'язаних з переходом від колгоспної системи до одноосібного володіння землею.

І справді перехід від колгоспного устрою до одноосібного землевладання — зв'язаний з величезними труднощами чисто технічного та економічного значення.

Між окремих селянських господарств, що влилися в колгоспи, вже давно стерті. Та й сам склад населення окремих сел і навіть цілих областей цілком змінився. Багато господарів загинуло в боротьбі за часів примусової колективізації, мільйони їх були заслані в концтабори або переселені далеко від їхніх рідних осель. За таких умов з чисто практичних поглядів неможливо повернути господарства колишнім власникам. Та це небажано вже і з принципових міркувань, бо таким чином неминує дійшло б до колишнього несправедливого поділу землі. Поділ колгоспних земель треба проводити на нових, а не, цілком ясно, зв'язав з величезною долею праці.

Історією до цього може бути книга видатного знавця свого діла землеміра Ніконова-Смордінова «Земельно-господарський лад селянської Росії» (Софія, 1939 р.). В цій книзі автор доводить, що для переділу всієї колгоспної землі треба, щоб два роки безупинно працювало 70.000 землемірів. Цю цифру він подає на підставі технічних розрахунків, беручи від уваги земельну площу та виконаність одного землеміра.

Таких кадрів землемірів не має ні одна держава. Значить, навіть при найбільш сприятливих умовах,

не може й мови бути про скорий розподіл колгоспних земель.

До такого висновку приводить нас і багато інших фактів. На першому місці стоїть страшна спадщина колгоспного ладу — нестача тяглової сили.

В результаті силоміць проведеної колективізації та алогічного ведення колгоспної господарки, скотарство Советського Союзу було дощенту зруйноване.

Советському господарству загрожувала катастрофа — не було чим працювати, не вистачало тяглової сили. Тоді советська влада почала форсувати механізацію хліборобства. Правда, в цьому напрямі були великі досягнення, але вони не відповідали виграшам, а число їх зменшилося на багато мільйонів.

Правда, окрім тракторів у хліборобстві вживали ще й тягарових автомобілів (їх було в СССР коло 200.000), але механічна сила не могла винагородити зменшення числа коней. Зазначимо, що до списку «вдачливих» ми не включили зменшення числа волів, потрібних для багатьох праць, а число їх зменшилося на багато мільйонів.

Тяглової сили бракувало в СССР і за мирних часів. Спочатку ж військ становило ще більше погіршилося, — трактори та коні були реквізовані для армії. На теренах, звільнених від большевиків, ця справа була прямо катастрофальною: відступаючи, большевики забрали з собою худобу та вивозили машини. Тільки дещо врятували селяни, ховаючи з ризиком для свого життя. Большевики цілком пограбували залишені ними терени.

Після приходу німців, при допомозі німецької влади, почалося налагодження зруйнованого господарства. Особливо ваги набуло хліборобство, а в зв'язку з цим і справа тяглової сили. Тут виявила свою добродійну силу прийнята ініціатива. Трактористи робили прямо чудеса, ремонтували розбиті, кинути большевиками машини. Зусилля не були даремні — польові праці проведено вчас, і засівна площа не зменшилася. Однак гострої нестачі тяглової сили не усунуто. Тепер це ще не так болюче явище, бо обробляється великі площі землі, що дає можливість великої опадистости в тяглі. Крім того великому господарству легше подати й сторонню допомогу. Цим турбуються німецькі урядові установи, які не тільки привозять до звільнених областей трактори та расову худобу не розпалі, а

помагають селянам ще й власними машинами й кіними.

Коли б колгоспні землі були поділені на дрібні господарства, то цієї праці ніяк не можна було б виконати. Крім того й малу кількість худоби фактично не можна поділяти між великим числом господарів.

Наведені факти говорять самі за себе. Негайний перехід до одноосібного господарства — це нездійсненна річ. Коли б навіть припустили, що так чи інакше колгоспи й можна поділяти, то на ділянках не було б чим працювати.

Німецька адміністрація на влада зважала всі ці обставини й пішла одним правильним шляхом: вона проводить перехід від зневищеного колгоспного устрою до одноосібного землекористання поволі, крок за кроком. Перший етап — це заснування громадських господарств, яке має підготувати ґрунт для здійснення палкої мрії селянина про власне господарство.

Тимчасовий характер цих господарств підтверджує й те, що останніми часами вже почалося роздільовання їх на окремі господарства. Тимчасом це поодинокі явища — нагороджування селян землею за пильну працю. Треба сподіватися, що при першій можливості ці випадки будуть частіші. Здійснення мрії селян залежатиме від них самих.

(ОАД, № 79)

ЧОМУ ВТОРГНЕННЯ ЗАЗНАЄ НЕВДАЧІ

Охорона берегів Європи

(ПФС). Береги нашого континенту на заході, на півдні захищені від ворожих нападів. Скрізь збудовано міцні довговчасні фортифікаційні споруди, а міцні частини морської флотії, авіації та сухопутної армії завжди готові дати відсіч ворожим спробам наблизитися. Особливо багато заходів — не тільки тактичного, але й оперативного характеру — проти ворожого вторгнення взяли сухопутні сили. В наслідок їх утворені й розумно пов'язані між собою пункти зосередження війська, які вкупі з міцними укріпленнями гарантують дуже рухливий оборону. А саме німецьке воєнне мистецтво помагає не тільки в тому, щоб спиратися на укріплення. Воно — найосконаліше, бо веде оборону наступом. Обмежуватися більшість упертою обороною і відбивати наступ противника тільки фронтально — заперечувало б усім принципам німецького ведення війни. Коли спроба десанту буде проведена силами лише кількох дивізій, то берегові команди зможуть дати їй відсіч самі, що довів уже Діпп. Але не менш успішно будуть відбиті й спроби вторгнення міцніших британсько-американських частин, навіть підтримуваних океанською флотією. Для цього в розпорядженні оперативні резерви: моторизовані піхотні дивізії, великі танкові й швидкі з'єднання, які стоять у місцях, звідки їх у найкоротший час можна

перекинути на загрозливі місця. Ці частини вислані спеціально у певні напрями, щоб обернути поразку противника в перемогу, здавалося б, несподіваного прориву. Як саме? Це безперечно, запінається воєнною таємницею Німецького Командування, а своє уміння воно доводить цілком світові пильним класичним зразком. Так, наприклад, бої біля Херкова — почалися з великою наступу большевиків, закінчилися поразкою советських армій. Чому? Англії повинні бути живішими?

Німецька оборона європейських берегів це — шедевр воєнного мистецтва, досконалої економіки, швидко мобілізується, для неї не зробили зайвий витрат. Тут немає жодної зайвої людини, потрібної на іншому фронті, але працює з цим і не бракує жодної людини, гармати або танка, не кажучи про чимраз міцніші укріплення. Оборона європейських берегів є тактичною й оперативною, глибоко обміркованою системою побудованою на досвіді війни найновішого часу. Вона міцна і гнучка.

З цього можна зробити висновок. Сила німецької оборони європейських берегів заснована не тільки на силі укріплень та бойовій готовості, але й на інших факторах: на опільних діях всіх трьох частин збройних сил німців та їх союзників і на доцільному введенні в бій усіх видів зброї.

Виходить № 3 (11)

ВТРАТИ БІЛЯ

За 5 місяців втрати панці

Як особа, яка бачила фронт і в бачила втрати, ми поспішили, військові дії називалися панцями, останні полі бою в Ужгороді проти німців, який майже німецькі війська на північ від Москви.

Ця битва була до советів втрати, втрати німців 7 вересня доходило до 100.000 чоловік, більшість з них при цьому 280 панцерів.

Але ці втрати в Берліні, втратили сільську економіку до цього бойовий тупий пер.

3 25 лі проводили знову масові німецькі загони, яких успішно вів прорив, тому німці пунктів. 31 грудня 1910, що загнали тільки в районі за лінійні склади.

НАКАЗ № 263

По Роменській Міській Управі, від 31 грудня 1942 р.

За розпорядженням Військового Командування проводяться в 1943 році будівельне ремісництво і торгівлю промисловим особам без патентів — категорично ЗАБОРОНЕНО.

Ремісництво та торгівлю промисловим мають право проводити лише ті особи, яким Фінансовий відділ Управи видасть на це патенти.

Патенти на торгівлю побутовою продукцією в 1943 році видаватимуться в будув.

Купівлю і продаж промислових базарів, а також ЗАБОРОНЕНО. Це повинно проводитися виключно через комісії крамниць. Особи, яким видані патенти, повинні провадити продаж краму лише за цінами, погодженими з Райспоживспілкою.

Винні в порушенні цього наказу будуть притягнуті до суворої відповідальності.

Голова Міської Управи АНДРЕЙСЬКИЙ.

ОГОЛОШЕННЯ

Роменського Повітового с.-г. бюро, від 6 січня 1943 р.

Недільнячів на оголошення Повітового с.-г. Бюро від 25 листопада 1942 року, що було надруковано в газеті «Відродження» від 1 грудня 1942 р., про заборону виходу в м. Ромен без відповідного дозволу, помістяться порушення цього розпорядження, а тому Роменське Повітове с.-г. бюро одразу доводить до відома осіб старшин, головних агрономів районів, старшин сел та старост громадських господарств і товариств по спільній обробці землі про те, що вихід на будь-яких справах з міст повинен бути обґрунтований відповідним документом, підписаним старостою заг. двору — товариства спільної обробки землі при можливості Німецьких Районних Керівників або Німецьких Керівників опорного пункту на селі, а саме:

Вказати кому належать коні, по яких справах відраховано (внесено) державі на базарі с.-г. продукції, в лікарню, на базарі (інше).

При зупинці коней в м. Ромені повинні їх залишити і повинна мати при собі документи на коні при старості, Німецьких Керівників або коні на заду с.-г. продукції державі (інше).

Без документа у Таблиці коні будуть затримуватися всі вусикуватися, а на винних осіб будуть накладатися штрафи.

КЕРІВНИК РОМЕНСЬКОГО ПОВІТОВОГО с.-г. БЮРО АНДРЕЙСЬКИЙ. ГОЛОВНИЙ АГРОНОМ ПОВІТОВОГО с.-г. БЮРО ПІДРИС.

ОГОЛОШЕННЯ

Роменський контор «Затоско» прохав кредитори та кредиторів з'явитися до своєї рахунки до 12 січня 1943 р. та пред'явити до контори претензії, які за 1942 р. Після цього строку нікі претензії прийматися не будуть, і зазначені у нас заборгованості будуть вважатися за ліквіду.

Керівник «Затоско» П. Замура.

ЗНИКЛА КОЗА

білої масті з чорними плямами, рогата.

Своєвисті:

вул. Московська № 26, кв. 7, Миколенко.

ЗАГУБЛЕНІ ТА ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

Особову посвідку Руденко І. І. паски Петрівни.

Особову посвідку № 549, видану про місце праці № 388, Кібієв Мусіа Нікіфоровича.

Особову посвідку Гусак Сергія Семіоновича.

Особову посвідку Лисак Ганни Комарівни.

Особову посвідку, позначену про місце праці Сафранової Софії Архипівни.

Відповідальний редактор Я. ЯВШЕНКО

на загрозою
тими вищою
но у п'ятому
обернути на
тивника на-
о, успішний
ік саме? Це
залишається
ниєю Німе-
тування, але
до того до-
рови нікого
азав. Там
біля Хар-
з великого
шевників.
оразкою
і. Чому
і бути шас-

рона евр-
ів це—ш-
мистецтва
номії сні-
евним, що
ли зайвих
ас жодної
потрібно
ті, але по-
не бракує
гармат
жучи вже
ші укріп-
европейсь-
тактичною
глибоко
системою
і, досвід
го часу,
чка.

зробити
імецької
ких бо-
е тільки
ь та бо-
але й на
на спіль-
ох части-
ців та їх
цільному
воїї

ня
оготскот-
редиторів
жуні
го пред-
явній, які
ого стро-
иються
у нас
визнати
смоту"
Замура.

ЗА

торними

№ 26.

нко.

ні доку-
ментальні

зависко Па-

549, по-
ви № 325

овича.

ск Сергія

ск Галина

в'їзний Со-

в'їзний Со-

Архів - Змс

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень

№ 3 (110)

Ромен. Вівторок, 12 січня, 1943 року.

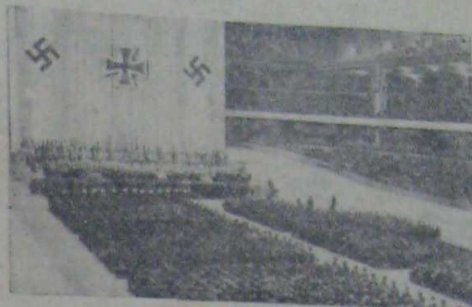
Орган Роменської Міської Управи

Ціна 50 коп.

Д-Р ГЕБЕЛЬС
ВІТАЄ НАГО-
РОДЖЕНИХ
ЛИЦАРСЬКИ-
МИ ХРЕСТА-
МИ.

НАГОРОДЖЕ-
НИ ЛИЦАРСЬ-
КИМИ ХРЕС-
ТАМИ ПРО-
МОВЛЯЮТЬ-
ДО ГІТЛЕРІВ-
СЬКОЇ МОЛО-
ДИ.

ВТРАТИ СОВЕТІВ БІЛЯ РЖЕВА

За 5 місяців больше-
вики втратили тут 4300
панцерників

Як особливий показник
тягару битв на східному
фронті та значних матері-
альних втрат, що при цьо-
му понесли советські ар-
мії, військові кола в Бер-
ліні називають число втра-
чених танкерів протя-
гом останніх місяців на
полі бою в районі Ржева.
Уже протягом літа совети
пробували провести вели-
кий наступ в районі Ржева,
який мав на меті похитну-
ти німецьку заперочу по-
зицію на передових лініях
від Москви а півночі.

Ця битва бушувала з 20
липця до 6 вересня, в вій-
совети втратили 2126 па-
нцерників, не змігши про-
вати німецькі позиції. Від
7 вересня до 2 жовтня не
доходило до великої бойо-
вої діяльності, хоч совети
поволині майже безупинні
більше ніж місцеві атаки
і при цьому втратили ще
280 танкерів.

Але ці тяжкі втрати,
як заключають спеціалісти
в Берліні, очевидячки по-
хитнули советську насту-
пальну силу, так що з 3
жовтня до 25 листопада в
цьому бойовому районі на-
ступив період відпочинку.

З 25 листопада совети
проводили в цьому районі
нову масові атаки проти
німецьких позицій, не до-
сагнувши все ж таки знач-
них успіхів, не змігши на-
віть прорватися через сис-
тему німецьких опорних
пунктів. З 25 листопада до
31 грудня вони втратили
ще 1910 танкерів, так
що загальні советські втра-
ти лише в цьому бойовому
районі за 5 місяців від 30
липця складають 4316 па-
нцерників.

Без власних втрат збито 32 советських літаки

З Головної Квартири Фюрера, 8 січня 1943 року.

Верховне Командування
Німецьких Збройних Сил
повідомляє:

На середньому Кавказі,
на Дону та на північний
захід від Сталінграда ні-
мецькі війська вчора та-
кож вели тяжкі, але успіш-
ні оборонні бої з великими
піхотними та танкерними
близькими контратакою відби-
то ворога та завдало йому
великих втрат. Знищено 32
большевизських танкерів.

На південний схід від
Ільменського озера ворог
нову безуспішно атакував
при підтримці багатьох
бронемашин і втратив при
цьому 15 бойових бронемашин.
Над середнім та пів-

нічним відтинком фронту ні-
мецькі ловецькі літаки в
завзятих повітряних боях
без власних втрат збили 32
советських літаки. Боротьба
проти ворожого постачання
на Ладозькому озері продо-
жується, вночі атаковано
район міста та порту Мур-
манськ.

В північній Африці міс-
цева бойова діяльність. В
Лівії під час несподіваних
атак швидко німецьких
бойових літаків ворог зазнав
дошкудних втрат в
автомашинах та споряджен-
ні, в повітряному бою він
втратив 3 літаки.

В порті Бені ушкоджено
2 ворожих сторожових суд-
на. В південному Тунісі на
одному ворожому опорно-

му летувському пункті
бомбами спричинено вели-
кі спустошення. Вночі ні-
мецькі бойові літаки пото-
пили біля Буї з конвой-
ної ескадри 2 торговельних
кораблі разом на 16.000 брт.,
5 інших торговельних ко-
раблів тяжко ушкоджено.
Крім цього один німецький
підводний човен потопив
на схід від Алжира одне
вороже судно для боротьби
з підводними човнами, по-
тім той же човен стерпів
великий напастний ко-
рабель.

Сьогодні ранком британ-
ські літаки нищили над
західно-німецькою обла-
стю. Населення мало втра-
ти. Були незначні мате-
ріальні шкоди в будинках.

ЗА ЧАС ВІД 1 ПО 10 СІЧНЯ СОВЕТИ ВТРАТИЛИ 624 ПАНЦЕРНИКИ

З Головної Квартири Фюрера, 11 січня 1943 року.

Верховне Командування
Німецьких Збройних Сил
повідомляє:

На північному Кавказі, бі-
ля Сталінграда та в райо-
ні Дона відбиті з кривави-
ми втратами для ворога
повторні атаки, чисельно
переважаючих піхотних та
танкерних сил советів.
Сильні з'єднання німецької
авіації з успіхом прийма-
ють участь в наземних боях.
Піхотні та танкерні час-
тини в контрнаступі зни-
щили ворожі з'єднання.
Арийські частини та авіа-
ція знищили або зробили
не здатними до вжитку 136
бойових бронемашин, з них
60 тільки в районі Сталін-
града. Ловецькі літаки зби-
ли 20 советських літаків,
втративши 2 власних літа-
ки.

На середньому фронто-
вому відтинку ударні части-
ни знищили багато бойових

пунктів та взяли полоне-
них та здобич. Бої за Ве-
ликі Луки та на південний
схід від Ільменського озера
ще тривають.

За час від 1 по 10 січня
на східному фронті сухо-
путними військами знище-
но, здобуто або зроблено
не здатними до вжитку 624
советських танкерів.

Під час продовження по-
вітряних атак на Мурман-
ську залізницю совети втра-
тили багато рухомого ма-

теріалу. Швидкі бойові лі-
таки потопили в порту
Мурманськ торговельний
корабель на 4.000 брт та
тяжко ушкодили один на-
пастний корабель.

В північній Африці міс-
цева бойова діяльність. Ні-
мецька та італійська авіа-
ція атакувала ворожі аеро-
дроми, позиції та ворожі
маршові колонні. Німецькі
ловецькі літаки збили 5 лі-
таків.

Нерозрішима проблема

(П. С.) Лисабон. Порту-
гальська газета "Республі-
ка" вбачає німецькі підвод-
ні човни за основну небез-
пеку для англо-американ-
ського судноплавства. Ні-
меччина, так пише газета,
в підводних човнах має
зброю, яка наносить англо-

американським державам
найтяжчі удари. На думку
португальської газети вис-
ношення цієї постійної
загрози для англо-амери-
канських ліній сполучення
являється для Лондона та
Вашінгтона нерозрішимою
проблемою.

НІЯКОГО ЗАХИСТУ ВІД НІМЕЦЬКИХ ПІДВОДНИХ ЧОВНІВ

(П. С.) Лондонський пре-
дставник "Свенська Дай-
дальд" детально описує без-
порадність, з якою Англія
протистоїть загрози зброї
підводних човнів Держав
Осі. "Щокало констатувати",
— так пише шведський
журналіст, — що небезпека
підводних човнів проходить
червоною ниткою крізь чис-
лені офіційні висловлю-
вання, які власне заті-
лими темами. Збір цих
предостережень проти небез-
песи підводних човнів — не
випадковий. Після трьох
років війни німецький під-
водний човен з'являється
для Англії самою більшою
вироз'язною військовою
проблемою.

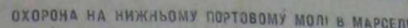
Вчені та техніки безу-
пально присвячували роботи
створенню нових методів
оборони. Багато зброї кон-
струювалось проти підвод-
них човнів, виробовува-
лось все можливе і не-
дивлячись на це не досягли
нічого, щоб похитати з
небезпекою підводних чо-
внів. В грудні 1942 року на
морях з'явилося більше
підводних човнів ніж коли
небудь під час цієї війни
або під час війни 1914-1918.
Приймаючи до уваги неу-
дачу англійської боротьби
з підводними човнами та
зважаючи на факти, що
загальний склад підводних
човнів Держав Осі дні тро-
хи не зменшився, а напав-
ки став більшим, можна
легко зрозуміти, що триво-
га перед небезпекою під-
водних човнів на морях,
які підлягають англійцям,
зростає.

В Англії вводи приму-
шені визнають, що немає
ніякої можливості для
загального захисту аліан-
ського мореплавства.

Користолюбство Маркса

Французьке середземноморське узбережжя під
охороною Німецької Зброї

дають їм добру раду: геть руки від світової імперії. По простому кажучи, це означає, що Рузвельт святий і бачить Ілдію під своєю кормилою. Цей процес у розвитку англо-американських відносин дуже цікавий... Але в засади американської апетити, що виявляють нечуваний імперіалізм Білого Дому, це розрахунки, зроблені без господаря, тобто без народів, за долю яких тепер іде торг між Лондоном та Вашингтоном. Але є багаторознік, що рішальний голос у цій справі матимуть якраз ці народи.

Водять кішкалюби, бар'яки перемоги театр тощо, ніж споконпри іде багатьох вітну хату. Далішній, щемогі стали повніжний наслідок несправними, шоб побитових умов—це не недостатньо печна розквітати, родя того часу, яного жити та його, так б'єка веснокомовити, злукування. Бо сері почали світакш обмеження і невизначені вони на своїх житлових умов амеріки більшою кишечки жінки, що і б'єк вони їх того не дуже то люблять, що ви подляються від своєї природи на пшатиної функції—продовження тільки заіродини. Отже подружжам найчастіше задоволяються тільки одною дитиною, найбільше двома.

Річ ясна, що наслідки такого обмеження, або навіть відмовлення від хатнього господарства не сприятимуть гармонійному подружньому життю. Це доводить те, що помешкання позбавлені всякої притульності, з умеблюванням зведеним до заспокоєння тільки найконечніших потреб й служать для того, щоб там виспатися та поїсти, а тому вони

П. С. Токіо. Англія та Сполучені Штати вкупі долають тепер лише третину свого спільного добового тоннажу, констатує газета „Економіст“, що виходить в Токіо. Перед початком цієї світової війни, — говориться в газеті, — тоннаж Сполучених Штатів та Англії досягнув кругло 38 мільйонів брт., так що, як додати до цього побудовані з початку війни 8 мільйонів, то спільний тоннаж буде становити 46 мільйонів. Якби від цього відняти 23 мільйони потопленого німцями торгового, а також ще тоннаж потоплений японцями та італійцями та тоннаж

потописний журнал,
посягав на повноту приле
можна з певністю приго
кати, що англійський та
американський тиражажи
зависли до одної третини за
галового довоєнного тира
жу, а саме до 12 мільйон
брт. Як до цього зауваж
журнал, цен тиражаж ня
чий найменшої кількості
що потрібну Англія та
США. Газета однією до
датою, завдяки англійськ
та американським новозо
повам в 1942 р. згідно ч
довом в 4 мільйона тира
жових видатків, при с
близо в 4 мільйона тира
Заслугуюче на увагу те
сама Німеччина в перш
шу половину 1942 р. пот
стільки ж.

ТРИ ЗЛОЧИНЦІ
ВІЙНИ—ЧЕРЧІЛЬ,
СТАЛІН ТА РУЗ-
ВЕЛЬТ: „МИ ПОВИННІ
МАТИ СПІЛЬНОГО
ГОЛОВНОКОМАН-
ДУЮЧОГО“. ВСІ
„ПРАВИЛЬНО“:
„ХТО МАЄ ПРИ-
СОБИ МАРШАЛЬ-
СЬКИЙ ЖЕЗЛ?

Ще змалку привичка бачити в мужчїні нижчу їстоту, з кожного погляду нижчу за неї, вона й у подружньому життї поводить ся з чоловіком також відповідно до свого уявлення про нього: він мусить заробляти гроші на те, щоб вона могла вести гарне й приємне життя, мусить мисляватися нею та панувати з нею, мусить їй в усьому погнурати й давати їй повну волю.

При цьому найдивніше те, що більшість чоловіків без спротиву піддає ся такому жіночому деспотизмові, ї коли чоловік з грошового й іншого погляду так поважає своїй жінки

КОНФЕРЕНЦІЯ УЧИТЕЛІВ РОМЕНЩИНИ

ІДЕАЛ І ЗДІЙСНЕННЯ. НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІСТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ „СИЛА З РАДОСТІ“

Вже січень а усієї Роменщини зібралися до місцевих учителів на конференцію. Конференція відбулася в п. Мискої Управління. Головою виступив Шеф відділу пропаганди п. Віммер. Він сказав:

бажав їм успіхів у роботі, щоб з честю закінчили б.жучий учбовий рік.

Після вступного слова п. Голови, з короткою промовою виступив Шеф відділу пропаганди п. Віммер. Він сказав:

вал переможних Німецьких військ.

Де б тільки ворог не наступав—скрізь він буде відкинутий. Європа вийде політично сильною і господарчою з цієї війни.

Але перемога нікому не дарується. Вона остаточно завойовується жертвами, що для перемоги ми готові завжди віддати.

Але кожен знає, що сьогодні Німецька Армія несе найбільші жертви, які для справи остаточної перемоги в змозі принести.

Хай усі, що мають ще тепле ліжко, в яке вони можуть лягти, й над головою яких ще є надійна покрівля, подумують про те, що в цей же час Німецькі солдати переносять жорстокий холод і лежать у бункерах.

Жертви, які потрібні від України, даються жорстокістю війни та волею до перемоги, що принесе нову, справедливу відбудову Європи.

І слово Фюрера стане дійсністю, що кров, пролита в цій війні, буде останньою для багатьох поколінь.

Незабаром після того, як націонал-соціалісти взяли в свої руки, Др. Лей, з доручення Фюрера став керівником націонал-соціалістичної організації „Сила з радості“. Ця організація, який сьогодні зазирати, увесь світ, за час свого існування зробила дуже багато доброго для трудящих Німеччини. І окремі відділи: „Політичний, мистецтв, відпустки“, „Культурна громада“, „Німецька народна освіта“, „Спорт“, і „Краса праці“ вже своїми назвами свідчать, яким шляхом ідуть їх змагання, щоб зробити країну і багатшим життя трудящих німців. Число учасників організованих нею імпрес—вельченте. Отже ця справа

народна німецька організація проводить у життя свої ідеали і розмаїє духовному об'єднанню німецького народу. Трудящі Райху можуть проводити свої відпустки на спеціальних пароплавах, що належать організації „Сила з радості“, і таким чином мають змогу познайомитися з кожною й культурними вартостями чужих країн. Тут бачимо одні з таких пароплавів, навігаційний вельченте і величезні романтичні фйорди Норвегії.

вати, як фабрикація рецидивістів безграмотності.

Органи освіти не мали можливості перевірити з цього боку всі школи, але й того досить, що дала випадкова й далеко неповна перевірка, щоб зробити певні висновки.

Ми не гомімося ні за 100% ною успішністю, ні за масовим відмінництвом, як це було в союзу німців школі, а вимагаємо в певному обсягові для дітей реальних знань, що потрібні їм будуть у житті.

З боку завідувачів—це велика провина, що така важлива діяльність роботи школи, як твереза оцінка знань дітей і перевод їх до старших класів, пройшла поза їх увагою.

Винюскаючи без достатньої підготовки учнів, школи не виконували свого завдання, а завідувач—свого обов'язку.

Другою характерною справою, що визначила роль завідувача школи, як „штатної одиниці“, являється справа коректування підручників.

Маса завідувачів стала остерогонь цієї справи, цілком поклавшись на учителів. Учителі ж проводили управління на диво неабало, неохайно, неакуратно, а потім, звичайно, до речей завідувачів доставити ці підручники до відділу освіти для вивчення. У відділі виявлялись не доцільність і неохайність учителів, і завідувачі мусили червоніти за своїх колег, що не могли справитися з чисто технічною роботою.

Деякі завідувачі тут же давали слово більше не покладатися на гачок своїх колег і більше не доставляти підручників до відділу, щоб не терпіти сорому за своїх колег. „Са

ми, мовляв, виправляють, сами хай і до відділу доставляють“. Такі завідувачі за свій підгляд в цій справі каралися тим, що ніяковіли, червоніли, й перекривали хвилини сорому. Тільки окремі завідувачі, яких на округу набереться дуже мало, поставили своїм обов'язком провести коректування під своїм керівництвом, і там це зроблено як слід: Миколаївка, Бадмаши, Давирівка, Х. Локія, Левченки, Коркі, Перехрестівка та ще два—три села.

Ми всі були свідками, коли за советів на завідувача школи призначалися особи не за спеціальністю й підготовкою, а за партійним або комсомольським квитком. Дуже часто між такими рекомендаціями завідувачами траплялись люди, про яких складено приказку: „Ні шпелі, ні женьці, ні в дуду ірещі“. Були випадки, що завідувачі середніх шкіл мали лікнепівську освіту. Партійний квиток мусив компенсувати брак загальної й педагогічної освіти.

Сучасна школа до завідувачів шкіл ставить такі чотири основні вимоги: завідувач повинен бути педагогом, господарником, організатором і адміністратором. Крім того, завідувач повинен бути енергійним, настирливим та ініціативним.

При наявності цих даних завідувач справляється з своїми обов'язками. Коли ж цих даних немає, то треба негайно ж почати над собою працювати шляхом самоосвіти, шляхом самовдосконалення, щоб бути справжнім керівником школи і щоб не опинитися у таборі „штатних одиниць“.

(Продовження в наступному номері).

Погляд назад і погляд вперед

Коли ми стоїмо на повороті року, то ми охоче можемо відпочити про роботу минулого року і про цілі й завдання на новий рік. Це не тільки для великих підприємств, а також і великих державних і військових політиків і військ. Погляньмо назад!

Говорити про старий рік, навіть говорити про німецьку перемогу.

Для багатьох німецьких учителів, що їх значення недостатньо оцінюється. З того часу, як Німецька армія вступила в 42 року в початок свого наступу, вони на Сході віддали більшовиків, де вони їх не зустріли. Якщо ви подивитесь на карту на шматок землі, що тільки завойовували на

півдні Советського Союзу, то ви побачите, що він більше, ніж всі острови Англії.

Але тут доводиться говорити не тільки про величезну завойовану землю, а і про її тактичну й стратегічну цінність: жоден пароплав не йде вже вперевозу Волги. І це рідко! Навіть Сталін, що свої поразки не зовсім охоче признає, мусив американцю Венделю Вількі признати, що йому Німецькі війська жорстоких і тяжких ударів завдали. Ми можемо додати: „від яких він ніколи вже не відпочине“.

Погляньмо вперед!

Ніхто не може дивитися з такою впевненістю в перемогу на новий рік боротьби, як Німецька Армія, що її веде Адольф Гітлер. Через усю Європу протягається непереможний

КАДРИ ШКІЛ РОМЕНСЬКОЇ ОКРУГИ

повіді округового інспектора освіти А. С. Волкова на конференції учителів 12 січня 1943 року)

Привітання з Новим роком. Школа за рік. Обов'язки завідувача школи. Облік сучасного року. Завдання на кінець року.

Привітання. Між двох учбових років зібрався наша дошкільна педагогічна рада вирішенню питань педагогічного порядку. Завдання на кінець року. Завдання на кінець року.

Школа за рік. Як наша національна школа, що була на руїнах, знову встала. За цей рік ми зробили велику справу: змінили зміни в бік прогресу школи, що свідчить про поступовий розвиток школи. Школа за рік. Як наша національна школа, що була на руїнах, знову встала. За цей рік ми зробили велику справу: змінили зміни в бік прогресу школи, що свідчить про поступовий розвиток школи.

г) минулого року школи функціонували в складі 3-х класів, цього року вони функціонували у складі 4-х класів;

д) минулого року навчання було не обов'язковим, цього року воно являється обов'язковим;

е) минулого року вивчалася 6 дисциплін, цього року вивчається 7 дисциплін;

ж) минулого року діти вчилися без підручників, цього року в школах є підручники;

з) минулого року навчання розпочалося тільки 1-го лютого, цього року воно почалося нормально — 1 вересня;

і) минулого року навчання закінчилося тільки в місці в намічений термін, а в районах два-три місяці учні не доходили до наміченого терміну, цього року навчання має бути закінчене нормально — 15 червня.

Все це—не абиякі зрушення вперед, але ці зрушення могли б бути більш ефективними, коли б педагогічний та адміністративний персонал шкіл був на висоті свого покликання. Отже ми мусимо говорити про роль і обов'язки завідувача школи та про облік сучасного учителя.

III. Обов'язки завідувача школи

Завідувач школи — це голова всього шкільного життя. До завідувача, як до центру, сходяться всі лінії цього життя. Він керує життям школи, спрямовуючи його до все більшого розвитку. Коли завідувач відповідає своєму призначенню, життя школи йде гаразд, прогресує. Коли ж на місце завідувача попадає людина випадково, або зайняти передбачене штатом місце, так би мовити, „штатна одиниця“, то там годі ждати від школи її плодотворчої роботи.

Практика року роботи дала багатий і красномовний матеріал, на підставі якого можна твердити, що справа завідувача школи по округі не зовсім безпечна. В величезній більшості шкіл—це не завідувачі, а саме „штатні одиниці“.

На початку біжучого учбового року виявилось, що деякі школи провели негідно перевод учнів до старших класів і видали посвідчення про закінчення 3-х класів школи учням, які зовсім не заслуговували на це. Це ганебне явище виявилось майже по всіх районах округи. Є райони, в яких це спостерігалося майже по всіх школах району.

В цих школах учні, переведені до старших класів без достатніх знань, були повернені до тих класів, де вони вчилися торік. Це ганебне явище інколи не можна кваліфікувати, як фабрикацію рецидивістів безграмотності.

Органи освіти не мали можливості перевірити з цього боку всі школи, але й того досить, що дала випадкова й далеко неповна перевірка, щоб зробити певні висновки.

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень

№ 5 (112)

Ромен. Вівторок, 19 січня, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 50 коп.

На південь від Ладозького озера совети за час з 12 січня втратили 229 бронемашин

На північний захід від Москви німецькі літаки бомбардували постачальні шляхи советів, знищено 10 транспортних потягів

З Головної Квартири Фюрера, 18 січня 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На півдні східного фронту йдуть далі з незначною запеклістю оборонні бої, що вже тривають протягом двох місяців. Ворожі атаки, ведені новими силами, в основному відбито в тяжких боях або отримано рухливими контрударами та завзятою обороною опорних пунктів.

В районі Сталінграда німецькі війська, які б'ються в несприятливих умовах, тримаються завзято і вистривають та ставлять сильний опір атакам.

На середньому відтинку фронту та на південний схід від Ільменського озера під час місцевих бойових дій знищено 8 бойових бронемашин. Завдяки зосередженням атак авіації та швидких італійських бойових літаків у головних пунктах боїв на південному та середньому відтинках східного фронту, ворог зазнав тяжких втрат в людях, матеріалах,

зброї та різного роду транспортних засобах.

Масові ворожі скучення були розпорочені та знищено багато військових розташувань пунктів. Вночі бойові літаки бомбардували ворожі постачальні шляхи на північний захід від Москви. Знищено 10 транспортних потягів.

На південь від Ладозького озера тривають тяжкі оборонні бої. За час з 12 січня тут розбито або зруйновано 229 советських бронемашин.

В північній Африці німецько-італійська панирна армія вчора також в рухомих бойових операціях відбила сильні ворожі літотні та панирні атаки з дуже великими втратами від ворога. Розбито 20 ворожих бронемашин. З'єднання авіації підтримували оборонні бої. Вночі бомбардовано постачальні порти в Кіріаті.

В Тунісі відбито окремі ворожі атаки місцевого значення з кривавими втратами для ворога. Вдень

авіація атакувала порт Бон, а вночі одну корабельну валку на північ від Букі. При цьому тяжко ушкоджено 7 великих ворожих транспортних кораблів на 25.000 брт. Між ними 2 можна вважати втраченими.

Вчора ввечері та вночі британська авіація, під час безуспішних атак на північно німецьку область та на столицю, звинила тяжких втрат. За досюгочасними даними піни ловецькі літаки та асета артилерія збили 25 ворожих літаків, переважно чотирьохмоторних бомбовики. Крім того ще збито вдень над узбережжям західних областей 4 британських літаки, а над Північним морем ще 3 британські літаки.

Вчора ввечері та сьогодні ранком сильні з'єднання німецької авіації бомбардували Лондон розривними та запалювальними бомбами та еспричили, перед усім на захід від великого коліна Темзи, великі спустошення та пожежі. 6 літаків не вернулось назад.

Короткі

повідомлення

Сан-Себастьян. Ще один транспорт іспанських добровільців під командуванням підполковника Толедо вирушив з Іспанії, щоб на охорі в Блантайн Дивізії борються проти большевизму.

Болгарський військовий міністр у Фюрера

П.С. Головна Квартира Фюрера.

Болгарський військовий міністр генерал-лейтенант Недіш, який зараз подорожує в Німеччину, був прийнятий Фюрером.

Бразилія втратила вже 25 торговельних кораблів

Як довідуються з Буенос-Айреса "Giornale d'Italia", підводні човни Держав Оси дотепер потопили 25 кораблів бразильського торговельного флоту в цілому на 110.000 брт.

ЗРУЙНУВАННЯ РОДИНИ В БОЛЬШЕВІІ

Родина—це основна клітина кожного народу. Як найменша кровна спільнота, це один з найважливіших чинників народного життя. Лише в родині можуть розвиватися найкращі людські прикмети. Знищення родини зводить людськість на ступінь тварини. Для посилення свого впливу на народи, серед яких вони живуть, жиди намагалися в першу чергу зруйнувати родину. В Советському Союзі, де жиди одержали пречудові можливості для ослаблення своїх цілей, вони добилися в цьому напрямку неабияких успіхів. Підсоветські люди, навіть не розуміючи цієї проблеми, серцем відчували, що тут діється щось недобре. Вони бачили, як руйнувано поняття про подружжя, родину, про роль жінки в родині та у вихованні дітей.

Підстава кожної родини це матір. Їй належить виховання дітей. В Советському Союзі проголошено так зване "скасування законів рідності". Жінка вважалася рівною з чоловіком, вона, так само, як і чоловік, могла й мусіла брати участь у праці та публічному житті. Жінку, що присвячувала себе своїй родині, вважали за відста-лу й називали невідповідною свого чоловіка. В той самий час "службовка", як її називали в Советському Союзі, що покидала свою родину напризволяще, мала велику пошану. Хто ж тоді мав виховувати дітей, коли від них відірвали матір? Цю турботу підкинуто лишній дитячим делам, дитячим садкам, піонерським та комсомольським організаціям. На думку большевиків родин-

не життя не було потрібне й вважалося мішанською вигадкою. Чоловік і жінка мусять працювати. Істи вони можуть в Ідальних, а їхні діти—в дитячих садках та яслях. Помешкання потрібне тільки для того, щоб переполювати. Решту часу члени родини мусять присвятити праці та всяким зібранням і засіданням. Необачні та нетривкі подружжя, а також подружжя між членами різних національностей визнавали там за нормальні. Зате здорові родини з міцними родовими традиціями в СССР руйнувано, а іноді те просто й винищувало.

Батьки були чужі своїм дітям. Діти, як казали в СССР, були "самостійні". А коли взяти цю "самостійність" на здоровий розум, то виходить, що це було підумання дітей до неслухняності, відривання їх від батьків, розкладання родини. Були випадки, що діти видавали своїх батьків і передавали їх у руки НКВД. Також часто траплялося, що діти проганяли старших батьків з дому, за суджували на безбачке життя. Так само діти одіркалися своїх батьків з причин їхнього походження, погляди того, про що сповіщали навіть у газетах. Наслідком такого розкладу родини та виховання дітей у советському дусі була повна статтева розгуляність і дикі погляди на подружжя. Любов опатанено.

Розкладові родини сприяли й матеріальні відносини, в яких жили люди в СССР. Незадоволення родинним життям, брак домашньої притульності, виснаження ізоляцією та стаханівською системою, неслухняні дитини, вічні турботи про завітаний день, вічний брак харчів та одягу, мала зарплата й інші чужі "советського раю" витиснули на людий свою печать. Вони вкоротили й піку й обернули її в слухання знаряддя в руках большевизму.

Хто пожив у советському раю, той підтвердить це. Хто відвезти, що так не було, той або бреді, або сам стояв близько підніжки трону цього бандитсько-катівського величчя—"батьки". Стадіна.

Нові британські часткові визнання

П. С. Амстердам. Як повідомляє британське адміралтейство, англійський винишувач "Adscbad" був захоплений під час морського бою з німецькими морськими бойовими силами в арктичних водах. Далі повідомляється, що винишувач "Adshad" був втраченою в 1935 році, озброєний чотирма 12 см. гарматами, двома 4 см. зенітними гарматами, 8 тор-

педними апаратами та 4 кулеметами. Вперше в 1930 р. поставлена на службу, ця британська одиниця мала швидкість в 35 вузлів та залого по мирному часу в 138 чоловіка. Що до винишувача "Owlnow", то справа йде про військовий корабель, сучасного типу, про який ще до цього часу британське адміралтейство не опублікувало ніяких даних.

Нові часткові визнання Вашингтона

П. С. Амстердам. Морське міністерство Сполучених Штатів Америки повідомляє тепер в одному повідомленні про втрату військових кораблів США, називаючи дотепер з причин військової безпеки не називалися. Справа йде про такі кораблі: авіаносець "Hornet", який було потоплено кораблями США після того, як він був захоплений в битві біля Фера Креч був так тяжко ушкоджений, що спалити його було неможливо. Легкі крейсери "Jules" та "Admiral", винишувачі

"Cushing", "Presten", "Ben-anham", "Wake", "Monse-son", "Laffay" та "Barton", які 13 та 15 листопада були потоплені завдяки ворожим діям під час битви біля Гвадалканару. Винишувач "Northampton" було потоплено під час бою вночі з 1 грудня на північ від Гвадалканару. Якщо цей список також ще далекий від повного, то все ж показує, що Рузвельт під тиском громадськості примушений знову повідомити про частину втрат США.

Будинок вчених у Києві

П. С. КИЇВ. Німецьке Цивільне Управління в Києві виявило своє особливе сприятливе ставлення до таємної науки, віддавши в розпорядження українських вчених блок будинків, як для життя, так і для праці.

32 наукових керівників різних інститутів, книгів та консерваторій будуть тепер спільним будинком для життя та творчої праці.

КАДРИ ШКІЛ РОМЕНСЬКОЇ ОКРУГИ

(Продовження доповіді округового інспектора освіти А. С. Волкова на конференції учителів, 12 січня 1943 року)

Взагалі це такий хороший вчитель, по ділам їх пізнаєте їх. В цих простих коротких словах криється глибоке знання людини та її психіки. Справді, ніщо так всебічно й красномовно не може характеризувати людину, як її робота. А тому ми не будемо копатись у психології окремих індивідів, чи цілих груп цих індивідів, а розглянемо роботу їх: той чи інший розкаже сама про своїх виконавців.

Перше „діло“ — коректування підручників. Зазначу, що легшої роботи, як за готовим зразком прокоректувати потрібну кількість підручників, вас трудно знайти, робота чисто технічного порядку й не потребує розумового напруження. Її можна з певністю доручити 9-класовим учням, що має в уважності й старанності чотири.

В той же час коректування союзовських підручників є справа великої політичної ваги. Ця істинна загальновідома й неперечнена. Ця істинна зобов'язує до пильності, старанності, уважності, охайності, акуратності. Але заперечую до фактів.

Законить до відділу завідувач школи з певним кошиком підручників і прохач підписати їх.

— Попереду треба їх перевірити! — кажу.

— Вони вже перевірені! — тільки підписати.

— Ні, це справа серйозна. Ми з вами швидко перевірили, кожен все зроблено гаразд.

Починаючи з перевірки, виявляється, що далеко не все зроблено. Завідувач починає підписувати. Далі виявляється все більше несправильностей.

— Так же не можна ставитись, недобро до такої справи! — зауважую.

— Та це вийшло так: збираючись до міста, я вже їхала, як ось догнала мене вчителька, кинула в'язку книжок на мій, щоб я заздалека до відділу на підпис.

— Але ж їх майже зовсім несправлено, не зроблено не всі сіла. Такі підручники я не можу підписувати. Заберіть їх назад. Прошу вас простежити за їх виправленням, і дай сама вчителька доведіть їх до відділу вартує, а не підвозить вас!

Завантажую до відділу з іншого району вчителька з підручниками.

— Насилу доїжджала: сорок кілометрів трясина, дождик перемерзав. Пошуку підписати підручників! — Співаючо він промовив.

— Ну, це я сам перевірю. Головою ручкою, що зроблено все гаразд.

— Пробачте за невіглазство, але справа серйозна, і для свого й вашого спокою мушу перевірити спочатку, а потім підписати.

Моя відвідувачка, безумовно, ображена таким холодним недобрим з боку баченням. Починаємо перевірку з першої ж сторінки назидано недоробовості.

— Бачте! А ви головою ручка!

Відвідувачка густо червоніє. А далі ще й це недоробовість і пропуски. Її голова схилилась над підручником все нікче й нікче. Вона хвилюється — ось-ось заплаче. Нахилимо це з півдесятка орґанів.

— Ні, я не можу підписувати цих підручників. Треба їх виправити як слід.

— Це так виправляла не я! — промовила вона, ледве стримуючи сльози. „У нас є Петро Мартінович. Він тільки те й робить, що цигарку палить. Від нього тільки й чути: „Я працюю за 8 кілограмів“. Біля нього від нього не почуєте. Це він так виправляв, а мене завірили, що тут все зроблено гаразд.“ І сльози щедро полилися з її очей: вода, яка не могла їх стримувати далі.

Це були сльози горю за свою неосвіченість.

Це були сльози скриваженого довір'я, довір'я до когось, що так цинічно агітував його.

Я зважив на сльози, терпляче виправив усі орґани, а Петрові Мартіновичу протива переказати.

що такий працівник, як він, не заслуговує й восьми грамів на місяць.

Моя відвідувачка, прощаючись, промовила: „Це мені урок на все життя“.

Входить відвідувач з в'язкою підручників. Починаємо перевірку. В задачниках 3-го класу орґанів на орґанів.

— Хто у вас веде 3-й клас? — „Така то“.

— Передайте їй, що педагог в своїй роботі мусить бути акуратним, охайним, уважним, пунктуальним, а в неї цих якостей немає, тоді як у дітей вона мусить їх виховувати! —

Переходимо до підручників 2-го класу. Те ж саме, що й з підручниками 3-го класу.

— Хто веде 2-й клас? — „Така то“.

— А ви який ведете? — „Перший“.

Починаємо перевіряти підручники 1-го класу і зразу ж натикаємося на недобуду і неохайність коректора.

— А ці підручники хто виправляв? — „Гм... та... це там одна вчителька“.

Соромно мені стало за цю близько їй дорослу дитину, голова якої виблискуює вже чималою дитини, а божайний як заць.

Немає жадності зберігти свою людську гідність в такому кепському становищі й одверто покаявшись. „Це а так сам себе загубив такою неадекватною роботою“.

Ще один відвідувач. Починаючи з перевірки підручників, в його коректурі так багато орґанів, що я мене випускаю думка, чи не намірено, часом, цей дуже важкий на підійманні, байдужий „педагог“ припустився стількох помилок у виправленні.

— З чим ви працюєте в школі? — „Сам“.

— На вашу думку, як можна характеризувати подібну роботу? — „Зроблено недбало, неохайно“.

— Яким болом ви в своїй школі оцінюєте неохайність учня? — „Двійкою“.

— Вам, педагогові, треба б поставити з охайності однією. Коли ви не впоралися з роботою чисто технічного порядку, то як же ви можете справлятися з такою складною роботою, як виховання дітей? —

Ще один приклад на диво неохайного ставлення до виправлення підручників.

Один з країнців завідувач звернувся до відділу за зразком прокоректованого завдання для 4-го класу. Я направив його до міської школи, куди я видав зразок. Згодом зустрічав збентежену вчительку цієї школи.

— Ну, що його робить? — питає.

— В чім справа? — „До мене на квартиру справили якусь учительку, що хотів прокоректувати задачник 4-го класу. Мене дома не було. Їїти йому дали неправильний прокоректований. Він з цим задачником і поїхав додому“.

— Вибачте, як у вас зазначили неправильний коректор? — „Хто його знає, як воно вийшло“.

Не клопочіться, кажу, то він такий, що зразу додивиться, правильно, чи неправильно зроблена коректура. От шкода тільки, що час даремно в нього пропаде! —

Через тиждень знов прибув до відділу цей завідувач, щоб дістати таку справжню коректуру.

Рідко яка школа відвідувала один раз подорож до відділу освіти в справі коректування підручників. За невеликим винятком всі школи так недбало робили коректуру, що мусили ті самі підручники доводити до відділу по двічі.

Виправляючи прислів'я: „Личний догляд робить, а скупий догляд плачуть“. А одна школа читачки 1-го класу доставляла аж тричі, досконало, таким чином, рекорду неохайності.

Друге „діло“ — незаслужений перевод учнів.

Незаслужений перевод учнів до старших класів та видача посвідчення про закінчення 3-х класів школи учням, що не засвоєли знань на нь, являється другим фактом, що визначає недоброярність роботи учителів.

Така ганебна практика є величезний злочин перед дітьми, перед суспільством, перед картами, заочинці повинні суворо каратись, заочинці повинні суворо каратись.

Ми повинні використати цю ганебну практику і школи. В житті школи надалі будуть запроваджені різні заходи, щоб запобігти цьому. Одним з таких заходів являється звільнення з роботи учителів-злочинців з забороненою працювати їм в школах протягом року, двох і трьох років, в залежності від їх провини.

Тут уже „Кому, кому, з ким“ буде: будуть суворі покарання й штатні одніми.

Третє „діло“ — відмовлення від обов'язків.

Відмовлення від обов'язків є дуже важливий фактор, що впливає дуже негативно якості учителів.

На пропозицію завідувача супроводити дітей до церкви одна учителька відказала:

— Я не поведу дітей! — „Чому?“

— Це не мій обов'язок. — Скажіть, будь ласка, хто відповідає за обов'язки — ви самі чи, може, хто інший? —

Мовчання. А треба знати, що за чергою доводитись кожному педагогові вести дітей до церкви один раз на три місяці на якусь годину. Застається — це така дрібниця, що не варто було б сперечатись.

Щоб протестувати в такій справі, на це треба чимало зухвальства з однією боку, а з другого боку треба великої втрати моральної честі, а між ними найціннішою — відсуття її усвідомлення своїх обов'язків.

Безумовно, тут ми маємо справу з асморалізацією натури... (Далі буде).

Правила для глядачів

Культура будьякого міста пізнається також по тому, як поводить себе глядач у театрі.

1. Коли Ти приходиш до театру. Ти повинен бути чинним і уважним до всіх, що єдиноварово в Тебе відвідує театр. Не забувай куди та чого Ти приходиш і тому стримуйся.

2. Не штовхайся входячи. Бо Твоє місце знаменує не і ніхто не має права його зайняти. Шукай своє місце, а коли Ти його знайшов залишайся сидіти. Під час вистави не піднімайся, бо ти сидиш Тобію нічого не бачитимуть і будуть на Тебе саркастичні.

3. Коли Ти в театрі не здіймаєш шапку, то чини хочеш сказати, що Ти не ввічливий. Це Ти зрозумієш, як Тобі потім здіймуть шапку.

4. Коли Ти мусиш кашлянути, що цілком зрозуміло, Ти повинен держати руку коло рота, бо той, хто сидить перед Тобію, не буде радий, коли Ти йому оближеш комір.

5. Не балакай під час вистави, бо Твоїми балаками Ти заважеш своїм сусідам. Уяви собі, коли б всі, хто сидить поруч, почали розмовляти! Коли Ти вважаєш, що ти цікаво костюмірована, Ти можеш розповісти це своїй подрузі під час перерви.

6. Не лущ насіння, бо театр не вулиця! Певно, можеш хоч раз проіснувати 2 години без цього „прекрасного“ заняття. Мушу Тобі нагадати, що Ти повинен поводитись як підліток.

7. Вистави починаються акуратно. Отже не припікай, бо інакше зможеш увійти в залу лише після акту і таким чином заплатиш даремно за перший акт.

8. Курити у верхніх приміщеннях театру заборонено. Тому пали свою мажорку лише в фойє, де курити дозволено.

9. Коли Ти маєш будьякі утруднення, звернись до театрального контролю.

10. Виконуй зразу розпорядження Поліції також і попередньому продажу квитків, бо інакше мусиш подумати, чому Ти так не зробиш, у поліцейській участі.

Ці правила не для тих, хто це все вже знає. Їм діваюсь, що Ти це все уже знаєш.

ДИРЕКТОР ТЕАТРУ ВОЛКІВСЬКИЙ

Роменський міський театр

План вистав з 18 по 24 січня 1943 року

Вівторок, 19 січня 43.

Група Леонтович

ПАННА ШТУКАРКА

Комедія на 3 дії. Володський.

Середа, 20 січня 43.

Пересувна група Зай

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ КОМЕДІЙ

Альбінський.

Четвер, 21 січня 43.

Група Леонтович

КАТЕРИНА

Опера на 3 дії. Шевченко.

П'ятниця, 22 січня 43.

Група Леонтович

НЕВОЛЬНИК

Довга на 5 дії. Шевченко — Кропивницький.

Субота, 23 січня 43.

Група Леонтович

ПАННА ШТУКАРКА

Комедія на 3 дії. Володський.

Неділя, 24 січня 43.

Група Леонтович

СВАТАННЯ НА ГОНЧАРІВЦІ

Опера на 3 дії. Квітка-Осав'яненко.

Початок о 17 год. 30 хв.

Директор театру Волківський

Надійшла в продаж

ІІ книжка Василя Вільного

„Поєзії вільного життя“

ВАРТІСТЬ КНИЖКИ 5 КАРБ.

Купити можна в місті Ромні.

в крамниці П. И. Хвалько.

Підприємство ХВАЛЬКО.

ОГОЛОШЕННЯ

Цегельні та Алюбастровий завод м. Ромни

просять дебіторів та кредиторів

зверити свої рахунки

та пред'явити до 25 січня 1943 р. претензій.

Після цього терміну цілі претензії за 1942 рік прийматись не будуть і зазначена у Вас заборгованість буде вважатись не дієвою.

Загублено фонедоскоп

(для вилучування хворих).

Прохання повернути за винагороду до подільників

професору ЕФЕНДЬБЕВУ.

ЗНИК КІНЬ

гнідоті масти, 12 років

Сповідати на адресу:

с. Засуля, Роменський

район, Нафтопромис

відка.

Нові виб

бульвар

турецько

визна від

країні 22

вуть, що

резна від

ведяє в

на.

ВІДРОДЖЕННЯ

виходить двічі на тиждень

№ 6 (113)

Ромен. П'ятниця, 22 січня, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 1 крб.

На південний схід від Ільменського озера знищено ворожу групу

З Головної Квартири Фюрера, 20 січня 1943 р.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє: У північно-західній частині Кавказу німецькі, румунські та словацькі війська відбили місцеві атаки советів.

Відбиті, що наступили, утруднювали бойові дії обома сторонами між Кавказом та Доном. Частково контрастному відбито слабі ворожі сили та знищено один ворожий батальйон.

На бойовому відтинку Дона німецькі війська при підтримці авіації місцевими в заставках бою спинали ворожі атаки. При цьому одна панцерна дивізія знищила 10 бойових бронемашин.

Не зважаючи на несприятливі обставини, оборонці

в районі Сталінограда з непохитною завзятістю відбили всі атаки советів.

На південний схід від Ільменського озера знищено оточену ворожу групу. Під час атаки частини ще однієї відірваної боїмської групи викинуті з їхніх позицій та відбито відтязкувальні спроби.

Сильні порожні атаки на південь від Ладозького озера відбито в заставках бою, при чому контрастному ліквідовано або очинено місцеві прориви.

В північній Африці на фронті німецько-італійської панцерної армії тривають рухомі бої. Німецька та італійська авіація завдала британцям тяжких втрат у броні та автомашинах.

ПЕРЕМОГА В ОБОРОНІ

Бой на середньому відтинку східного фронту

(ПФС). Окремі бої на лінії були перерізані. Можливо також, що значні сили на так званому східному фронті советів і позад нього готувались не тільки для відбиття очікуваного наступу німців, але й до великого протинаступу. Через те, що німецький удар на півдні був успішним, а пересування великих резервів із середнього відтинку фронту було неможливе — їх використали тут для наступу, маючи на меті дати полешення та істотну підтримку південному фронту. Два передбачених з початку кланя прориву мали досягти ліній Вязьма — Гжатськ і Сичівка — Ржев. Після чого вони повинні були поширяться і з'єднатися на заході. За словами полонених, далішим об'єктом наступу замислюється лінія Смоленськ — Вітебськ.

Після посланого артилерійського готування протиник 30 липня, на північний схід від Ржева, почав наступ, який енергійно підтримувала велика кількість танків і літаків. 4-го і 7-го серпня наступ почався і на півдні. 13 серпня зроблено спробу прориву в районі на північний схід від Медіни і Гжатська. За два дні перед тим німецький наступ на південний захід від Калуги притяг значні сили противника і дав полешення німецьким частинам в районі на північний схід від Медіни та Ржева. Противник гадав, що ним німецьким ударом починається великий наступ на Москву. Він особливо добре підготувався саме для цього випадку і намагався завдати велику шкоду південній східній обороні. Він особливо добре підготувався саме для цього випадку і намагався завдати велику шкоду південній східній обороні.

Безсильний перед наступом німецьких танкових і піхотних дивізій противник, безплідно горлаючи про другий фронт, намагався непрямыми шляхами дати полешення поставлений у скрутне становище армії Тимошенка. Наступом на другий бойовий відтинку бажано він зв'язати німецькі сили і примусити відійти командування перекинути на місця від загрозі сил з півдня. Відповідно чому советський генеральний штаб провадив наступ з великою кількістю людей та матеріалів, а не оборонявся на півдні — поки не можна. В цьому році він побоявся великого наступу на Москву і тому дуже підсилює середню частину фронту. Хоча в районі Москви з'являється залізнична мережа, перекинути на південь велику кількість військ було неможливо, бо в наступі південного наступу німців важливі залізничні

лінії були перерізані. Ряті бойових операцій на трьох найважливіших відтинках середнього фронту (на південний захід від Калуги, на північний захід від Медіни і в районі Ржева), чималою мірою залежала від великих втрат, що їх завдавала противникові жертва і успішна оборона німців. А коли він почав безперервно підводити свої сили, то втрачати його за кілька днів так зросло, що йому довелося зробити відступок. Не треба забувати, що коли бойова мораль советського війська так страждала від великих втрат, то одночасно збільшувалася тисня на воїнів з боку комсари і так званих заслонних батальйонів. Один полонений з такої заслонної частини сказав, що вони стріляли не тільки по тих, хто без вагав повертася назад, але й по тих, хто зарано підводився при наступі або біг занадто поспереду. Вважалось бо, що ті, хто випереджає решту, намагалися перебігти до ворога. Ці методи свідчать про надзвичайно важке становище советських воїнів. Недостатку наступальності духу у кожного окремого піхотинця Совети намагалися надолужити масою війська, а передусім — введенням у дію великої кількості артилерії та танків своїх систем. Уявіть собі, що в районі Ржева за час від 30 липня до 6-го вересня було знищено 2.126 советських танків, а на південний захід від Калуги від 11 серпня до 6 вересня — понад 1.000 їх. В головних пунктах свого наступу не чинився противник і своїх повітряних сил, не окупив відповідні втрати. Червоны генеральний штаб, бачаючи досягнення своїх цілей, не звертав уваги на втрати, і не видно, щоб тільки з вагав, а й з великої кількості людських та матеріальних резервів, що надходили з глибокого тилу.

Але хоч скільки разів повторювали — а останніми тижнями і підтвердили — свої зусилля большевисти не пощадили здійснити задуманого прориву німецького фронту. Зусилля ці завжди розбивались об німецьку оборону та перевагу німецької стратегії і приводили тільки до величезних втрат противника людських та матеріальних.

Ряті бойових операцій на трьох найважливіших відтинках середнього фронту (на південний захід від Калуги, на північний захід від Медіни і в районі Ржева), чималою мірою залежала від великих втрат, що їх завдавала противникові жертва і успішна оборона німців. А коли він почав безперервно підводити свої сили, то втрачати його за кілька днів так зросло, що йому довелося зробити відступок. Не треба забувати, що коли бойова мораль советського війська так страждала від великих втрат, то одночасно збільшувалася тисня на воїнів з боку комсари і так званих заслонних батальйонів. Один полонений з такої заслонної частини сказав, що вони стріляли не тільки по тих, хто без вагав повертася назад, але й по тих, хто зарано підводився при наступі або біг занадто поспереду. Вважалось бо, що ті, хто випереджає решту, намагалися перебігти до ворога. Ці методи свідчать про надзвичайно важке становище советських воїнів. Недостатку наступальності духу у кожного окремого піхотинця Совети намагалися надолужити масою війська, а передусім — введенням у дію великої кількості артилерії та танків своїх систем. Уявіть собі, що в районі Ржева за час від 30 липня до 6-го вересня було знищено 2.126 советських танків, а на південний захід від Калуги від 11 серпня до 6 вересня — понад 1.000 їх. В головних пунктах свого наступу не чинився противник і своїх повітряних сил, не окупив відповідні втрати. Червоны генеральний штаб, бачаючи досягнення своїх цілей, не звертав уваги на втрати, і не видно, щоб тільки з вагав, а й з великої кількості людських та матеріальних резервів, що надходили з глибокого тилу.

Але хоч скільки разів повторювали — а останніми тижнями і підтвердили — свої зусилля большевисти не пощадили здійснити задуманого прориву німецького фронту. Зусилля ці завжди розбивались об німецьку оборону та перевагу німецької стратегії і приводили тільки до величезних втрат противника людських та матеріальних.

За час з 11 по 20 січня совети втратили 804 панцерники

З Головної Квартири Фюрера, 21 січня 1943 р.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На півдні Східного фронту совети продовжували свої заставні атаки. Але їх всюди відбито з великими для них втратами. 19 та 20 січня вони втратили 52 бронемашини, з яких лише одна панцерна дивізія в успішній контратаці розбила 24. Сильні з'єднання німецької авіації та румунських бойових літаків під час своїх операцій роздробили зупинчення советських військ та атакували вороже постачання.

В районі Сталінограда німецькі війська ставили вадичайний опір достійним ворожим спробам взятись в оборонний фронт та відбили в заставках бою ворожі атаки.

На середньому відтинку фронту та на південний схід від Ільменського озера місцеві бої, в яких мали успішні власні удари частини. Під час тривалих заставних боїв на півдні від Ладозького озера знищено 27 бронемашин, з них 18 знищили одна піхотна ди-

візія. За час з 11 по 20 січня знищено, здобуто або зроблено нездатним до використання 804 советських панцерники.

Вчора німецько-італійська панцерна армія відбила з крижаними для ворога втратами всі атаки 8-ї британської армії, веденої великою кількістю піхоти та бронемашин. Німецькі отримали спадні літаки з нищівними для ворога наслідками приймали участь в боях. Збито 3 британських доведених літаки.

Вчора вбій з'єднання шведських німецьких бойових літаків з малою втратою атакувало Лондон та скинуло бомби важкого калібру на район міста та порту. Супровідні лондонські літаки збили в заставках бою 3 британські лондонські літаки та крім того знищили 10 заслонних балонів. В той же самий час інші літаки бомбардували багато місцевостей на півдні острова. Вночі бойові літаки атакували південно-східні райони Англії.

11.000 жертв в Бенгалії

Сильна повінь та ураганні спустошення в Бенгалії дотепер заподіяли 11.000 жертв. Понад мільйон людей потерпіли від катастрофи в природі. В багатьох областях не залишилось жодного непошкодженого будинка.

Нові вибори в Турції

Як повідомляють станбульські газети, вибори до турецького парламенту повинні відбутись до кінця лютого. Розраховано, що заочатку більшість відійде до першого національного зібрання.

...№ 5 (112)
...таким по темі
...повинен бути
...завою в Тобі
...Ти прийми
...де зачуморено
...укай швидко
...шійся одні
...що сидять
...Тобі сера
...у, то цим
...а розумієш
...розумієш
...ому обличчю
...ми балакає
...ли б вої, а
...жеш, що в
...розповісти пр
...ція Півно
...ни без чист
...дати, що Т
...не приход
...тише після
...перший ак
...заворожен
...де курит
...вернись до
...також і пр
...мусити
...поліцейськ
...знає. Сп
...ківський.
...року
...Леонтович:
...КА
...група Зайк:
...ЕДІЙ
...Леонтович:
...А
...Аркаса.
...Леонтович:
...ВІ
...ско.
...у Велікійській
...КІНЬ
...12 років
...на адресу:
...Роменського
...афтопромоу
...недієвничі
...вашоу
...Семіонів
...Дюла Дюла
...на 900
...уважати
...наш
...Богдан

Мордування в ГПУ змало тваринний страх, бо більшість ув'язнаних, незважаючи на жахливі умови, не боялися нічого. Вони були не тільки стійкі, самі по собі, але й багаті на новітні істинні знання, які отримували з книги, підкамерної співбачки, а також з життя. Вони не бачили жодного утиску, який би на них був, і не слухали нічого з того, що вивчалися в дверях камери завізника. Вони вивчали у всіх справу, якій би річущий і сміх.

Велика стратегічна операція влітку 1942 року

кинутому так і в
їх, німецькі насту-
точно обмежені
цітись глибоко на
виручньому міс-
ці Волги і тим від-
даки сполучення
ними джерелами
Дніпрою до ко-

жого, бо досягли прирешеного
успіху: на захальному бе-
резі Волги стояли не со-
ветські, а німецькі воєня,
і жоден советський кора-
бель не міг вже плияти
Волгою проти води. При
такому безсумнівному ус-
пиху не мало значення, чи

совітів фатальні на-
бо тоді бамими пол-
ми воли втратили
чоловіка.

Ось в якому стані
советі. Минулай рік
ві їм, в основному,
поразки. Не меншої
чи звелили воли і по-

Сиділа там професор П. Іот тепер, говоривши всі мусимо явити милку як себе—були ми шкодами свідомо, му в стало так тяжко, ти людям через нас—жовня, а за це все ми демо арештов компані радянського владом. живо набридад мені це всі беззаконні відом.

Перебування німців на закруті Волги, зв'язане з напруженням їх над пароланним рухом було для Советів найбільш фатальною поразкою в 1942 р. Це можна бачити хоча б з того, що всі большевицькі атаки та наступні останні місяці і місяця були скорочені виключно на прорив німецьких клинових позицій. Але ці рази не мали вони вирішного успіху та й не могли його мати. Німецьке командування за останні місяці обернуло на поразку стільки наступів советів і має такий досвід у веденні великих оборонних боїв, що всі советські мрії допинули, як мильна банька. Для успіху таких боїв не має значення навіть прорив фронту. Досить пригадати оборонну битву під Харковом влітку 1942 р., перед початком великого німецького наступу. Тоді Советам удалось прорвати фронт майже на 100 км. завглибшки, але їх тимчасовий успіх не мав жодного значення через наступальний дух німецької оборони. Цей прорив мав для советів фатальні наслідки, бо тоді самими полоненими воїнами втратили 240.000 чоловік.

Ось в якому стані тепер
советів. Минулий рік при-
вів їм, в основному, самі
поразки. Не меншої невда-
чі зазнали вони і політич-

чення з рідними. Після звільнення зі мною всі вони почали мене умовляти, щоб я писав „зізнання“, і подарували мені в руки папір і чорнило (що були тут же в камері), і запевняли, що коли я не зізнаюсь, то буде мені гірше. На мої зауваження, що нечесно втягувати невинних людей в страждання, вони відповідали, що все рівно їх хтось втягне. Себе вони почували досить добре і довелиши, що їм випадає „почесна роль“ — удавати, що себе винуватиме, — що цей їхній арешт є лише інспірований, яка мусить піднести престиж сталінської політики щодо колективізації, бо міроприєзиста, як заповрадив сталінський ЦК, створили голод на Україні, і от тепер, говорили вони, ми всі мусимо взяти цю помилку як себе — будим томи шкодити свідомо, а тому в стало так тяжко жити людям через нас — шкідники, а за це все ми будемо арештовані компенсовані радянською владою. Особливо набрида мені з такими балабалами білоперст

та матеріалами

Битва за Севастополь —
97.000 полонених, 26 танків,
467 гармат, 824 кулемети,
758 гранатометів, 86 про-

Баланс минулого року показує, що саме тут проти більшовизму досягнуто великих успіхів, бо із спроможності щодо виробництва зброї було завдано жорстокого удару. Ворог може ще приховувати свої втрати людьми та матеріалами, але це можна приховати втрат територій, важливо для війни сиренців. І втрат у галузі промисловості. А з придатної для оброблення землі площею коло 154.000.000 га на жаль, ніж 67.000.000 га — отже 44% — припадає

Загальні втрати за час від Керченських боїв до битви у великій луці Донів червоні—1.094.741 подорожній, 6.271 тавк, 10.13 гармата і 5.786 тавк.

збільшенні країни. Так само стоїть справа і з поставками рослинних олій. Тут на збільшенні країни припадає 52%, цукру навів 88%. Тяжких витрат зазнала й важка Індустрія Євросоюзу. Так, близько 60% вугілля, здобутого в 1937 р., припадає на Донецький басейн, а 64% заміної руди здобували в Криворизькій окрузі та біля Керчі. Видобуток чавуну в збільшених країнах становить 63%, а первинної сталі 53% загального видобутку.

Але хоч які красномовні ці цифри, воли, проте, відбивають всього значення, яке має для Союзу втрата цієї важливої дружби. Адже воли не отримують переобладнання, і збільшення для дальшої роботи підприємств совєтського озброєння. Це переобладнання пов'язане з трудностями, викликаними руйніцією транспортних ліній, але наслідки цього, як і плоди незбутіх подій 1942 р., дадуться взнаки тільки в майбутньому.

ський окрагроном К., який в 1930 р. фігурував в числі винуватців на процесі Наркомзему, дав на себе звинувачення і, як розбродивший ворог, був тоді виключений з партії. Певно він був залишений для майбутніх процесів, і як наочний свідок „сталінської справи великої політики“, був використаний в ролі „прокурора“.

Як же тих „розкольників“ компенсувала радість да? Може вони були випущені на волю, чи були дані їм високі посади, абі гроші за їхнє ганебне прилюдництво?.. Пізніше дізнався про долю вищезгаданих осіб: одного з них розстріляно, двох ув'язнено в 10 років в концтаборі за один помер у в'язниці. Така ж доля спіткала

Були серед ув'язнених і так звані «наочники». Правда, їх було багато і мовді, іх категорія людей викликалася в кабінеті слідчих для очних ставок. І вони діяли чинсь в віці — обріхували мордованих людей. Що може бути ганебнішим?

ніше! Уявіть: уявіть людина верталася в камеру після допиту, де її мучували, ділилася своєю душою з такою ж самою щасливою людиною, яка і вона, розкрила її свою душу, виливала свій біль, другого ж дня ця людина — вергидія! звинувачує перед слідчим того, хто вчора скаржився йому широму Дурові, і який справа довкола чистої людини, яку забрали у в'язницю без жодних підстав. Тепер цей чоловік звинувачується уже (на підставі доказів свідків) в коварстві, вольонійній агітації серед ув'язнених, — і його засуджують.

Не можна не зауважити того, що серед розкольників та «наочників», яким раз у раз зустрілялися прості селяни. Загалом же цих людей та віра в Божу обіднювала їх, і вони зустріли виконавця натовпу, який обіднювався в нещодавній доповіді однієї з наших терміналів зовсім глибоко і зовсім. Ми ж ми угодили виставити ГПУ.

10 146

№ 7 (114)

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 50 коп.

**3 початку війни потоплено
700 кораблів-цистерн на
5,1 мільйонів брт.**

З Головної Квартири Фюрера, 23 січня 1943 року.

паси та весь військовий ма-
теріал вивезено з міста, а
порт зруйновано.

На Туніському бойовому відтинку власні бойові операції набирають успішного перебігу. Оточено сильно ворожу бойову групу. Під час жвавої обопільної повітряної діяльності над Середземним морем збито 7 ворожих літаків.

Німецько-Італійська пав-
дерна армія, відбивши силь-
ні ворожі атаки, минулої
ночі згідно з наміченим
планом уникнула контакту
з ворогом. В результаті цьо-
го без бою залишено Три-
поліс, після того як всі за-

з Головної Квартири Фюрера, 25 січня 1943 року.

міл в героїчних та жер-
твених боях з переважаю-
чим ворогом кривавою
миручою славю своїм
дідом. Частини румунсь-
кої 20-ї піхотної дивізії та
першої кавалерійської ди-
візії аж до останнього
б'ються зі своїми німець-
кими товаришами по збро-
ї в повній мірі заслужу-
ють на таку ж саму сла-
ву.

Для скорочення фронтів без ворожого натиску евакуйовано мостовий причалок Вороніж. На відтинку на південь від міста ворог атакував широким фронтом, але його відбито кривавими для нього втратами.

На південь від Ладозького озера подекуди упертих рукопашних боїв відбито сильні ворожі атаки, підтримувані бронемашинами.

В ривоні між Деном та

В Сталінграді шоста армія

цій раз цих впливом німецьких підводних човнів розкидається по землі світових морях у всіх світових напрямках і несе на своїх гробних дотик сторпедованих кораблів - цистери.

тайзі. Своєю часу, кол
Сталін ще був «вождарем
радянської землі», він
думав організувати збір
я необхідних запасів. Т
я зводив припасати, кол
в мислечі колгоспної
бездаров'я, зернова продук
ція була доведена до міні
муму, а все, що шастини
антисипути зі зруйновано
села, випозичили за вердо
Для проведення в житт
своїх злочинних пл
совська влада потребує
ла чужої валюти. Все це
це слово сталінські вер
води, за старок значко
вмодляють третячим
васом.

Так як інак, але запаса
нема. Родючі землі захопи-
ли німці, тому їх при-
дється задовольнитися
своїми тайги. Бо ж і ста-
муєть розуміти, що
дичак про звітність
України червоноармійсь-
ки частинами — це журав-
у небі, а земелька в та-
мисині в землі.

тових морях у всіх сві-
тих напрямках і несе по-
своїх гребнях дотих сто-
педованих кораблів - цю
терю.

Зикшений дотепер а з

Фі

Проти цієї катастрофи, що невідомо чим і як відбувається, сьогоднішня влада бореться примітивними способами. "По краях" ви збереш і малюнок частини того, що дає самі бідніські нафтові родовища, так само як класичний заораний тапін чи миса надолужити втрату діючих ланів України. І справи не врятуєш! А хліба та нафти воювати не можна.

...Всі ваші дораз-
лики плавають на
морі головками в
воду, хвостіками
догори".

(О.Л. № 57)

Flasko

Радіостанція „Советська Україна“

На початку війни з Фінляндією, коли советські війська не пройшли ще й 20 кілометрів фінської території, всі советські радіостанції нагло минули були в повітря надвичайне повідомлення про утворення в Фінляндії нового советського уряду. Згідно з цим повідомленням, влада в Фінляндії нібито перекрала комуністична партія, і новий фінляндський уряд замірився з СРСР. Щоб надати цьому брехливому повідомленню більшої правдивості, додали, що це повідомлення вислала фінляндська радіостанція, а більшовикам пощастило його перехопити. Таким чином більшовики хотіли розповсюдити думку, що новий фінляндський уряд перебуває деє на тому боці фронту й що у Фінляндії відбулася революція. В дійсності ж нічого такого у Фінляндії не сталося, а так званий „новий фінляндський уряд“ був сфабрикований у Москві, а в північній Сталіна. Героїчна оборона фінського народу лішилася всім більшовицьким розрахунком й викрила брехню про советський уряд у Фінляндії.

Тепер більшовики послугуються такою самою брехнею щодо становища у втрачених ними областях. Знову метою московської радіостанції висилає сфальшовані повідомлення, українською та білоруською мо-

вами, що їх нібито висилають радіостанції советської Білорусії та советської України.

Завдання цих вислань — переконати світ, що Білорусь та Україна для Москви ще не втрачені, та що якась ще частина України з її населенням належить більшовикам.

Після зайняття німцями військами ще минулого літа півні України, включно з Іонією областю, Куропи та українські повіти Вороніжчини, брехливість першої частини згаданого вислання навіть не треба й спростовувати. Про партійнацький рух у цих частинах України московське радіо теж не має чого говорити, бо партізація тут уже майже не видно. Советська агітація переконує, що Україна лише тимчасово втрачена для Москви та що більша частина української інтелігенції перебуває в північних областях. Так згадана вже радіостанція „Советська Україна“ беззастовно оповідає про працю українських вчених та українських культурних організацій на Уралі й в долині Волги.

На початку жовтня цього року ця радіостанція вислала повідомлення про надзвичайну нараду Української Академії Наук. На цій нараді, мовляв, були представлені всіх українських дослідних інститутів,

що колись належали до Української Академії Наук. Але при цьому доктор забув, що більшовикам пощастило вилетіти з Києва тільки окремих членів Академії Наук, і що вони ніяк не можуть репрезентувати всіх українських учених. Перекопаним доказом цього є факт, що тепер у Києві працює багато науково-дослідних інститутів, які раніш належали до Української Академії Наук. Завдяки безкорисній праці кращих представників української інтелігенції, ліквідовано вже внаслідок нищення, заповідного більшовиками, й налагоджено нормальну працю.

Радіостанція „Советська Україна“ вислала також повідомлення про те, що в Уфі відкрито Київський оперу ім'я Т. Г. Шевченка, а в Ташкенті почало зніматися цілу низку нових фільмів Київське Фільмове Ателіє. Ця нова брехня особливо нахабна, бо Київська опера почала вже другий сезон регулярних вистав у Києві, а не в Уфі. В Києві вже були виставлені: „Кармен“, „Лебедина озеро“, „Копелія“, „Корнелієвські дівчата“, „Фавст“ та інші.

Київське Фільмове Ателіє теж установило вже більшість своїх апаратів і готує цілу серію нових фільмів.

(Од. м. 85)

Шляхи жидівства до світової влади

Великий пророк Досго-вський одного разу сказав: „Наближається час жидівського царства. Находиться гіршість ідей, перелік яких нікому не почути людськості, прагнення правди, християнські почуття й навіть національна гордість“.

Вся історія жидівського народу свідчить, що підвалини жидівства — це матеріалізм та користьлюбство. Ключ жидівства — крадівство, його земний бог — гроші. В протилежність іншим народам, жиди не мають своєї територіальної держави. Тому вони не можуть існувати самі по собі, а живуть коштом експлуатації інших народів. Жидівство прибрало до своїх рук грошову силу і гроші зробилися світовою силою. Своєї мети жиди досягли, розкладаючи інших народів. Підложкою цього розкладу було кинуто Марксом гасло: „Пролетарі всіх країн, єднайтеся!“

Характеристичне в те, що комуністична теорія, покладена в основу більшовизму, зародилася в жидівському мозку. Отже

більшовицькі стали виконавцями жидівської воли. Вони стали „гарматним м'ясом“ в руках світового жидівства, що прагне до панування над світом.

Жидівський марксизм та жидівський капіталізм стали братами по плоти та крові. Перед очима єдиного світу Черчилль — відданий капіталізму — та Сталін — відданий марксизму — простіли один одному руку. Вони відверто підтвердили, що капіталізм та марксизм не тільки прекрасно потягуються й взаємно допомагають собі, але що в них одна мета, що вони — одне тіло, яке веде до перемоги жидівства та його матеріалістичних ідей.

Марксом засуджений на загибель. Навіть більше — він уже гине. Разом із ним гине й капіталізм, що його породив. А це значить, що загине й панування жидів.

Прозрілі народи не дадуть собі знову обдурити! Жиди нові маски жидівству не допоможуть. Навчені гіршим досвідом, ми добре знаємо, що він робить з ворогом людства — жидом Ізраїлем. (Од. м. 12)

Наказ № 14

по Роменській Міській Управі, від 22 січня 1943 року.

Наказом мого від 11 листопада 1942 року за № 232 „Про економію у витраті електросилої на освітлення в освітло-технічній період 1942-43 року“, було запропоновано:

1. По всіх установках та підприємствах користуватися лампами не більше ніж 75 ватт.
2. Варто освітлення в приміщеннях не більше 25 ватт.
3. Всі світні лампи замінити на 25-40 ватт.
4. Всі настінні лампи вимкнути через вимкнучі й розетки.
5. В усіх квартирах, неможливо в кількості кімнат, зашифувати по одній світильній в 25-40 ватт; всі інші світильники й розетки вимкнути, незалежно від наявності.

Всі особи, які не мають відповідних записів у карті, повинні бути розіслані до міської ради.

6. Всі особи, які не мають відповідних записів у карті, повинні бути розіслані до міської ради.
7. Суворо забороняю користуватися електронічними приладами.
8. Освітлення квартир вимкнути не раніше 16 годин. Дієсне освітлення — заборона. За порушення цього наказу винні будуть штрафувати до 1000 крб. й вилучити ці мережі електросвітлення, без права вимкнення надалі.

Потім за виконанням цієї постанови покладатися на контроль Електростанції.

Голова Міської Управи Андрійський.

ОГОЛОШЕННЯ

Доводжу до відома громадян про порядок виправки посилок з одягом та взуттям особам, що перебувають на роботі в Німеччині.

1. Посилку має право посилати лише той, хто одержав від перебуваючого в Німеччині відповідні 2 ярлики від пароски речей.
2. Надіслати дозволяється лише одяг та взуття.
3. Посилку надати в місті — у місті, в селі — в селі, в старості.
4. При здачі: уповноважений муніципалітету, склавши відомість за певною формою, кладе її в середину пакунок один ярлик, мішок зашнуровує й прикріплює до нього другий ярлик.
5. Посилки ховатися до того часу, поки не буде розпорядження Бірні праці доставити в узгоджені місця ці посилки.
6. Всі посилки повинні бути здані до 10-го лютого цього року — старості — в селі й уповноваженому — в місті.
- Після означеного терміну посилки більше не прийматимуться.
7. Одержавши повідомлення, староста й уповноважений муніципалітету повинні доставити посилки в узгоджені термін і місце.
8. За шість посилок до адреси Бірні праці відповідає староста — в селі й уповноважений — в місті.

ГОЛОВА МІСЬКОЇ УПРАВИ АНДРІЙСЬКИЙ.

ОГОЛОШЕННЯ

РОМЕНСЬКИЙ М'ЯТНИЙ ЗАВОД просить дебіторів та кредиторів

звірити свої рахунки

та пред'явити до 1 лютого 1943 року претензії

Після цього терміну ніякі претензії за 1942 рік прийматись не будуть і зазначена у Вас заборгованість буде вважатись не дієною.

Відповідальний редактор Л. ЛР

Ів. Романченко

Панас Мирний

13-V-1849—28-I-1920

В історії української літератури постать Панаса Мирного стоїть як щодня свідомість і оригінальний письменник-реаліст, основоположник (родоначальник) психологічної новели та повісті.

Панас Мирний (справжнє ім'я Панаса Яковича Рудченка) народився 13 травня 1849 року в м. Миргороді в родині українця, аскавця шапкарівської традиції й національної традиції. На восьмому році життя нашого майбутнього письменника відлучили з церкви, а через рік батьки переїхали в м. Гадяч. Панас Рудченко вступив у Гадяцьке повітське училище, яке й закінчив 1862 року.

На цьому і припинилась офіційна освіта Панаса Рудченка. Тільки до звичайної школи Мирного було дуже важко, одержувати завжди похвальні листи, так і писав, естетично полюбляючи свою освіту, писавши теорію різниці світових класів та факторів з психології.

Через рік після закінчення школи Панас Рудченко вступив писателем у Гадяцький повітський суд. Потім працює в Гадяцькому повітовому казначействі, а в Миргородському і 1871 року перекладає на посаду бухгалтера казначейства. З цього часу до смерті Панаса Мирний жив у Полтаві, працював чотирі сумісно, добував собі підвищення по службі і 1914 року одержав чин дійсного статського советника.

Останні два роки великого життя доводилося Панасу Мирному долати за умов жалюгідного доходу величезного дисонансу і вестити енергійну боротьбу з нещастям.

Він був українсько-комуністичним ладом („Літературний Аріст“, кн. I-II, стор. 78).

Після Панаса Мирного 28 січня 1920 року.

Офіційні джерела свідчать, що творчість Панаса Мирного розпочинається з 1872 року, коли у львівському журналі „Лірада“ (№ 5) за підписом „Панас Мирний“ з'явився вірш „Україно“.

Але літературна діяльність Панаса Мирного розпочалася значно раніше і не без впливу, з одного боку, народної поезії, а з другого — безсмертних творів Шевченка. Не випадково у молодіжній Панаса Мирного так багато релігійних цитат з Кобзаря, а серед поезій П. Мирного чимало переробок віршів Тараса Шевченка.

Віршована творчість Панаса Мирного (до речі, сказати цілком досить велика) не дала йому жодного ефекту. І поет швидко усвідомив, що поезія, що писав Шевченко, не так легко було злати нове свіжесло, і тому письменник перемкнувся на прозу. 1872 року Панас Мирний надрукував своє перше оповідання „Дікий попугай“.

З цього часу починають майже щороку з'являтися все нові й нові твори письменника і чарувати широкі маси українських читачів. 1874 р. виходить з друку „Панас“, потім „Хіба ревути волю, як васа волю?“, „Літо давні і сьогочасні“, „Серце степів“, „Сон“, „Повінь“ та інші. 1883 рік був найбільшнім роком у творчості Панаса Мирного, за цей рік П. Мирний написав „Дікий попугай“, „Панас“, „Літо давні і сьогочасні“, „Серце степів“, „Сон“, „Повінь“ разом з братом своїм Іваном Білком написав повість „За водою“.

У всіх цих творах П. Мирний розкладає людям просто і правдиво про буденне життя свого народу, вчить моральній гігантності, чесності, правдивості. Перед нами проходить різні етапи історії українського народу, його життя і боротьба.

Найбільшою популярністю серед читачів користується іще довго користуватиметься роман „Проща сила“ („Хіба ревути волю, як васа волю?“). В цьому творі автор поставив цілий ряд проблем, серед яких питання про процес морального занепаду людини ідеї збагачення чужим коштом і ідеї праці могозастігати руками — має й на сьогодні дуже велике виховне значення.

Панас Мирний надавав повну долю в своїй творчості і перекладній діяльності (переклав Шекспіра „Орелася діва“, цілий ряд творів Шекспіра).

На всій творчості Панаса Мирного лежить відбиток глибокого знання життя. Автор суб'єктивно й об'єктивно в художній формі прищеплює справжню людяність, гуманність, співчуття до страждання народу, до людської горі й бажання йому допомоги.

Советські літературознавці ставили П. Мирному на карб, що його творчість надто вже проймає „буржуазним гуманізмом“, з того ж, що письменник дуже прихильно ставився до реалізму. Як великий художник-реаліст і знавець психіки людського душі, П. Мирний чудово розумів роль і значення традицій українського народу, і тому їх відкидав та прищеплював до них пошану і любов. Всі ці якості художньої продукції, що збільшували йому славу Панаса Мирного і робили його одним з найактивніших сучасників.

Виходить № 8 (115)

Взято в

Очищені

3 Голова

Верховне Командуваче Збройних Сил, відомляю: На ехидні урочистих віршів, що вийшли з друку, підписав: В Сталіні, проти захисних, наступний такий такий, доbito з тією і для ворога. На західно-вдаліс емілі, підтримані титаніями, інами. В степових, адець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

алець від ірній емілі вірш, який не підбаб оди, різницької діяльності, частині, а реттот, анічим та Д. Тяжкі бої, фронтова три, іщевою заг, удареміном, очити, обес, наказом, ні на свої емілі, адець.

Од. м. 12

В. Степових

...стали вико-
...діської волі,
...гарматним
...руках світового
...до прагне па-
...д світом.

...марксизм та
...капітал ста-
...по плоти та
...бачна адіно-
...Черчіль—вті-
...ізму—та Ста-
...марксизму—
...одному ру-
...перго підтвер-
...капіталізм та
...військи пре-
...уються і вва-
...ють себе, але
...на мета, що
...але, яке веде
...жидівства та
...стичних ідей.
...суджений на
...більше—
...Разом із ним
...іам, що його
...значить, що
...жидів.
...оди не да-
...у обурити!
...ки вже жа-
...жуть. Нав-
...гвідом, ми
...що вам
...м людства
...м.

...ОДР, М 57.

...мають во-
...ругими ко-
...права.
...користу-
...присла-
...ир включа-
...лаборуюю.
...показу
...фовані до
...від мережі
...права вико-
...нісі поса-
...контро-

...Управл
...вський

...и посилон
...в Німеч-

...ржав від
...оросили

...рості.
...староста
...ни від-
...ни прих,

...незпоряд-
...ного ра-

...атимуть

...й живу

...и ста-

...й.

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень

№ 8 (115)

Ромен. П'ятниця, 29 січня, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 1 крб.

Ворог втратив знову 16 кораблів на 103.000 брт.

Взято в полон штаб однієї советської стрілецької дивізії.

Очищено від решток ворога кут між Маничем та Доном.

З Головної Квартури Фюрера, 28 січня 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На сході у важливих битвах оборонної битви німецької війська при тяжких умовах боїв та погоди непохитно стримують на-
тиск ворога.

В Сталінграді героїчний спротив захисників не зла-
мано. Наступ советів на за-
хідний та південний фронт
відбито з тяжкими втрата-
ми для ворога.

На західному Кавказі
недалеко сильні атаки советів, підтримані інтенсив-
ними літаками та бронема-
шинами.

В степових районах на
південь від Манича пан-
церні сили відбили сильні
ворожі атаки. Взято в по-
лон штаб однієї советської
стрілецької дивізії. Мотори
її частини, очищені від
решток ворога кут між
Маничем та Доном.

Тяжкі бої на захід від
Воронезя тривають з не-
звичайною запеклістю. По-
сле ударів наших спроб
полюти, обернувшись агрес-
тивним, війська перейшли
на свої скорочені лінії.
Лінійні з'єднання авіації

приймають участь у на-
земних боях та завдали атаку
в людах та матеріалах.

На середньому відтинку
фронту лише місцями бойові
діяльності.

На південний схід від
Ільменського озера сильні
атаки, що розпочали воро-
гом 28 листопада, з пере-
важними в людах та ма-
теріялах силами, до цього
часу не принесли ворогові
нічого успіху. Під ко-
мандуванням генерал-пол-
ковника Бунца армійські
частини в єдиній із з'єд-
наними авіації при тяж-
ких умовах боїв, при силь-
них морозах та снігових
завих відбили в завзятих
боях атаки большевицькі
ескдри утримали свої пози-
ції. Останні бої цієї обо-
ронної битви привели до
знищення оточеної воро-
жої групи. З 28 листопада
знищено 515 панцерників,
взято багато полонених та
здобич, а саме важку та
легку піхоту озброє, а та-
кож інші військові ма-
теріали. Криваві втрати во-
рога надзвичайно високі.

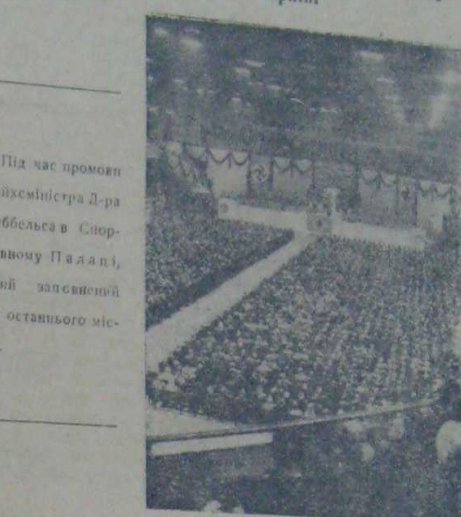
Біля Ладозького озера
ворог поновив свої атаки

піхотою та бронемашинами
ва широкому фронті. Його
було відбито, як і поперед-
німи діями з кривавими
для нього втратами, при
чому він втратив 19 пан-
церників.

В північній Африці обо-
вільна пожевадена розви-
дувальна діяльність. Авіа-
ція знову сильно атакува-
ла порт Аляжир. Запалено
одні торговельні кора-
бель та склад пального.
На тунісько-лівійському
кордоні німецькі лівійські
літаки розгортали бри-
танське з'єднання лівій-
ських літаків і без власних
втрат збили 5 літаки.

Як було подано в над-
звичайному повідомленні,
німецькі підводні човни
потопили на Середземному
та Північному морях з не-
великих сильно озброє-
них поставальних ескадр 6
кораблів на 28.000 брт. На
Атлантийському океані, не
зважаючи на винятково
сильні бурі між Гренлан-
дією та екватором, вони
знищили ще 10 кораблів
на 75.000 брт. Таким чином
ворог втратив знову 16 ко-
раблів на 103.000 брт.

Райхсміністр д-р Геббельс промовляє на одному зібранні в Берліні

Працюємо для незалежності Європи

Європа—це країна праці.
Європейці, вважає праця
не за неминуче зло, а за
життєву потребу й якщо не
працює, то почуває себе
нещасливим. Праці вима-
гають від нього природи й
сміят. Тут людини не па-
дають до рота тропічні ово-
чі й її не розварює тропіч-
на духота. Тут вона мусить
працювати, працює й ті-
льки завдяки праці, може
чимось стати. Європа бага-
та на родючу землю та під-
земні скарби, але європей-
ська людина не може всі
свої надії покладати тіль-
ки на багатства свого краю.
В Європі праця має біль-
шу вартість, ніж багатст-
во. І коли якийсь європей-
ський варід думає інакше,
або змінював цей порядок,
це приносило йому нещас-
тя. Шонайменше він був
виключений з європейсько-
го культурного суспільст-
ва.

Іскривий приклад цього
—англійці та американці.
Англія залишилась жити
в Європі (на щастя на ос-
трові), але засвоїла собі
жидівський купецький дух.
Американці вийшли до
Америки з Європи, але там
вони перейняли ідею
збагачення, й почали пова-
жати багатство більше, ніж
працю. Ні англійці, ні аме-
риканці не розуміють уже
європейських народів. Ста-
влячи працю на задній план,
вони дивляться з погор-
дою на європейську люди-
ну, яка мусить і любити
працювати.
За це тепер ціла свідо-
да своєї справи Європа,
яка з большевиками, ан-

Вбито 97 советських літаків, — втрачено тільки один власний

З Головної Квартури Фюрера, 27 січня 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На східному фронті бої
ривають далі з неменшою
жестокістю і поширю-
ються тим раз більше.
Із дванадцяти 6-ї армії, що бо-
юється, зникли цілком на ру-
ках Сталінграда 1, вико-
ристовуючи всі можливості
нахисту проти советських

безперервних атак, на зем-
лі та в повітрі, вони стрим-
ують сили багатьох со-
ветських армій. В завзятих
боях розбито ворожу гру-
пу, що проникла в місто.

В районі Кубані власні
рухи протікають згідно з
планом. На захід від Ман-
ича, частково контрастну-
юм, відбито ворожі атаки
Між Маничем та Доном во-

рог ставив міцний та впер-
тий опір проти атак ні-
мецьких дивізій. Здобуто
нові терени. Відбито ворожі
спроби перешкодити бу-
дівлі нового оборонного
фронту на захід від Воро-
нежа і при допомозі піхот-
и та панцерних сил вкли-
нитись в нього відбито з
кривавими втратами для
ворога.

В боях біля Ладозького
озера сильні піхотні та
панцерні атаки, які на од-
ному місці ворог повторю-
вав 10 разів, а на другому
8 разів, відбито нашими
військами з тяжкими втра-
тами для ворога. Невеликі
поодинокі вклинення було
зразу ж очищено контрата-
ками.

Авіація відтягувала ар-
мійські з'єднання числен-
ними атаками на притото-
вання військ та тилові
з'єднання ворогів. З'єднання
лівійських літаків на 5 лі-
збили на південь від Ла-
дозького озера 97 совет-
ських літаків, втрачених
при цьому один власний.

Негайно повідомляйте про появлення банд

По районах всі офіційні українські установи, призначені районні старшини, бургомістри, сільські старости, міські та сільські поліції, обслуговують персонал Лісництва, агрономи та інші повинні конспікувати населенню та виховати його з такого розуміння, що кожна особа для загального і власного інтереса зобов'язана негайно сповістити про появлення банд найближчій німецькій або українській установі.

Населення повинно знати, що в кожному районі найближчий телефон знаходиться у районного керівника сільського господарства, або у жандармського поста.

МАЙОР І КОМЕНДАНТ.

Побачили Німеччину на свої очі

Так само загинули тисячі людей, що заслужили звання хуліганів і померли дурнями на примусовій праці. А справжні негідники, хулігани й далі жили на волю беззирно бешкетували та й одержували всілякі відзнаки, премії, грамоти та ордени.

Чудові німецькі зимові краєвиди

Свої очі

Берлін та його краєвиди

Чудові зимові ландшафти знаходимо в Німеччині. Найкращі з них відомі під назвою «німецькі зимові краєвиди». Це не тільки пейзажі, це і атмосфера, це і почуття, це і пам'яті. Це і те, що ми зовсім не знаємо про нашу країну, про нашу історію, про нашу культуру. Це і те, що ми зовсім не знаємо про нашу країну, про нашу історію, про нашу культуру. Це і те, що ми зовсім не знаємо про нашу країну, про нашу історію, про нашу культуру.

Берлін — столиця Великої Британії. Це не тільки столиця, це і атмосфера, це і почуття, це і пам'яті. Це і те, що ми зовсім не знаємо про нашу країну, про нашу історію, про нашу культуру. Це і те, що ми зовсім не знаємо про нашу країну, про нашу історію, про нашу культуру.

Берлін — столиця Великої Британії. Це не тільки столиця, це і атмосфера, це і почуття, це і пам'яті. Це і те, що ми зовсім не знаємо про нашу країну, про нашу історію, про нашу культуру. Це і те, що ми зовсім не знаємо про нашу країну, про нашу історію, про нашу культуру.

На допомогу школі

Вчіться

Вчіться, діти! Мудра книжка
Скаже вам чогось багато
З того, що було на світі
І поспію й пожити.
Тільки ви не озирайтесь,
У книжках на кожній сторінці
Геть відкиньте чорний куняк,
Вибірайте чистий колос!
Та й про те ви пам'ятайте,
Що для кожного народа
Наймудрішою є книжка
Та, що ми зовсім не знаємо.

Піти на гори, піти на берег,
В гай, в зелену діброву,
Там почуєте щось інше,
І інші речі, інші мови.
На траві й квітках росинки,
Шелестіть й гомін гілкі,
Шелестіть й гомін пташки,
Скрип жука, гудіння бджали,
Там, де галади не чути,
Іншим членим на вас подивити
І світі закони правди
Та добра й душі напунити.

Шоголів.

Шана й дяка

Шана й дяка
Тим, що в поле відуть орати,
Що плуги й серпи кують,
Що будують теплі хати,
Панують книги нам читати,
З шкільну науку подають,
Шана й дяка тим велика
Од людей на вічні віки!

Б. Грінченко.

Троянда

Мамусю, голубку! Сьогодні
Я вранці ходила в садок
Такого багато росте там
Рожевих та синіх квіток.
Найкраща троянда.
Я руки сколола свої,
Аж кров потекла по їх, поки
Зірнула з стебля її.
А краще, коли б та троянда
Без гострих шипчиків тих
Була.
Щоб дівчина могла зирнути,
Не колючи руки, могла.
— Ой, доно! Все гарне на
Світі.

Дастесь не дурно людям:
Щоб ніякі заздрі
Працювати
Вам тяжко доводиться нам.
Без праці й трудових на
Світі
Не можна нічого придбати
І знай, голуб'ятко моя:
Щоб амант здобути, те
Здобує
Тоді, як здобудеш, став.
Б. Грінченко.

КАЧЕННЯ

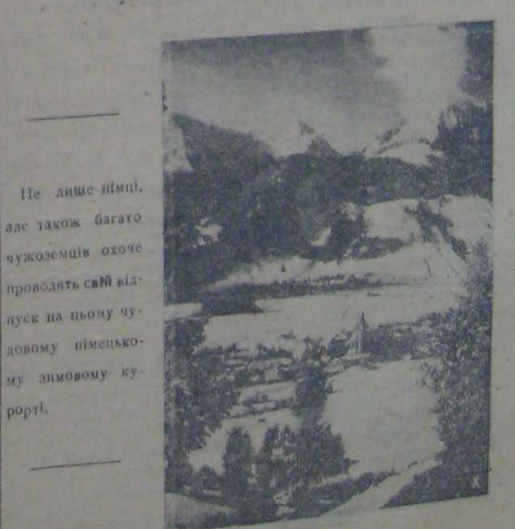
(За Мамінім-Сибіряком)

Був гарний морозний
день. Заєць вискочив із
свого ліжка погодуватися й
побавитися з іншими зай-
цями.
— Стережіться, братія!
— крикнув хтось.
І справді, несека оула
близько. На узліссі стояв
агорблений дідок — мисли-
вець і видивлявся, якого
б із зайців підстрелити.
Іх, теж старий шуба
буде, — міркував він, при-
цілюючись з рушниці, але
зайці його помітили і ки-
нулись в ліс.
— Іх, лукаві! — розгнівав-
ся дідок. — Ог я вим...
І почав розшукувати зай-
ців по сідлах, але зайці
розсипалися по лісу, не-
мов горох. Дідок добре на-

мучався, вилаяв лукавих
зайців і присів на березі
річки відпочити. Сидить
дідок, журиться, — втекла
наша шуба! Аж гуляв
лисиця річкою повзе, не-
мов кішка.
— Зрадів дідок. — До бабиної
шуби комір сам повзе.
І дідок прицілювався.
Розлігся постріл. Мисливець
подівся до ополонки. Ні до-
розі ніякі діти, а, коли
добіг до ополонки, то тіль-
ки розвія руками: комира-
мов і не було, а в ополон-
ці плавало каченя.
— Оце так штука! — ахнув
дідок, розводячи руками.
— Вперше бачу, як лисиця
на качку перевернулася.
Ну й хитра ж звірюка.

— Дідусю, лисиця втекла,
— поспішай каченя.
Втекла? Ось тобі, стара,
і комір до шуби... Що ж я
тепер робитиму, га? От ли-
сиця... А ти, дуренька,
чого тут плаваєш?
— Зрадів дідок. — До бабиної
шуби комір сам повзе.
І дідок прицілювався.
Розлігся постріл. Мисливець
подівся до ополонки. Ні до-
розі ніякі діти, а, коли
добіг до ополонки, то тіль-
ки розвія руками: комира-
мов і не було, а в ополон-
ці плавало каченя.
— Оце так штука! — ахнув
дідок, розводячи руками.
— Вперше бачу, як лисиця
на качку перевернулася.
Ну й хитра ж звірюка.

Чудові німецькі зимові краєвиди

Не лише німі,
але також багато
чужоземців охоче
проводять са́м від-
пуск на цьому чу-
довому німецько-
му зимовому ку-
рорті.

Шаністи хлібні поля,
поперетинані темними сос-
новими лісами, легко гор-
бувата шпана з малими
чепурними селами й мі-
стечками, сині, часом на кі-
лометри довгі озера, ото-
чені лісовими узгір'ями,
— ось краєвид серед якого
розташована столиця Вели-
кої Німеччини. 1940, № 74.

ЄДИНА КРАЇНА, ЩО ЩЕ ДОСІ НЕ МАЛА ЧАСОПИСІВ

Цивілізований людина, яка щоранку при сніданні читає свій газету, здається неможливим, щоб у сучасній добі був ще на світі край, де б не було жодного часопису, а мешканці його майже ніколи не цікавилися б новинами подій. Однак, такий край існує — це Тибет, де кілька тисяч тому вибрано повного молоденького Далай Ламу. У трішніми обрядами його посаджено на трон, і він, як втілене божество, приймає приїзди своїх підданих. З тієї тибетської країни надіходять повідомлення, що там випіла перша газета, Далай Лама або точніше опіку цього п'ятилітнього хлопчика (опіку цей зветься королем) дозволив ученому Тарчун-Бабу видавати газету, яка по нинішньому зветься "Тибетські вісті". Тарчун-Бабу — це перший і поки що єдиний журналіст і видавець часопису в відокремленій від усього світу країні тибетських монастирів, якому немає чого боятися якоїсь конкуренції. Правда, ця газета, зовсім не нагадує звичайних європейських або американських часописів. "Тибетські вісті" з'являються тільки тоді, коли редактор гадає, що він може повідомити своїх читачів про щось нове. Можливо, що до виходу другого числа минулого дня, а може й тільки в, але це не має там жодного події, про які на другий день уже ніхто не пам'ятає, не гідні чести — подати на сторінки "Тибетських вістей". Ламу читають газету в затишку своїх монастирів, збираючи навколо себе грамотну братію й ведуть розмови про мудрість передовиків Тарчун-Бабу.

"Тибетські вісті" повідомляють своїх читачів і про ставовище в різних країнах світу, про які вони можливо досі й не чули. Але видавець не забуває й про розвагу своїх читачів, для чого на четвертій сторінці вміщує кілька ребусів та шарад, що дуже подобаються тибетським читачам. В газеті не бракує й ілюстрацій. Але серед тибетців немає виразних літографів і ні ілюстрації, а даються страшинами карикатурами. Але передплатники задоволені й ними й дуже раді, що мають газету. Та й переклада, що на німецькій гроші становить 5 марок річно, має в собі щось своєрідне. Річ у тім, що грошової готівки в Тибеті дуже мало. Немає там і повного сполучення в нашому розумінні, а грошей перекази для тибетців — річ совісно неможлива. Отже найбільшого приходить злати за газету натурою — медом з медуна тибетських

Караваї в дальніх монастирів часто подорожують цілими тижнями, й маюло неуться й приходять до редакції гірким. Але тибетцві це не падає, бо він, як і монгол, має цьому "ароматному" продукту вірність перед свіжим медом.

Газета має і свою тенденцію вона репрезентує консервативний напрям в тяматі, хоч сама поява першої газети вже має революційне значення. Тарчун-Бабу прихильник того погляду, що Тибет тільки тоді піде назустріч щасливій добі, коли на престолі у Лхасі сидітиме чисте втілення Тудено Дхамето. Мик Ляміми від першого Далай Ламу — Гедена Друба аж до сьогодинішнього Великого Ламу — не було аристок. Усі Далай Ламу були або монголи або китайці чи тибетці. Тепер же — новий напрям, що хотів би за трон у Лхасі посадити аристок — найкраще індус.

Ляміам розрізняє чотири великі епохи: перша — період початку всього; потім іде доба, за якої все

існуюче залишається більшим без зміни і яка може тягтися сотні й тисячі літ; по ній наступна доба, коли все почне розпадатися, засади, що здавалися неперемінними, руйнується, а тоді все перейде у стан "донгангу" — фізичного небуття, з якого народиться новий динамічний період.

Вже самого факту існування газети "Тибетські вісті", що відкриває своїм читачам нові обрії й дозволяє їм заглянути в новий для них світ, доводить, щоб вивести тибетців із стану їхнього мрійного світогляду. Сьогодні Тибет ще замкнений, таємничий країна з пісочками до неба горами, що наче бар'єр відмежовують її від решти світу та боронять від хуртовини поганого часу. Але заснування першої газети (може на погляд розпеченого читача світової преси й дуже примітивної) — це вже перша ритуальна ознака початку нової епохи, й Тарчун-Бабу хоче від того, чи ні, — це її пророк і провідник.

Ю. Л. № 87.

Наказ № 8

по Роменському повітовому земельному с.-г. бюро, від 25-го січня 1943 року.

§ 1. Оголошення по Роменському повітовому земельному с.-г. бюро від 25-ХІ-42 р. та від 6-І-43 року відносно посвідок на право виходу в межах Тарчун-Бабу.

§ 2. Кожен кучер або підводник повинен мати при собі посвідчення на підставі, підписане Районом Німецьким С.-Г. Керівником або Німецьким Керівником опорного пункту, а також паспорт і особове посвідчення.

Лише в окремих випадках — хвороба, смерть і інше — підводники

дозволяється мати посвідчення старости за підписом та печаткою Німецького Керівника сільськогосподарства або опорного

Посвідчення, що вказує старості без підпису Німецького Керівника с.-г. не дійсно.

Без вказаних документів у Тарчунки не будуть конфісковані.

Керівник Повітового земельного с.-г. бюро ОЗАНДЕР. Головний агроном Повітового с.-г. бюро ПІДРІЗ.

Загублені та вкрадені документи вважати недійсними

Метричну виписку Мозгового Івана Яковича.
Особову посвідку Антоїненко Любова Матвійовича.
Особову посвідку Артеменко Володимир Євгенович.
Особову посвідку № 1750 Антоїненка Михайла Олександровича.
Бірккову картку Карпенко Галини Гаврилівни.
Особову посвідку № 101 Сніжак Марії Іосифівни.
Бірккову картку Требухової Марії Трохимівни.
Посвідчення про місце праці Костюченко Марії Григорівни.
Пашпорт № 4040 Кубрак Галини Андріївни.
Бірккову картку Труш Наташки Максимівни.
Бірккову картку Кобизат Марії Миронівни.
Особову посвідку Степко Євдокії Євдокіївни.
Особову посвідку № 138 Варави Харитини Іванівни.
Особову посвідку № 1333 Коробки Антоїни Савеліївни.

Бірккову картку Жирова Галини Іванівни.
Особову посвідку Самченка Пилипа Юхимовича.
Особову посвідку Тимашенко Єлизавети Карпівни.
Особову посвідку № 1339 Клець Ялосавети Андріївни.
Особову посвідку Литвиненко Уляни Іосифівни.
Особову посвідку Гузенко Олександри Трохимівни.
Бірккову картку Кукли Параски Вікторівни.

ОГолошення

Залізнична лазня відкрита для користування пільгового населення з 8 год ранку до 4 год. дня по четверга, п'ятниця та субота.

Здоровий відділ.

Зник кін

Вінч з 28 на 27 січня з дасу Роменської вепікарні, що знаходився на лікуванні, вороної масти, 4 років, на лівому бедрі тавро SZ, на правому копиті тавро B, з ознаками корості.

Сповідати

Державний масток "Лучки", Роменський район.

Оголошення

Роменським відділом постачання буде проведено чв продуктивних карток на лютий 1943 року — 28—31 січня за таким календарем яви

Робітники всіх німецькоорієнтованих підприємств одержують картки на своїх підприємствах особисто по всю сім'ю, що зазначена в річній посвідчальній картці.

Якщо з однієї сім'ї працюють на різних підприємствах, будуть видані робітникам на всю сім'ю на тому підприємстві, де будуть подані посвідчення та забірні картки.

Механізм, Пилзавод, Мська Управа, Пилзавод, Ремішкола, Лісовоз, Мали № 2, Текстильна фабрика, Мебельна фабрика, Мотор. фабрика, Табакспромін, Електропроводін, Хеміробітництво, Друкарня, Цегельний завод, Вауттєва фабрика.

Нафтопромісани Залізничні — Діло, Рух, Колія.

Адміністрація зазначених підприємств та установ видачі карток подає до відділу постачання список на списку по стану на 1 лютого за формою, що повинні одати відділу постачання.

Робітники всіх незазначених вище підприємств та також все населення, в сім'ї якого немає працюючих, картки та їх робочі одержують продуктивні картки по участі мешканців.

Пункти видачі	Вулиці	
Засулла	Мостова, Бердичів, Пісок, Пискодок, Хрестів, Середова, Шепелівка, Горобівка, Оболонь, Дайчівка.	28—
Приміщення сіль. управи, Мостова	Хуторець, Березова, Яничова, Сікарєва, Гербова, Калітєва, Савоїдєв Тимченкова.	28—
Приміщення школи, Березова	Всі мешканці села, робітники установ та торфодоброї.	28—
Провічка	Всі мешканці села та установ	29—
Приміщення сіль. управи	Всі мешканці села та установ	29—
По м. Ромень	а) М.Манастирська, В.Манастирська, Майдан та провулки, Шевченківська, Українська, Лікарська.	29—
Приміщення І роз. контори,	б) Тюрєнна площа, Черніківська та Мало-Манастирська.	30—
Ріс Шевченківської та Мало-Манастирської.	а) Бабківщина, Могилівська з провулком, Шевченківська гора, Покровий, Мішанський провулок, Вознесенська з пров.	28—
Приміщення ІІ розрах. контори вул. Коржівська.	б) Коржівська з провулками, Полаївська, Аптекарська	30—
Приміщення М'ягкого заводу Запалівки	Запалівська з провулками, Покровська з провулками.	28—
Приміщення ІІІ розрахун. кон. Московська	а) Московська, Галицька, Новомосківська, 10 Бересня (б. Рибна)	28—
	б) Загребєва, Новозолівка.	30—
	Мануфактурна, Закаронна, Казанська, Суздальська, Орлицька.	7—

Всі, що не вказані в зазначені числа за одержкою з позначених причин з'являються в приміщенні відділення — Мська Управа — цинзовий етаж, від 1—4 лютого будуть видані картки на лютий.

Ті, що не з'являються за одержанням карток після карток на лютий не одержать, також не одержать карток рі виданих.

Всі німецьке населення, що мешкає у Ромні, Зічівці та Лютові для одержання карток з'являється у відділення: вул. Галицька, Мискуправа, де представляють документи, що підтверджують німецьку національність, паспорт, а також місце роботи, чи одержує продуктивний пайок.

Установи та підприємства, які незначені в цьому шенні, повинні одержати бланки довідок в відділі постачання такі та видати робітникам третій і четвертий, що працюють по стану на 1 лютого.

В довідках повинно бути зазначено хто з робітників одержує продуктивний пайок від підприємства.

При одержанні карток на лютий місяць всі повинні одержати довідку з місця роботи та списки:

а) Посвідчення та продуктивні забірні картки січня.
б) Домову книжку.
в) Про знов прибулих та вибулих у січні документи.

а) Січні завербованих до Німеччини подати до Біржі Праці, в якому повинно бути зазначено хто був і який та хто залишився з утримання.

Відділ постачання — Зелений

Зник кін

запращений в сині-розважній, вороної масти, на лобі зірка, 7-ми років, на задній нозі біла полоса до лички.

СПОВІДАТИ НА АДРЕСУ:

с. Липове, Талалаївського району, Роменського округу, тимчасове господарство № 28.

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень

№ 9 (116)

Ромен. Вісник, 2 лютого, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 50 коп.

Адольф Гітлер 30. I. 43.

1. Наші солдати борються сьогодні, щоб врятувати Європу від більшовизму.
2. Ця боротьба вирішує—бути або не бути Європі.
3. Ми примушені воювати поки цей континент остаточно буде виглядати як врятований.

ПОВІДОМЛЕННЯ ВЕРХОВНОГО КОМАНДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

З Головної Квартири Фюрера, 30 січня 1943 р.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

В той час, коли на окремих відтинках на півдні східного фронту завзята оборонна битва триває з невпинною запеклістю, на той час на інших усталених фронтів відтинках наступ ворога послаб.

В Сталінограді становище не змінилось. Мужність захисників не зламана. Між Кавказом та нижнім Доном рух наших військ відбувається без перешкод з боку ворога.

Повторні ворожі атаки проти наших позицій на сході від середнього Донця відбиті в завязаних боях з важкими втратами для ворога. Контратакою розбито одну советську стрілецьку дивізію. В районі на захід від Воронежа і далі йде маневрова боротьба. Спільні з'єднання авіації приймали участь в наземних боях.

На південь від Ладозького озера ворог розпочав нову свої атаки підтримані сильною артилерією та бронетанковими. Всі атаки відбиті в тяжких боях з важкими втратами для ворога, і лише вчора розбито 42 бронетанки.

В боях на середньому Доні визначились війська 24 німецького панцерного корпусу та італійського корпусу альпінців, при якому успішно приймали участь відділи місцевих добровільців.

В північній Африці ар'єргард німецько-італійської танкової армії відбивав ворожі атаки бронетанковими, завдаючи ворогові важких втрат.

В Тунісі повідомляють про бойові дії

місцевого значення. Авіація бомбардувала знову порт Алжир, при цьому запалено один торговельний корабель.

Вчора ввечері одно з'єднання німецьких бойових літаків на водах біля Бужі атакувало ворожу велику корабель і потопило 3 транспортних кораблі на 14.000 брт., а також 2 винищувачі. Тяжко ушкоджено ще один винищувач та ще один торговельний корабель середнього величини. Під час нальоту на аеродром в Боні знищено на землі 7 кількомоторових ворожих літаків. В повітряних боях зенітною артилерією авіації та бортовою зенітною артилерією морської флоти збито в районі Середземного моря 12 англійських та американських літаків.

Понад рік пройшло з того часу, як німецькі війська звільнили Україну від більшовицького ярма. На протязі цього часу все більше й більше українські чоловіки добровільно йдуть на службу у німецькі війська. Тут вони служать разом з добровільними кавказцями та з добровільними загнами кубанських і донаських козаків. Всі вони знають лише одну мету—боротьба проти більшовизму.

Майже у всіх їх є найближчі родичі, яких советська влада розкуркулила, або вислала, засадила в табори, або навіть розстріляла. А тому вони знають, що більшовики це—злочинці сім'ї, аплі і раб-

Райхсмаршал Герінг 30. I. 43.

30 січня 1933 р. Адольф Гітлер перейняв владу. 30 січня 1943 р. сповнилось 10 років, як Гітлер управляє Райхом. З приводу цього райхсмаршал Герінг проголосив велику промову, з якої ми наводимо наступні речення:

Ми згадуємо цей день тому, що він являє собою поворот судби.

Хто пригадає в думках шлях до 30 січня 1933 р., той усвідомить, яку геркулесову роботу виконав Фюрер.

Європа може існувати лише тоді, коли її вартує сильна Німеччина.

Для Німеччини перед 1933 р. стояло питання—переможе світлодія відбу- вати чи світогляд руйну- вання? В наших німецьких містах піднявся тоді прапор відбудови, а не прапор руйнування. Тоді боротьба була також без краю тяж- ка. Від самих борців вона вимагала великої твердості. Ми будемо знову загартованими, і свастика буде адиматись, як прапор сво- боди над прапором понево- лення.

Поки існують Німецький Нарід та Німецькі Збройні Сили, вони з'являються найбільшою небезпечкою для більшовизму та скекою, об яку він розбіється.

Фюрер завдяки своїй ясності, далекозорості, своєму політичному та стратегічно- му генію знав, що бороть- ба проти більшовизму буде

найтяжча від усіх боротьб. І саме тому та через те Фюрер не міг вагаться. Бу- ло прийнято рішення про існування або неіснування Європи.

В історії деякі битви ви- значались як вирішальні для Європи. Треба констатувати, що для Європи тепер було вирішальним це рі- шення Фюрера спинити більшовицьку криваву хви- лю і звести її, що по- винно було інакше знищи- ти нас.

22 червня 1941 було прийнято найбільше, най- визначніше, найважливіше та гідне подиву рішення сильної людини.

В перший рік війни для нас настала російська зима з всіма її жорстокостями. Але Фюрер своєю силою, на зло всім труднощам, утримував східний фронт. Керівна дією силою та його Генієм, Німецька Армія, після того як ворог спо- дився перемогти Німецькі Збройні Сили, виступила і завдала ворогові удару за ударом.

Німецький солдат знає, що лише аакон твердості має значення.

В Європі немає іншого народу, який в стані зни- щити більшовизм, це може лише Німеччина, бо вона велика і міцна та вміє вести боротьбу.

До цього часу ми їх би- ли, ми будемо їх також бити далі.

Світ починає розуміти що війни в Сталінограді, які чинять опір червоным, що вони спасають Європу.

Зараз Англія чинить най- більшу зраду над судьбою Європи.

З того часу, як росіяни прагнуть на захід, лише німці стримували їх.

Большевики думали: по- долаємо ми Німеччину, по- долаємо Європу.

Німеччина сьогодні стоїть на надзвичайній варті для Європи.

Якщо б ця Німеччина пала, в той же момент більшовизм з люттю про- котиться б через Європу аж до останнього пункту.

Якби борці в Сталінограді не відтягли на себе біль- шовицькі дивізії, можливо, що більшовизм досягнув би своєї мети. Тепер не надто пізно. Опір організо- вано.

Сила супротиву у Фюре- ра неухитна.

Одного дня боротьба на сході закінчиться і сила більшовизму буде розбита. Коли сонце знову підніме- ться, знову вони побачать наступ Німецьких Військ і він буде не слабший і нічого не втратить в своїй силі.

Нові дивізії переймуть обов'язки, ми компенсуємо Сталіноград.

Гарантією перемоги є Фюрер з його всепроник- ливою силою.

Розчарування англійської преси

П.С. Амстердам. В пуб- лікаціях англійської преси знову весь час висловлю- ються розчарування відно- сно становища у французь- кій північній Африці. П. «Дейлі Мейл» Лідель Герт говорить про «невід- радну паузу в операціях» в Тунісі. «Таймс» пише, що несподівано, що воєнне становище в Тунісі впли- нуло розчарування. Всподівання, які були на початку операції, змінилися і все ще най- більші настороженість і про- думки настають.

Служба добровільців

Тому вони перейшли на сторону своїх німецьких визволителів, де вони пра- цюють поліцейськими в ук- райнській поліції, як «ОДІ» у місцевих козачествах, проферані у моторизованих німецьких частинах, спеці- алістами у майстернях та на будівництві військових- будівельних частин, або німецької державної запі- ний. У всіх їх одна мета: своєму працю захищати свої сім'ї та свою власність, одним словом — щадити життя на звільненій бать- ківщині.

Німецькі війська дають кожному українцеві, який любить свободу, можли- вість йти у «ГІВ», тобто, політиком німецької армії, оприяти у боротьбі проти

більшовизму. Це велике та серйозне завдання. Але ті, які займаються цим, мають особливі права.

«ГІВ» одержують ті ж самі продукти, як і німець- кі військові, на випадок захворювання вони мають можливість звернутись до німецького військового лі- каря та лікуватись у ні- мецькому лазареті. Коли ж трапляється поранення, то зменшити труднощаромок- ності, він також, як і ні- мецький солдат має право на забезпечення своєї сім'ї.

Одним словом—німецька армія «ГІВ» являє як ка- мерата німецького солдата. Але німецька армія певна того, що українське насое- лення буде гідне цього до- віряти у боротьбі проти

Вступ Китаю до війни має велике значення для Східної Азії

П.С. Токио. Оголошення війни Америки та Великої Британії національним Китаєм, як говориться в одній офіційній заяві в Токио, має подвійне значення: «По-перше, це є, як говориться дослівно, конкретний вираз китайських прагнень діяти турботи й радості з його великим суспільством та дружнім союзником Японією, жити і вмирати за спільну справу, а також, як з братами по зброї разом будувати, зважаючи на принципи людності та справедливості, новий порядок в східно-азійській сфері, що вийде з руху переможених військових сил Японії, Німеччини, Італії та інших окупаційних держав з пошуку старого порядку після подолання англо-американського імперіалізму та інтернаціонального комунізму. В цій справі для забезпе-

чення тривалого миру Китай звільняється від кайданів, які наложив на нього старий стоїтист англо-американський імперіалізм і сподівається, що він зможе при цьому віграти свою власну роль».

Подруге, офіційно подается нове определение природних відношень поміж Китаєм, Японією та англо-американськими державами, за яким Японія є природним другом Китаю, а вороги Держав Осії — природні вороги, а не «традиційні друзі» Китаю, під маскою яких США та Англія багато десятиріч тому вступили до Китаю, щоб переслідувати свою господарчу та політичну агресивну політику. Сьогодні Азія творить разом з дружніми державами Європи єдиний фронт за справедливість.

Єдиний зрадник Східної Азії.

Північний Китай слідує за Маньчжим в боротьбі проти альянтів

На надзвичайному засіданні об'єднання відомостей наряду, яке відбулося в четвер в Пекіні, в присутності багатьох вищих урядовців, японських офіцерів та дипломатичних представників Держав Осії, головною темою було те, що Північний Китай повністю підтримує Маньчжум проти спільного ворога. До Японії, Маньчжурії, Німеччини, Італії та Таїланду були надіслані подікувальні телеграми. Президенту США чинився односторонньо обрано на лютогого президента об'єднання.

Голова Вангтіанг в доповіді промови пояснив, що після того, як Японія відмовилася від екстериторі-

альності, Китай тепер повністю задоволений і готовий битися проти Англії та Америки. Китай, який надібно відзначити просторами та величезними резервами сировини та робочої сили, в великій мірі може внести вклад, щоб виграти війну. Головнокомандувач війсьними силами в Північному Китаї генерал Окумура підкреслює, що східна Азія тепер дійсно об'єднана й що її зміцнена структура гарантує знищення Англії та Америки. Чункінг, який, як маріонетка англо-американських країн, продовжує чинити опір, тепер з повним правом може бути визначений, як єдиний зрадник Східної Азії. (СУЗ № 18)

Нарід США—в жидівських руках

Рузвельтсько-жидівський уряд оголосив конгресові США, що цілком виключить з його компетенції законодавство в справі боротьби з інфляцією й візьме на себе диктаторські функції в цій справі. Цей факт не раз викликає шок розумових між урядом та конгресом. Неймовірно податкові татари, катастрофічний аріст дорозичів при неспівпадінні великої персональної фінансової жертви—все це веде до зубожіння й робить війну дуже непопулярною серед широких кіл північно-американського народу. Він відчуває й татар диче, ніж це примусили жидівські підданці вийти до війни, яких робиться жорстоко від такого непередбаченого реалізму мас.

Жидівське оточення Рузвельта урядом через свій «можливий трест», починаючи з травня місяця останнього року, на підставі закону, про став крайньої необхідності, на базі відповідальності посади встановлює жидів беззастережно сенаторів і членів конгресу, роблять все, щоб карі чини давали менше чужої голос конгресу, знає той через уста Рузвельта позитивні голоси аудієнція гласно заступити жидівських режисерів. Впливове жидівське оточення Рузвельта добре знає, що воно може забезпечити свої

панування тільки тоді, коли всі диктаторські функції сконцентрує в його руках. Його особисті поради—це жиди Барук, Франкфуртер, Моргантау, Логардін й Гуай. Вони через жидівський рухор висвітлюють політику Рузвельта в бажаному їм напрямку. Тісні жидівські урядовці, єврейські та спритливі жидівські з винними жидівськими урядовими колами, за допомогою свого шкідливого апарату, провадять у життя накази Рузвельта, намагаючись йому вишукати жидівськими дорозичами.

Коли ще була хоч якась надія скоро виграти цю жидівську війну через підвищення господарської та військової продукції в чисто американському масштабі, жиди були задоволені, що на чолі нового апарату для проведення плану озброєння став жидівський султан Рокенман, якому дано диктаторську повноваження на всіх господарських життях. Прізвище, прозвисьми керівником призначено не жидів—Дональд М. Нейсон, але його зв'язок з жидівством, як сервісний великого жидівського конспіру Сігмунд Рокен і К.о. де підлягає ніким сумнівам і його диктатура мало виразно жидівський характер.

Винищити наслідок неможливо-аного форсування господарського життя—це теперішнє зубожін-

Так утворилася німецька повітряна зброя

Перша військова частина німецької повітряної флотії утворилася 30 років тому. Ці перші літунські військові частини сформовано за мирних часів—на початку жовтня 1912 року. Тоді закрито доточасний учбовий та досвідний інститут військового літунства, а замість нього сформовано літунський військовий відділ. Він належав до гвардійського корпусу і складалася з 21 старшин і 308 підстаршин та звичайних воїнів. Командування цієї літунської частини було в Дербіці. В Штраубурзі, Метці та Дармштадті побудовано літунські станції. Такі були початки німецької повітряної зброї, яка вийшла за світової війни відорвана повною роллю. На початку світової війни, в серпні 1914-го року, німецьке літунство мало 250 придатних до акції літаків. За час війни німецьке літунство дуже розвинулося. За цей час німецький промисел дав військовій 48.000 літаків і 45.000 літунських моторів.

Літунські частини, що існували вже в серпні 1914-го року, мали майже виключно розвідувальні завдання. Вони випускали всебічну півдну розвідку службу підчас великого наступу на Францію, коли німецькі війська дійшли аж до Марни. Коли пізніше війна стала позиційною, змінився також і завдання німецького літунства. Літом 1915 року появились на фронті перші німецькі ловецькі літаки типу Фоккер. У передній частині такого літака вперше вбудовували кулемет, установлений так, щоб з нього можна було стріляти між обертаннями пропелера. Маючи таку зброю, німецьке

літунство аж до пізньої весни 1916-го року мало технічну перевагу над ворогом. Тут вперше сполучилися в одну цілість літак і кулемет. І це дало змогу витворити новий рід літунської зброї—ловецьке літунство. В грудні 1915 року Німеччина мала ще тільки 40 ловецьких літаків типу Фоккер.

В році 1916, коли німецька літунська зброя була як технічно, так і чисельно значно слабша за ворожу, сформовано було перші ловецькі чоти, до складу яких входило тоді по 14 нових подвійнокрилих літаків, так званих Д-літаків, завдяки чому німецьке літунство знову набуло технічної переваги над ворогом. Ловецькі чоти зробилися найважливішою зброєю в повітрі. В 1917 році, коли виникла потреба створити більші ловецькі літунські частини, сформовано було з 4, 6, 10 та 11 ловецьких чотів 1-й літунський ескадрон під командуванням Райхгофена, славного командира одинадцяти ловецької літунської чоти. В лютому 1918 року німецьке літунство мало вже 81 ловецьку чоту. У цей час сформовано було ще два ловецькі ескадрони, якими командували капітан фон Тучек і капітан Лернер. Ротмістр фон Ріхтгофен умер героїською смертю 21-го квітня 1918 року, а команду над першим ловецьким ескадроном перебрав тодішній капітан Герман Герінг, теперішній державний маршал і творець німецького літунства. По смерті Тучека команду

над другим ловецьким ескадроном перебрав капітан Бертольд, а після його рахування—Фрайгер фон Ріхтгофен.

Те, що німецьке ловецьке літунство виконало підчас першої світової війни, навряд буде вимовити німецькими літунськими силами. Фрайгер Манфред Ріхтгофен досягнув 80 вітрянних перемог і був славнішим німецьким ловецьким літунським. Він слідував: оберлейтенант Ерих Удет із 62-ма перемогами, командир 10-го ловецької чоти оберлейтенант Левенгард із 53-ма перемогами, лейтенант Фос 48-ма перемогами, командир другого ловецького ескадрону капітан Бертольд із 44 перемогами, капітан Лернер також з перемогами, лейтенант Бюхсер і оберлейтенант Лотар фон Ріхтгофен—по 10 перемогами. Всього за час світової війни німецькі літунські збили 76 ворожих літаків, тоді як на східному фронті тільки 358 ворожих літаків. І сідмдесят старшин німецького літунства дістали найвищі німецькі ордені «Пур ле меріт», а вилізували героїською смертю за батьківщину.

Дух літунів з доби світової війни живий. Маньчжурія і відомі техніку, німецьке літунство святкує нові перемоги теперішньої війни і світить про бову перевагу німецьких літунів як за перш світової, так і за теперішньої війни. (ОАД № 74)

Загублені та викрадені документи вважати недійсними

Віркову картку Радченко Катерини Федорівни. Особову посвідку № 1206 Тарасенка Григорія Дмитровича. Особову посвідку Бланк Оршанки Федосівни. Віркову картку Галенка Івана Кузьмича. Тимчасове посвідчення № 325 Матюшенко Тетяни Семергівни. Особову посвідку № 337 Бонченко Галини Тарасівни. Віркову картку Вікентіє Катерини Йосипівни. Віркову картку Солохінної Вері Микитівни.

Віркову картку Олександрівни Леонівни. Особову посвідку Шинкоро Івана Павловича. Особову посвідку Сушка Анатолія Сидоровича. Метричну винищу Литавенко Ларисі Янівни. Особову посвідку Парлі Тетяни Пилипівни. Особову посвідку Коваленко Миколи Миколайовича. Метричну винищу Оршанки Олексії Захарівни. Особову посвідку Ручко Тетяни Михайлівни.

5 Monate alter Schäferhund auf den Namen Nelly hörend ENTLAUFEN. GEBEN BEWACHUNG ABZUGEBEN IN DER PROPAGANDA NEBENSTELLE ROMNY, POLTAWERSTRASSE № 26.

Зникла собака (вівчарка) вік—5 місяців, кучерява, біла. Прохання повернути за винагороду до Білзкої Полтавської вул. № 26.

Ввечері 31 січня 1943 року

забіг нін

гнідо буляної масти, підбрюштя білувате, вище середнього зросту, віком від 3 х до 5-ти років, запряжений в решотчані оковані сани.

Сповідати:

Смілянське райононе с.г. допоміжне бюро.

Тираж 10.000 прим.

(УБ)

Друкарня газети «Відродження», м. Ромень, № 179.

Відповідальний редактор Л. ЛАШЕНКО.

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень

№ 10 (117)

Ромен. Субота, 6 лютого, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 50 коп.

Адольф Гітлер

30. 1. 43.

В прокламації до Збройних Сил

Большеви́зм провади́в ллано́е озброєння для на- паду на Європу.

Большеви́зм мав лише одну мету: напасти на Європу.

Що сталося без Європою, якби 22 червня Німеччина Збройні Сили не тримали б свого щита над Європою?

Або переможуть Німеччина Збройні Сили або большеви́ський вал нападе на континент.

Якби большеви́зм переміг, то більше ніж тисячоліття праця людського життя була б даремною.

Чудовий шлях борців від перших часів націонал-соціалістичної боротьби в Німеччині до переважної влади є лише вираз волі Провидіння дати можли-

висть Європі спинити найбільшу загрозу всіх часів.

Сьогодні наші солдати б'ються на сході за Європу.

Ми готові боротися доти, доки континент можна буде вважати цілком врятованим.

Кожне окреме життя, яке гине в цій боротьбі, забезпечує життя поколінням.

Інтернаціональне жидівство розкладає народи до тих пір, доки народи матимуть силу справитись з ним народом-паразитом.

З огляду на факт, що в цій війні нема ні переможця, ні переможеного, а є лише той, що залишиться жити або буде знищений, тому націонал-соціалістична держава буде вести боротьбу з непохитним фанатизмом.

Райхсміністр д-р Геббельс

30. 1. 43.

В фанатичній рішучості до перемоги — вся німеччина одна.

В Німеччині являється стан загальної готовності до концентрації сил.

Ми боремося на сході проти основної загрози нашому народному життю.

Боротьба піднімається до драматичного кульмінаційного пункту. Це гігантська боротьба за долю Європи та всього цивілізованого заходу.

В цій боротьбі йдеться не за державну форму, а за те, чи ми будемо національним народом чи рабам.

Наше довіря до німеччини солдат безмежне. Наше довіря Фюреру не може бути переверненим назад.

В Німеччині нема нікого, хто б не був сповнений фанатичної волі, бути єдиним гармонічним фронтом, що

Кожний дома запитає себе: чи більше — що він може зробити, щоб допомогти солдатам.

Якщо ворог сподівається збентежити або позбавити багаторості нас, то він помиляється.

Ми відповімо на зухвалі загрози большеви́зми наших перемог — вищим напруженням національних сил.

Ми знаходимося в центрі драматичного рішення 20 століття.

Супроти намірів наших ворогів поволітати, мова йде лише про одне: залізну волю до захисту.

Ми віримо наше повне довіря Фюреру та історично випробованій хоробрості наших солдатів!

Ми віримо в перемогу, бо ми знаємо нашого Фюрера, ми віримо в перемогу, тому, що німеччинський воєк під вірним проводом може чинити опір всякій небезпеці.

Всемогутня віра в Фюрера сповніть всіх нас. В ге-ній Фюрера бачимо ми, перемогу.

В січні збито 832 советських літаки

З Головної Квартири Фюрера, 4 лютого 1943 року.

Верховне Командування Німечки Збройних Сил повідомляє:

На західному Кавказі, в Кубанській області та в області нижнього Дону відбито ворожі наскоки, а також поодинокі сильні атаки.

На донецькому фронті панцерні відділи атакували утворену ворогом позицію мостового причалу та знищили великі ворожі сили. Здобуто або знищено 46 бойових бронемашин та 33 гармати.

Між Доном та верхнім Донцем армії частини при підтримці сильних з'єднань авіації втрутилися в тяжких оборонних та рухомих боях проти сильних ворожих з'єднань, відбили всі спроби оточити.

В січні збито 832 советських літаки, з них 690 в повітряних боях, 99 збито зенітна артилерія авіації, 22 збити армією з'єднань, останні знищені на землі.

В Тунісі відбито з кри-вими втратами для ворога поновлені ворожі атаки. Німечки стрімкосядні та швидкі бойові літаки продовжували бомбардувати ворожі позиції і коло-ни та з добрим успіхом атакували аеродроми ворога. В повітряних боях при втраті 3-х власних літаків збито 14 ворожих літаків, а ще 9 знищено на землі.

Денні атаки мішаних з'єднань британської авіації на дельті місцевості французького узбережжя каналу

причинили серед мешканців багато жертв вбитими та пораненими.

Минулої ночі завдяки безуспішним з воєнного погляду, атакам та скинутим бомбам на район міста Гамбурґ населення мало втрати. За досюгочасним повідомленнями збито 28 британських літаків.

Після денних атак північних німечки бойових літаків на військових об'єктах в південній Англії, минулої ночі авіація бомбардувала портові споруди в східній Англії.

В оборонних боях між Кавказом та Доном особливо відзначився 57 панцерний корпус під командуванням генерала панцерних військ Кіршнау.

ЗАКЛИК

30 січня сповнилося 10 років, як Адольф Гітлер перейняв у Німеччині владу. Цей історично єдиний день Райх згадує в гідних формах.

Райхсмаршал Герінґ та райхсміністр д-р Геббельс промовляли до фронту та батьківщини, і сам Фюрер звернувся до німеччинської армії із закликом, що був прочитаний райхсміністром д-ром Геббельсом. Значило, 30 січня є першорядним німеччинським національним святом, але з зв'язку із зростаючим значенням та провідним місцем, яке здобув Гітлер в Європі, це свято стало тепер європейським днем єпогоди.

В заклику Фюрера та промовах його найближчих бойових товаришів знайдіть слова великого політичного значення. На Ураїнському заклик Райху був сприйнятий, як заклик до обмірковування та об'єднання сил, та як заклик до мужніх сердець.

Адольф Гітлер зміг 30 січня 1933 р. перейти владу в Німеччині лише тому, що він успішно закінчив п'ятирічну політичну боротьбу на німеччинській землі. Ця боротьба тривала цілих 14 років та тисяч років, 14 років — це період часу, який, коли огляну-

ти, здається порівнювати коротким, але який, коли в нього вступати зперше, здається, що він тягнеться вічність.

Природно, з самого початку не було ясно, що ця боротьба буде продовжуватись лише 14 років. Але Адольф Гітлер взяв би на себе цю боротьбу навіть тоді, коли б вона вимагала цілого життя, що обтяжало долю, але неминуче необхідну боротьбу проти ворога, який в корені загрожав життю Німеччини та всіх європейських народів, боротьбу проти жидівського революційного большеви́зму.

Коли Адольф Гітлер в 1919 році висунув свою політичну програму — це означало, що перед інтернаціональним жидівством повстав найбільший в його історії ворог.

Гітлер зрвав маску жидівства та показав, що у жидівства мова йде не про якусь релігійну секту, яку б можна терпіти, а про расу, яка не має ніякої відбродової сили, а досить в собі лише прагнення до фрустрації та яка повинна бути усунена з життя народів.

Жиди — це парі, позбавлений корини, без батьківщини. Вони не мають ніде батьківщини тому, що вони не володіють нією силою, яка необхідна, щоб

побудувати власну державу на принципах внутрішнього та зовнішнього порядку.

Так жили втраються в парі, проминають на всі сторони міся в господарстві, політиці та культурі, щоб потім цей парі довести до падіння.

В 1919 році німеччинський парі був обраний жертвою Червоної революції 1919 року була затіана жидівська цинізм цілковитою подлати Німеччині. Щоб досягти цієї мети, вони об'єдналися з комуністичною партією Німеччини.

Подолання Німеччини було лише першою метою цього жидівсько-большеви́ського фронту. А саме сподівалися, якщо Німеччина — центральна країна Європи, найбільшій та здібній до опору парі Європи був би підкорений та завойований, тоді було б легко розповсюдити жидівсько-большеви́ський панування на всю Європу.

Цю мету большеви́зських жидів та жидівських керівників большеви́зів Адольф Гітлер пізнав цілком ясно і направив всі свої неаблаганні, фанатичні бойові зусилля проти цієї жидівсько-большеви́зської загрози Німеччині та Європі.

Спочатку Гітлер стояв один!

(Закінчення на 2-й стор.)

Українська молодь! Батьківщина кличе тебе!
Вступай добровільно в „ГІВІ“

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень

№ 11 (118)

Ромен. Вістник, 9 лютого, 1943 року.

Орган Роменської Миської Управи

Ціна 50 коп.

Німецькі підводні човни потопили 16 ворожих кораблів на 102.500 брт.

артири Фюрера, 7 лютого 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє: основні сили ворога, що висадилися в районі Новоросійська. Слабі рештки стиснуто на невеликому просторі.

На західному Кавказі поновлені ворожі атаки відбито з кривавими втратами для ворога та при цьому 5 і 6 лютого розбито 21 бронемашину.

В той час, як влучі Дона відбувалися лише місцеві бої, в області гирла Дона, на середньому Доні та на захід від Оскольського відтинку оборонна

битва триває з неменшою силою. Совети понесли під час проведення безогляду на введення людських сил, атак тяжкі криваві втрати. Ворожий полк було виявлено в закритій лісистій місцевості та цілком знищено. На останньому фронті день пройшов взагалі спокійно.

На морі на північний схід від Орана минають ніч німецькі бойові літаки атакували ворожу валку та за досюгочасними повідомленнями пошкодили 3 транспортних кораблі на 18.000 брт. та один запалили.

Як було подано в надзвичайному повідомленні, німецькі підводні човни в завзятих, упертих боях потопили із валок кораблів, які пливли до Англії та були призначені для африканського та советського фронтів, — 16 вщерть навантажених транспортних кораблів та нафтоваливних суден разом на 102.500 брт., а також 4 транспортних вітрильників. Ще 3 кораблі ушкоджено попаданням торпед. Ще один німецький підводний човен в західній частині Середземного моря потопив один крейсер.

Ворог знову втратив 14 кораблів на 109.000 брт.

3 Головної Квартири Фюрера, 8 лютого 1943 року

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На Кавказькому фронті бої місцевого значення. Під час знищення ворога, що висадилися 5 лютого на південний захід від Новоросійська, розбито всього 31 бронемашину, криваві втрати ворога великі.

В області гирла Дона, а також в великій луці Дона день пройшов взагалі спокійно. Контрнаступом знищено один советський полк, який на світанку перейшов Донець.

На середньому Доні та на захід від Оскольського відтинку вчора також совети продовжували свої сильні атаки великими панцерними силами, які відбито в завзятих боях.

Не зважаючи на тяжкі умови бою, з'єднання бойових літаків успішно проводили атаки проти во-

рожих колон на марші та розташувань військ. Штурмові літаки успішно приймають участь в наземних боях.

На південь від Ладозького озера поновлені ворожі атаки залишилися безуспішними або були розбиті ще на позиціях підготовки. Під час однієї власної контратаки на фронті одного полка нараховано 400 вбитих большевиків.

В північній Африці оборонна артилерійська та розвідувальна діяльність. Бортова зенітна артилерія німецької морської флоти збила в постачальній валці до туніських портів 7 британських літаків.

Минають ніч винищувальні літаки скинули декілька бомб на західну німецьку область і цим викликали пожежі в будинках.

Під час нальоту на французьке атлантиське узбе-

режжя, за досюгочасними повідомленнями, збито 3 ворожих бомбовики.

Вдень швидко німецькі літаки атакували однопортове південне-англійське місто.

Як було подано в надзвичайному повідомленні, німецькі підводні човни декілька днів тому виявили в північній частині атлантиського океану валку кораблів, що направлялася на схід з курсом на британські острови, що складалася із сильно навантажених вантажних кораблів та кораблів-цистерн вище середніх розмірів та відповідно цінності вантажу була особливо сильно забезпечена. В завзятих протягом днів боях група підводних човнів потопила 14 кораблів, поміж ними 5 кораблів-цистерн, разом на 109.000 брт. Ще один корабель було стерпедовано.

"Божий посланець" Сталін

Останніми часами советська пропаганда намагається також „стихийним“ мітингами представити Сталіна, як оборонця церкви й релігії. Ібо при цьому головну роль відіграють жиди, це нікого не адивує, бо ніхто не буде сумніватися в щирості слів голови московського жидівського кагалу Чобрудського, який сповіщає Сталіна про те, що всі віруючі жиди просять Єгову, щоб він дав Іхньому кремлівському оборонцеві мудрість і силу одержати перемогу, яка буде й жидівською перемогою.

Кожний розумний людині за кордоном мусить здаватися незвичайним і дивним, що два, як їх називають большевики — „представники православної церкви“, „митрополит“ московський Сергій та недавно встановлений Москвою так званий „митрополит київський та галицький“ Николай недавно надіслали Сталіну величезного листа.

Коли по вибуху війни між Німеччиною та ССРР, зважаючи на лицемірність англичан, Сталін мусів змінити свою тактику, большевики витягли на денне світло „митрополита“ Сергія та „дозволили“ йому закликати „вірних“ до оборони свого ладу. У літі 1942 року большевики опублікували другого листа „митрополита“ Сергія, в якому він пише, що він ці замикають церкви в зайнятих областях і переслідують вірних. Гідну відповідь на цей лист дав екзарх прибалтійських країн митрополит Сергій, якого призначив колись на цю посаду московський митрополит Сергій. Екзарх прибалтійських країн Сергій довів певними фактами, що німі дуже діяльно помагали йому боротися проти релігійної пропаганди.

Недавно московський „митрополит“ опублікував третій лист, в якому він „ім'ям усіх вірних православної церкви“ називає Сталіна „посланцем божим“. Подібну відому „імені всіх вірних українців“ опублікував і „митрополит київський та галицький“ Николай. Ясно, що відозви обох цих „митрополитів“ цілком падають величанням Сталіна, оголошене головою московського жидівського кагалу.

Відозви ці без сумніву склали НКВД і воно ж примусило „митрополитів“ підписати їх.

Тоді, як „митрополит“ Николай ще мало відомий і його випустило на сцену НКВД з явно агітаційною метою вже після зайняття большевиками західно-українських областей, московський „князь церкви“ пройшов уже певний „советський-стаж“. По смерті патріарха Тихона в 1925 році місцеблюстителем патріаршого престолу обрали дуже улюбленого за його непохитності в релігійних питаннях митрополита Петра. Він не приставив ні на яку большевицьку намову, обіцянки та застрашування. Свою непереступність він мусів споконвітувати смертю на вигнанні.

Тому, що тоді цілий світ обурювався негідними переслідуваннями большевицької релігії, Советський уряд уважав за потрібне мати в запасі „для реклами“ — на всякий випадок, вписаний „митрополит київський та галицький“ Николай.

„Заступником місцеблюстителів“ патріаршого престолу зробили слабодухого Сергія, спеціально большевиками підготованого для цієї ролі. Він розпочав свою діяльність оголошенням проголошеної йому ГПУ декларації про „Богом вибрану місію“ Советів і запереченням, що в ССРР немає переслідування церкви та релігії. Щоб переконати довірливий закордон у щирості своєї нової політики, Совети пішли так далеко, що дозволили одному американському журналістові інтерв'ю з митрополитом Сергієм. Американський журналіст так описує це інтерв'ю, „високого представника церкви“: „Я мусів довго чекати в передпокою. Несподівано відкрився двері, і в повному облаченні з'явився митрополит. Балідий, худий, із змученим виглядом, який зраджував неможливі душевні страждання, він передав мені на машині віддрукованого листа, в якому було написано, що він „ім'ям усіх вірних православної церкви“ називає Сталіна „посланцем божим“.

За большевицького панування „митрополит“ Сергій багато дечого навчався. НКВД вбило в нього душевні вагання, а тому що він, не зважаючи на своє духовне поклонання, дуже дорожить земним життям, не лишалося йому нічого іншого, як призначити посланими від Бога не тільки Советську владу, а й ГПУ.

Короткі повідомлення

П. С. Париж. Спеціальних потягів з французьких робітниками відійшли в північному напрямку Німеччини. В той же день в Ком'єн прибули в спеціальному потязі звільнені французькі військовополонені.

П. С. Лисабон. За офіційним повідомленням з Вашингтона, американська нафтова продукція знизилася за останній рік на 10 мільйонів тонн проти попереднього року. Між іншим німецькі підводні човни потурбувалися про те, щоб ще

більше знизився імпорт нафти.

П. С. Мадрид. Як повідомляється з Нью-Йорка, там з 1 лютого через обмеження нафтового палива повинні бути зачинені ньйоркські школи. В зв'язку з цим понад мільйон дітей залишаться без навчання.

П. С. Берлін. В останній місяць відвідування кіно в Великонімеччині досягло найвищих наслідків — 96,9 мільйонів відвідувань. Протягом вересня відвідувачів на 6,2 мільйона відвідувань.

П. С. Берлін. Винищувач „Friedrake“ (1350 тонн), про втрату якого повідомило британське адміралтейство, належить до тієї ж класи, що й потоплений на Середземному морі винищувач „Foresight“. Кораблі цього типу мають швидкість 36 вузлів та спорядження — чотири 12,8 см. гармати, 8 кулеметів та 8 торпедних труб.

П. С. Буенос-Айрес. Англія не поновила свого торговельного договору з Аргентиною. Як причина вказується недостача тоннажу в Англії.

Рожеві та чорні окуляри

Вже три роки Черчилль безпастанно запевняє, що англійський флотий вже не страши німеччини підводні човни. Але, не зважаючи на ці запевнення, кількість потоплених англійських пароплавів помітно зростає. Ще кілька тижнів тому ми чули цей фальшивий Черчилль олів. З нього виходить, що англійська флота мала найменшу загрозу саме в тих місяцях, де вона зазнала найбільших втрат. Черчилль було дуже неприємно, що член його кабінету міністрів, перший лорд британської адміралії Александер, який в кожному разі трохи розуміється на цьому «християнському мореплаванні», впливав британського прем'єра на брехні. На думку лорда Александера, загрозу англійській флотії «надзвичайно» збільшили три нові моменти: 1) значно збільшений активний радіус та дальнобійна зброя; 2) надзвичайна спроможність підводних човнів та 3) велика кількість і різноманітність способів замінювання вод. Хто з цих двох каже правду: чи хворий Черчилль, чи песиміст Александер? Звичайно, в становищі, в якому опинилась Англія, старяться

дивитися на все через рожеві окуляри, як це робить Черчилль, і не охоче признають чорну дійсність, як це мусів зробити лорд Александер. Коли ж він відважився на це, то це значить, що становище Англії справді робиться не веселим. Коли він, порівнюючи сучасне становище на морі із становищем під час першої світової війни, не побоявся відверто признати його за значно гірше, то можна припускати, що воно справді незавидне. Німецькі збройні сили мали в цій війні успіхи під водою, на воді й у повітрі. У вересні затоплено було більше як мільйон, а в жовтні, з огляду на несприятливу погоду, понад 730.000 тонн. Це поважно налякало англійців. Бо нічого ж би мав лорд Александер нарікати на тяжкі втрати, що їх зазнала Англія від німецької мінової війни? Досі англійці про це вперто мовчали. Признання, зроблене лордом Александером, треба розуміти так, що шкоди, про які повідомляв Німецьке Верховне Командування, — не тільки частина дійсних шкод, заподіяних англійській флотії німецькою зброєю сплю.

(ОАД, № 89)

БЕНЗИНА З ТОРФУ

Останніми часами з різних частин Європи часто надходять повідомлення про великий зріст добування торфу та значне промислове його використання. Торф уже застосовується як паливо, коли його використовували як паливо побіж вугля та дров, хоч що й тепер, під час війни, у країнах бідних на вугіль значення його як палива дуже велике. Це особливо помітно на Сході, де дуже багато торфовищ. Тільки в одній генеральній окрузі Латвії є 1,7 мільярда запасів торфу. Совети в 1938 році оброблювали запаси торфу в СРСР на 150 мільярдів тонн. Коли візьмемо на увагу, що 2,4 кг торфу дають стільки тепла, як один кг вугля, то що з 2,5 кг торфу можна добути 1 кіловатгодина електричної енергії, то зможемо уявити собі, яке велике багатство енергії лежить у землі.

Під німеччиною проводом уже кілька років використовують багаті запаси торфу в Генеральному Губернаторстві. Промислове перероблення торфу, як це тепер практикується в Німеччині, а останнім часом і в німеччино-європейських країнах, у Франції, в

Італії та південно-європейських землях уможливило цілком нове використання торфу. Еспанія проголосила добування та промислове перероблення торфу «національно важливим». Вирб із торфу коксу, масел та бензину досягнув великого розвитку у всій Європі. Дякують, що авторитетні в якості коксування торфу, має в собі паливну речовину, з яких добувають висококачественну бензину для літаків та моторів, феноль і основна речовина для виробу бакеліту, нафтолі та смоли.

Як виявив шведський дослідник, коксування торфу буде корисним також і за мирних часів. Швеція має вже три великі коксувальні заводи, в Данії будують тепер велику державну коксувальню. За допомогою генераторів в Європі тепер уже в широких розмірах посягають торфовим коксом, як паливом, при чому виявилося, що генератори на торфовий кокс простіші та ошадніші, ніж генератори на дрова. За короткий час торф став сировиною для виробу доброго палива та інших штурхних речовин.

(ОАД, № 89)

На допомогу школі

Чому ми заблудились

Ми з товаришем давно збирались до учнів, які розташувались недалеко від нашого міста. Довідались про дорогу й пішли. Перейшли річку, перерізували велику луку. Ось і сесопний ліс, де розташувались учні. Пішли професором. Незабаром має бути поперечна просіка. Раптом ліворуч від нас помітила білка. Ми кинулись за нею. Білка від нас. Схопилася на сосну, заховалася у гілці. Ми постояли й пішли далі. Ось, нарешті, і поперечна просіка. Повернули праворуч. Ідемо годину, другу, а учнів не видно. Куди йти? Просями йдуть і вздовж і впоперек, і всі схожі одна на одну. Навкруж — нікого. Ми заблудились. Довго блукали по лісу, розшукуючи учнів. Раптом віддалі почулось гавкання собаки, показався лісник. Виявилось, що ми зайшли кілометрів на сім убік. Очевидно, ми збилися з дороги, коли побігли за білкою.

Лісник повів нас до себе додому, дав нам чаю, і його син пішов нас проводити.

Через день учні проводили нас додому. Два учні взяли з собою наші провіданки. Вони піднялися на гору, з якого видно було околиці. Розклали перед собою план місцевості і невеличкий прилад «компас». Довго розглядали їх і про щось радялись. Потім вони показали нам, в якому напрямі знаходиться місто, хоч з гора за лісом його не було видно. Виміряли цю висоту, підрахували й сказали, що до міста чотири кілометри, і за годину, приблизно, ми будемо дома. Ми вирішили, що вони лише прикидаються, що все це знають. Проте, пішли за ними. Як же ми здивувались, коли хвилини за сорок справді віддалили показане місце, а за годину ми були дома. Я гадав, як ми блукали, немов сліпі, по лісу, і твердо вирішив навчитися знаходити дорогу.

Кожна людина повинна добре уявляти собі навіколишню місцевість, знати,

в якому місці вона живе, що є навколо неї, уміти знаходити дорогу. Для того, щоб добре розбиратися в навколишній місцевості, треба вміти визначати напрям і віддалі, користуватися планом місцевості.

Напрями «праворуч», «ліворуч» міняються

Напрями «праворуч», «ліворуч» міняються залежно від того, куди ми стоїмо лицем. Якщо обернемося лицем в один бік, — ряд предметів буде від нас праворуч. Обернемося в протилежний бік — ті самі предмети будуть уже ліворуч. Хто визначає напрями шляху від себе — «праворуч», «ліворуч», «вперед», «назад», — той легко може заблудитися в незнайомій місцевості. Треба встановити такі напрями, які не змінювались б при поверненні людини. Люди давно це зрозуміли і стали визначати напрями за сонцем.

Як люди навчилися визначати напрями за сонцем

З давніх часів деякі люди бачили, що сонце рухається по небу. Рано появляється з правого боку, піднімається все вище й вище; в полудень досягає найвищої висоти, а потім починає опускатися. Надвечір сонце заходить, зносячи з собою денне світло й тепло.

Перший коваль

Був той час — земля велика. Молодая ще була. Розлягалась цілинами. Був би й пішмо скрізь. Дикий звір гуляв у лісі. У повітрі вилеті птах. Люди, власних хат не мавши, Кочували по степах. Серед дикого народу На просторі тих степів, Там могутній Тубалкаїн, Працівник великий жив. Був коваль то Тубалкаїн, Сам один кувати вмів; І розпечене залізо Гучно молотом він бив; Горн палав, залізо грілось, Молод стукав і кував,

Люди помітили таке, що в сонячний день усіх предметів падає тінь. Проте довжина тіні кожного предмета протягом дня міняється. Чим ближче сонце над землею, тим коротша тінь; чим воно вище, тим тінь коротша. Зміняється протягом дня і напрям тіні. Люди скористалися з цих спостережень, стали ставити на майбутнє сонце. Кожного дня, як з одним і розбіжним напрямом, вони визначали час.

Спостерігаючи сонце, люди помітили, що опівдні тінь найкоротша і падає завжди в один і той же напрям. Той напрям, куди падає полуднева тінь, люди назвали північним напрямом, або північчю. Напрям, протилежний північчю, назвали південним, або півднем. Опівдні сонце завжди буває опівдні.

Встановивши такий напрям, люди визначили напрями: вперед і назад і вліво і вправо. Люди стали лінем визначати і простягати руки в сторони. Права рука показувала напрям на схід, ліва — на захід. Північ, на захід, схід і захід — основні напрями. Як би людина оберталася, напрям на північ, південь, схід і захід не міняються. Кожного дня напрями на північ і південь — північ — Південь — схід — Схід, захід — Схід — Захід.

Виходити № 12 (1) СОВІ

3 Головини Вертено Німецьких повідомляв: В південній частині фронтів тривали т. С. Під час з. та сильних советам зн. ких втрат. На захід. під час з. діяльності. рожі атаки. були пров. тримі бр. В районі. ни та ви з. ського від. дивізії в. не тільки з. ворога, а. совети на з. втрацати д. цьому щеп. рокий к. в. полк.

За схід 351

3 Головини Верховне Німецьких повідомляв: Вчора пр. тяжких боїв. відтиску с. в різних м. значних об. що коштува. лких втра. матеріалів.

На захід. місцевого з. контракти. що опову в. денний захід. ойська були. В районі в. на всі ворож. відбиті з кри. там для в. наводило оточ. групи зужув. В північній. нього фронту. ніс свої атаки. на південь в. озера, де він. не досягнути. піху, на ін. Грозилось гірше од звір'я фронту. Не зникла скрізь тоді зосередилу підтр. Згода братів і любов, машин та шту. і на землю неповину. нь, вони заст. Скрізь лілалась людська. крив. те всторжені. на цьому від. контр. сили. мочи бомбард.

В ніч на 1 лютого зник нінь,

запряжений в сані-козирок, світло-гірдої масті, брошюра білувата.

Прошу сповістити за винагороду 1000 крб. на адресу: Поліція м. Ромни, або — м. Ромен, ул. Нечуй-Левицького, № 35, Семенев, або — С. Сміле, агропункт.

Зникла свиня,

двох років, білої масті.

Прошу сповістити на адресу:

Вовківська сільська управа, Роменського району, Лаврику Мирону Івановичу.

Тираж 10.000 прим.

(U S)

Друкарня газети «Відродження», м. Ромен, № 200.

Відповідальний редактор Л. ЛЯШЕНКО

Керівництво та службовці Роменської Миської Управи та Окресляхінспектури з глибоким жалем сповіщають про смерть дружини Окресляхінспектора Сергія Івановича Складенка, СКЛЯРЕНКО ЯВДОХИ МИТРОФАНІВНИ, що сталася 9 лютого 1943 року, та висловлюють своє співчуття.

Роменська контора «Техкультури» перейхала в нове помешкання: Тернощівська 16, біля старого базару. Керівник контори ПАНСВІН.

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень
№ 12 (119)

Ромен. Субота, 13 лютого, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 50 коп.

Советам знову завдано тяжких втрат

Вісент знищено ворожий
кавалерійський полк

З Головної Квартири Фюрера, 10 лютого 1943 р.

Верховне Командування
Німецьких Збройних Сил
повідомляє:
В південній частині схід-
ного фронту вчора також
співали важкі оборонні
бой.

Під час завязаної оборони
на величезних контрастув
Советам знову завдано тяж-
ких втрат.

На західному Кавказі
під час живої бойової
діяльності відбито всі во-
рожі атаки, які частково
були проведені при під-
тримці бронемашин.

В районі верхнього Дон-
у та на захід від Осколь-
ського відтинку німецькі
війська в багатьох місцях
не тільки зупинили наступ
ворога, але й відкинули
ворога на схід з тяжкими
втратами для ворога. При
цьому вісент знищено во-
рожий кавалерійський
полк.

В цих боях особливо від-
значилися 168 та 45-піхот-
ні дивізії.

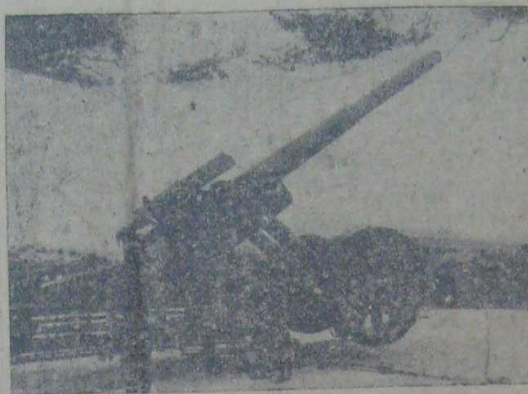
На середньому відтинку
та в північній частині схід-
ного фронту день пройшов
взагалі спокійно.

На північно-африкансь-
кому фронті лише місцева
артилерійська та розвід-
вальна діяльність. Стрім-
коспадні бойові літаки ус-
пішно атакували ворожі
батареї в туніській гірсь-
кій місцевості. Під час
денних атак на порт Бон
німецькі швидкі літаки

влучали бомбами важкого
калібру великий вантажний
корабель та зруйнували
багато складів. В повітря-
них боях німецькі доведні
літаки збили 16 ворожих
літаків.

Вчора німецькі бойові
літаки бомбардували багато
місцевостей в південній та
східній Англії.

ФОРТЕЦЯ ЕВРОПИ

Важкі батареї, які встановлені вздовж всього Норвезького узбережжя, охороняють не лише норвезький суходіл, а разом з тим і європейський континент від всякої ворожої спроби нападу.

Розмова ОАД з Джоном Емері

Перед нами стоїть малий струн-
кий чоловік у яскравому одязі.
Він має коло тридцяти літ, ви-
шукані, але дуже певні риси
лиця. Він тримається спокійно й натураль-
но. Це син англійського міністра
Індії — Джон Емері, який уже
під час війни прибув через Лісабо-
н в Англію. Він ворог Черчилля, який в во-
єнний курс, якого воно тримає-
ться.

По кількох хвилинах розмови
ми зразу ж переходимо до про-
блем цієї війни й наперед чую-
мо від Емері, що він справді на-
лежить до лав внутрішньої ан-
глійської опозиції. Мало того, що
він член цієї опозиції, він почув-
ває ще й потребу викласти осо-
бисту активність. Наперед він
хоче через німців раію, на по-
тоб бажання дане в його розпо-
рядження, перекопати своїх зем-
ляків в тому, що шаях, яким веде
Англія Черчилль, цілком фальши-
вий. Черчилль, репрезентує інте-
реси британсько-жидівської пауто-
кратії й жене Британську Імперію
в американські руки. Це політи-
чний акробат, що балансує
між правим й лівим опозицією.

Пово він не зможе відкритися.
Особливо коли британський на-
ріа почне чим далі, тим дужче
відчувати голод. Тут має значен-
ня війна підводних човнів, яка а-
мися на місяць стає для Англії
небезпечною. Тоді повільний
англійський мати спонуку схем-
нутися й запровадити новий лад.
Війна Англії проти Німеччини
не була ніякою концешією, бо
Англія й так нічого не втратила
б, коли була б обмежилася лише
своєю імперією та держалася ос-
тороп' Європи, де центром сил
її могутності є Німеччина.

Емері цілком виразно стверди-
той факт, що саме інтернаці-
нальне жидівство спровокувало
цю війну з Німеччиною. Жидів-
ський вплив на британську полі-
тику — дуже великий, крім того
випливає й англійська преса, що
жидівськими методами скерувала
англійський народ у фальшивому
напрям. Приблизно з 20 років
жидівське жидівство відіграє
для Англії глибоку роль. В Бри-
танській імперії нема державної
громадянської господарств, коли гроші
випливають відповідно до націо-
нальних потреб. Розпорощення по
цілому світі, для злихих солідар-

не жидівство всюди старатися
прибрати до своїх рук капітали.
Щоб у всіх країнах розпоряджа-
тися ними за своїми певними пла-
нами й цілями, але цього роль
особливо висхідна в Англії. Ан-
глійські гроші витрачаються за
кордоном на цілі, які йдуть у роз-
різ із справжніми інтересами ан-
глійського народу. Отже ясно, що
в цих обставинах ця війна корис-
на лише для жидів, і це й було
її причиною.

Емері пояснив потім ширше,
що з 1932 року, коли націоналістич-
ні рухи в Європі, наперед націо-
налістично-соціалістичні, набрали по-
раз більшої потужності, між-
родне жидівство мусіло визнати,
що за допомогою капіталу воно
не може більше вести своєї роз-
ширювальної й руйнівальної дія-
льності в політиці. З цієї причини
воно звалося на кров, тобто
роздмухало цю війну.

Коли ми запитали Емері, який
він думки про Америку та англій-
сько-американські взаємини, він
пояснив нам, що нещастя Черчи-
лльової політики в тому, що він ці-
ло війною проти Німеччини ав-
томатично зв'язав Англію з Аме-
рикою. В Америці перебувають
найбільші жидівські фінансові
сили, які завжди контролювали
завіт також і англійське фінан-
сове господарство. Америка хо-
че через теперішню війну обер-
нути Англію у свою колонію. По-
всій Британській Імперії — в Ав-
стралії, на Баньському Сході, в
Індії тощо посилює вона свій
вплив і все потроху загартує. Ка-
вала з її 5 мільйонами англійців
служить їй в цьому тільки як ви-
глядний трамвай. Бо авіація із
неанглійське населення, яке там
меншає, Рузвельтові дуже легка.

Черчилль, як представник пауто-
кратично-жидівського світу, ви-
явив у тому, що Британська Ім-
перія стала жертвою несажених
Сполучених Держав. Тому він
не є справжнім оборонцем і про-
відником англійського народу.
Так неважко кертвана Черчилль
Англія не розуміє, що справжній
її ворог — не більшовизм, і що
можуть існувати лише два фрон-
ти: воєнний і торговельно-інду-
стріальний. Ця воєнна жидівська
політика мусить закінчитися
більшовизмом дощенту. Мінусом
порукою в цьому є сила й теп-
решня Німеччина.

Вітаємо відкриття краснавічного музею у Ромні

У Ромні відкривається
ще один культурно-науч-
ний заклад — краснавіч-
ний музей.

Багато довелося подро-
цювати робітникам музею,
щоб підготувати не від-
криття. Повставав був ці-
лий ряд великих турбо-
ремонти нового приміщення,
перевезення експонатів в
зимових умовах, при чому
багато з експонатів доводи-
лось переносити на руках,
аби тільки запобігти попи-
дженню дороговісних ре-
чей.

А потім відновлювали,
приводили до порядку всі
експонати після кілько-
річного хаосу, що панував
в советському музеї. Поряд
з цим майже ні на хвили-
ну не припинялась і нау-
кова робота: провадилися
дослідження, опостережен-
ня.

Але як не тяжко було
працювати — вже тепер в
краснавічному музеї майже
все готове до відкриття.
Вже повністю обладнані в
відділі музею: природи і
виробництва Ромешчини,
археологія Ромешчини, цер-
ковна старовина, селянський
хатині побут (18—19 ст. ст.),
селянський надвірний по-
бут, рясний мистецтвий
побут (18—19 ст. ст.).

Та на цьому не кінець,
— передбачається відкрити
ще й нові відділи. Наукові
робітники музею віднов-
люють, відшукують нові
зразки (експонати) — вони
працюють багато і охоче,
бо люблять своє діло. А
діло їхнє велике. Вей
пам'ятки старовини, що
схороняться й виставлені
в музеї, а звільняються живи-
ми свідками, які розкажуть
нам про минуле нашої
батьківщини, про життя,
побут, культуру народів в
минулому.

Це радісно явище — від-
криття в Ромні краснавіч-
ного музею — відбувається в
умовах, коли ще голосно
промовляють гармати на
фронті. Але глибока віра
в перемогу на полі бою
родить перемоги на куль-
турному фронті. Так ми й
розуміємо п. Виммер — зо-
н-директора Відділу Пропа-
ганди в Ромні — що органі-
зував і очолює відкриття
Ромешського краснавічного
музею. Ми разом з п. Вим-
мером мислимо ірине в наші
дні перемоги.

За час з 1 по 10 лютого на східному фронті знищено 351 советську бронемашину

З Головної Квартири Фюрера, 11 лютого 1943 р.

Верховне Командування
Німецьких Збройних Сил
повідомляє:

Вчора при продовженні
тяжких боїв на південному
відтинку східного фронту
в різних місцях досягнуто
важких оборонних успіхів,
що коштували советам ве-
ликих втрат в людях та
матеріалах.

На західному Кавказі бой
місцевого значення. Власні
контратаки проти ворога,
що знову висадився на пів-
денний захід від Новоро-
сиська були успішні.

В районі верхнього Дон-
у всі ворожі атаки були
відбиті з кривавими втра-
тами для ворога. Кільце
оточеної советської
групи зружено ділі.

В північній частині схід-
ного фронту ворог пере-
вів свої атаки з відтинку
на південь від Ладозького
озера, де він не міг біль-
ше досягнути ніякого ус-
пеху, на інші відтинки
фронту. Не зв'язуючи на
фронту підтримку брон-
машин, вони заглибилися без-
печно. За одне міс-
цеве розширення не втратив
жодної машини.

В південній частині схід-
ного фронту ворог пере-
вів свої атаки з відтинку
на південь від Ладозького
озера, де він не міг біль-
ше досягнути ніякого ус-
пеху, на інші відтинки
фронту. Не зв'язуючи на
фронту підтримку брон-
машин, вони заглибилися без-
печно. За одне міс-
цеве розширення не втратив
жодної машини.

церні позиції підготування
та транспортні зв'язки во-
рога.

За час з 1 по 10 лютого
на східному фронті армі-
ські частини знищили, здо-
були або зробили не здат-
ними до вжитку 351 совет-
ську бронемашину.

На північно-африкансь-
кому фронті день пройшов
спокійно.

Під час денних надвоїв
ворожих повітряних сил на
узбережжя зайнятих захід-
них областей збито 7 воро-
жих літаків.

Вчора також німецькі
бойові літаки успішно ата-
кували багато місцевостей
в південній Англії.

Коротке

повідомлення

Японська морська флота
за час від 1 по 7 лютого
на водах біля Соломонових
островів потопила 2 крей-
сери, 1 винищувач, 10 тер-
підних човнів та збила 86
літаків.

ДО ВІДКРИТТЯ КРАЄЗНАВЧОГО МУЗЕЮ В РОМНІ

Археологічне обличчя Ромешчини

В археологічному відношенні Ромешчина являється однією з найцікавіших місцевостей Буковини. Це було майже більш-менш відомого історика-археолога, який би не провадив на Ромешчині археологічних досліджень.

Чимало зробив в цій справі і Ромешчинський музей. На великий жаль всі речі, що знаходилися під час археологічних дослідів, упили в Ромешчині. Величезні зібрання з Ромешчини поповнювали музеї Москви, Ленінграда, Києва, Харкова та інші міста.

Місцеве населення цікавиться своїми археологічними пам'ятниками. Багато цікавих легенд, казок, оповідає отворено навколо наших могил, городищ: але чомусь всі ці пам'ятники пов'язані з шведами, всі могили обов'язково — шведські. Мені траплялося не раз розмовляти з дідами, що сами приймали участь в розкопках курганів і сами ж викопували в них речі ніяк не подібні до шведських, приходилося доводити їм, що під Ромешчиною і сучасних великих між росіянами та шведами майже не було, так що насидати великі могили було ні для чого, і все ж таки могили — шведські.

З усіх незначних археологічних пам'яток на Ромешчині найбільш характерні й поширені дві категорії — пам'ятники скитської та слов'янської культур. Всього правий нагірний берег річки Сули являє майже безперервне скитське кладовище. Це й зараз гордо красуються ці мовчазні свідки далекого минулого, розкидані по поодиноким, то десятками, а то й сотнями на високому березі північ Сули. А скитські їх буди раніше! Це в 80-х роках минулого століття професор Самонасов в одній тільки Оксентинській групі налічував до 400 могил, а зараз їх залишилося щось біля 100. За 50—60 років зникло біля 300 могил, а коли вийти до уваги, що могили ці будували не менше як 2000 років тому, то яка ж сила їх була раніше і скільки їх зникло! Деякі з цих могил ще й зараз вражають своїм розміром. Відома "Старча" могила — Пустогітійська група — має в діаметрі 60 метрів та 12 метрів заввишки. Справжня гора! На прелезній жалі тиснової життя, а найближчі хазяїни руки гриміли дуже але відомі на стани цих чудесних свідків минулого. Ми не знаємо переповненої, не потрафивши жодної більш-менш значної могили. Справа в тім, що інвентар поховання у скитів був надзвичайно багатий і моги-

лу кладали всі необхідні при житті речі — посуд, зброю, зброю та інше, скити ж були багатий кочовий народ і завжди вживали золоті речі.

Самонасов при розкопках однієї великої могили знайшов значне поховання, що випадково збереглося від грабування, де було понад 200 золотих речей! Але це поховання жіноче, а що ж кладали в могилу самого скита?

Скити, виходячи далекого Сходу, принесли з собою кавказької виробу легендарної країни „Сколотів“, Персії, Ірану, виробу, які і зараз вражають нас своєю різноманітністю, які хоронять в собі майже й досі невідомі таємниці Сходу; разом з цими зразками східного мистецтва в скитських могилах знаходимо і речі привезені з грецьких колоній, що були розташовані на Чорному морі, речі, в яких так яскраво відбито невмируща краса Еллади. В могилах знаходилися золоті стремени, аудиди, золоті зброю, срібний посуд, художні вироби з ерідла, золота, янтаря та інші; але не тільки випадково залишилося після халявництва грабників. Грабували могили і бучаки, грабували і німці, грабували протягом довгих, довгих років, протягом тисячоліть. Людей жадала не пошкодувала безцінних пам'яток, де можна річ, в більшості падляничай художньо зроблена, являє документ, що так іскрено, так переконливо розповідає про сиве минуле.

Найбільш значні групи скитських могил знаходяться біля сіл: Оксентинці, Пустогітійка, Вовківці, Великі Будки, Попівка, Ярмолівці, Чеберяки і інші. Поодинокі могили розкидані майже скрізь по високих місцях.

Друга категорія археологічних пам'яток, наразі майже пошкварених на Ромешчині — слов'янські городища та слов'янські могили. Пам'ятники ці розташовані також віддає річок, але не тільки на високих місцях, а й на низинах, навіть на болотах. Особливо це торкається городищ, для них майже завжди вибиралися малодоступні місця — круті відлоги гір, що впадають в болото, які ще відділялись ровом та підпикувались валом. Виглядали вони також під час війни серед болота та лісу. Розмір городищ дуже різний, є городища маленькі — 2—3 гектара, наприклад Ромешчинське городище „Манастирце“, є й великі, як Васильська, — до 50 гектарів. Це одне з найбільш значних городищ колишньої Русі. Воно являє части-

ну високого плато, що від роком впадає в глибокий яр; з одного боку плато в дріг цей має три ряди глибоких ровів та високих валів. Городище це часто згадується в літературі, але й досі гаразд не досліджено. Можна лише з певністю сказати, що воно має свої сліди не лише слов'янської культури, а й сліди скитів. Під час обстеження ми знаходили на ріллі (на жаль городище поє час заростів) разом з уламками типового слов'янського посуду, посуд, що знаходився в скитських похованнях. Чимало городищ знаходиться в селі Вельмежому тек на високому, майже неприступному з трьох боків відносно плато; на стрімких лосквях схилих скелями видно груди культурний пошкварений шар, високі вали місцями гарно збережені. Половина городища зайнята християнським кладовищем, де на поверхні землі можна знайти сліди ціваних черепків. Під час наших дослідів було виявлено очаги, багато кісток різних тварин, уламки глиняного посуду, майже цілий посуд. Особливо цікаві єдиний скляний посуд, частини яких ми знаходили в значній кількості.

З інших слов'янських городищ можна вказати на городище в Галицьку — „Замкова гора“, на Галицькому во дворі на селі Хомині, городище в Нездарівці, в колишньому селі Константинівці, рештки городища знаходимо в м. Ромні на південно-східній частині базарної гори (садиба Шкуратів). Самий же красивий зразок пам'яток цієї категорії в Ромешчині — це відомий могильник в селі Липовому. Другої такої групи по кількості наука не знає. Величезний він 80—90 гектарів серед села вкритий могилами. Тут їх декілька тисяч. Це некрополь великокишавської доби. В літописі згадується городок Липище під 1177 роком. Липівська волость

гоч Макаренко. В другий раз проводились самим Макаренком в 1936 році. Дослідами доведено, що це було селище слов'ян, утворене значно раніше, ніж до цього гадали. Цілком ясною стала будова житла: це були землянки глибиною до 2-х метрів в оточеному дахом, що тримався на стовпах; а землянки наверх вели міцно вбиті земляні східці; в самій землянці знаходили очаги один або два, складені з найнеподібніших або конусоподібних шматків замість глини. Очаги були двох видів: наземні, які ставились зверху дошки, та впускні — нижче дошки. Від очагів йшли димарі з лози та очерету обм'язані глиною; в очагах знаходили багато глиняного посуду (звичайно в уламках) гарно оздобленого своєрідним орнаментом, багато кісток і сучасних нам тварин (кабан, бик, вівця) і тварин, що в нашій місцевості давно вже зникли (бобер та олень). Недивлячись на неодноразові дослідження городища, все ж не можна вважати їх закінченими. Чимало витягнуто не з'ясовано, чимало являється й досі ще спірним. Обережно доплатя археолога не раз ще попрацює над цим цікавим пам'ятником.

Звичайно, поданий вище перелік городищ на Ромешчині ні в якій мірі не можна вважати вичерпним. Подальші обстеження безумовно виявлять ще не одне городище.

Не менше відомі на Ромешчині і могили з слов'янським похованням. Сама велика група могили — це відомий могильник в селі Липовому. Другої такої групи по кількості наука не знає. Величезний він 80—90 гектарів серед села вкритий могилами. Тут їх декілька тисяч. Це некрополь великокишавської доби. В літописі згадується городок Липище під 1177 роком. Липівська волость

палежала Переяславська князівство після перемоги Російської землі між князями Ярославом Володимировичем, Ростиславом біля могла. Виявлено багато інвентар поховання: срібні прикраси, привіски, браслети, серпантин, браслети, ножі та інше. Дослідження групи могили знаходиться в селі Вельмежому біля городища. Поховання тут значно старіше ніж Липівському а дуже біля інвентарем. Деякі дослідження могли знаходитися в році буши. Полковник на нарлярію. Ще одна група на Вельмежому (метеорологічна станція, Галицьку, Герасимівці).

Звичайно в короткій газетній статті не можна перелічити всіх наших археологічних пам'яток. Багато їх залишилось від різних кочованих пам'яток дуже старих, навіть значно раніше скитів (поховання скитів), а багато є ще й не досліджених.

Але жодна книга, жодна лекція не можуть сказати того, що говорять ці свідки. Це в дитинстві чув, що при похованні в скіфів та слов'ян у вали їхніх жінок і рабів, але коли я на власні очі побачив черепи людської жінки наскрізь пробитий величезним бременем гніздом, тільки то я зрозумів уяву собі жинку долу жинку того часу.

Далеко розкинувшись роки давні, задувало стіла високі єдині могили. Тихо, тихо: тільки інодіхне вітерець, адрігне хмарамі суха міліція, що росла на крутих схилах могили, до яких ще ніколи не торкалась ні лопата, ні плуг, прокотиться хвиля й зашеле стіти так жалібно, ніяк хоче щось сказати про давно минуле, ніяк жахливо, може крикати жалібно, так сумно, знає, що ніколи не розіжже, а коли і прошепотіти не зрозуміти.

М. Семенчик

Краєзнавчий музей
Ромешчинської Мисської Управи

ВІДКРИТТЯ ДЛЯ ВІДВІДУВАННЯ:

у неділю, середу та п'ятницю
з 10 ГОДИН ДО 2 ГОДИН ДНЯ

Платня за відвідування: учням — 1 крб., іншим — 3 крб.

Діти до 12 років можуть відвідувати музей лише з дорослими.

Канцелярія музею відчинена щодня, крім понеділка, з 8 год. до 4 години дня.

Адреса музею — Коршівська вул., № 22.

Відвідування музею.

ВІДРОДЖЕННЯ

З'являється двічі на тиждень
№ 13 (120)

Ромен. Вівторок, 16 лютого, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 50 коп.

Постачання нафтою Німеччини та Італії покрало

Берлін. В німецьких колах фахівців указують на суттєве підвищення поставок нафтою Держав Осі, хоча за останній час, в зв'язку з посиленням транспорту в Галлії та новими устаткуваннями в Албарті, Румунії, задовольняє всім вимогам. З деяких сотень тисяч тонн вперше перетворилося між тим в багато мільйонів тонн. До цієї кількості додається ще багато мільйонів тонн німецької мінеральної нафти.

Америці не вистачає гуми

Женева. Згідно одного Вашингтонського повідомлення, відповідальний керівник гумової продукції в США на запитання фахівців у сенаті та в будинку представників погодився, що виробництво синтетичної гуми в Сполучених Штатах за останній рік не виробило будьяких вартих уваги успіхів. Для виправлення ситуації на північно-американській території, на середній окресленості, на проханнях пожеж на недовго планування продукції.

Імпортанти залишають звіз вокзали

Париж. З Паризького вокзалу знову відправився до Німеччини три потяги із спеціальними робітниками. Однією відправлено великий транспорт передусім з закупованої Франції.

Короткі повідомлення

1. Червиль мусив погодитися перед низькою налятою, що тепер британські бойові сили в Північній Африці піддаються нападкам північно-американського генерала Алленбікера.
2. Індуський боронець за свободу Ганді знову оголосив голодовку на знак протесту проти обмінування, що виступає з відповідальності за членів акції сабоважу та вбивства.
3. Щоб компенсувати протесту за боргову заборгованість Англії, США, морський міністр США Нокс вимагає, щоб іде важливих опорних пунктів на Тихому океані.

На східньому фронті вчора ворог втратив 129 бронемашин

З Головної Квартири Фюрера, 14 лютого 1943 року

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

Місцеві атаки, які ворог проводив після сильної артилерійської підготовки на південь від Новоросійська та в області нижньої Кубані, залишилися без успішних. Стрімкоспадні літаки атакували позиції та згромадження військ союзів на узбережжі на південь від Новоросійська, а також транспортні кораблі на морі біля міста та завдали ворогові тяжких втрат в людях та матеріалах. Потоплено 2 транспортних кораблі.

В той час, як на нижньому Дону та Донці не було значної бойової діяльності, на середньому Донці ворог проводив сильні атаки. З ворожим з'єднанням, що проникло в наше замілля, розпочато бій. Моторизовані та панцерні армійські частини та зброї СС-ів, не зважаючи на завзятий опір сильних ворожих панцер-

них та піхотних сил, глибоко проникли в заняті ворогом терени, розбивши 35 бронемашин, знищили вороже з'єднання та перервали тилів зв'язки союзів.

На схід та на північний схід від Харкова вчора також успішними контратаками відбито сильні ворожі атаки. Понад 4.000 вбитих більшовиків вкрили поле бою. 20 ворожих бронемашин лежали знищені перед нашими позиціями.

В районі на північ від Курська, не зважаючи на сильний снігопад, ворог продовжував свої атаки. Їх було відбито з кривавими втратами для ворога. Ворожі сили, що проявили в деякі місця, знищені.

На фронті між Волховом та Ладозьким озером та біля Ленінграда розбито частково в боях з близької віддалі, нові атаки союзів, проведені при підтримці бронемашин. Розбито 49 бронемашин.

Всього в боях на схід-

ньому фронті вчора ворог втратив 129 бронемашин. В північній Африці бойова діяльність лише місцевого значення. Авіація успішно атакувала об'єкти в гавані Бенгази, а також ворожі групи в туніській триполітанській прикордонній області.

Під час денних та нічних атак британської авіації на деякі місцевості прибережного району занятих західних областей, ворог втратив за дотеперішніми повідомленнями 10 літаків. Поодинокі безуспішно скинуті бомби в західній Німеччині викликали незначні втрати серед населення.

Після одної атаки авіації вдень на одне прибережне місто в південній Англії минулої ночі з'єднання німецьких бойових літаків атакували військо-ний порт Плімут розривни-ми та запалювальними бомбами. Попадання в заводські споруди та підприємства поставили викликали значні руйнування.

Німецькі армії зводять намірець наміри союзів

З Головної Квартири Фюрера, 15 лютого 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На східньому фронті ворог, кидаючи в бій нові з'єднання на місце частин, що зазнали тяжких кривавих втрат, намагався оточувати та проривати нашими операціями досягнути вирішального успіху.

Німецькі армії становлять непохитний супротив, маневровими операціями та

рішучими контратаками зводять намірець наміри союзів і постійно завдають ворогові тяжких втрат.

Атаки, що їх ворог проводив біля Новоросійська та на деяких інших місцях кубанського мостового причілку, відбито з великими кривавими втратами для ворога.

Битва між гирлом Дона та районом на північ від Курська знову набрала сили. На середньому Донці ворожа кавалерійська частина, що проникла в наше замілля, відрізана від своїх тилів зв'язків і чекає знищення.

Під час відходу з коліна Донця на передбачені спотворені оборонні позиції планово та без натиску з боку ворога евакуйовано міста Ростов та Ворошиловград.

На фронті між Волховом та Ладозьким озером та біля Ленінграда також вчора ворог атакував широким фронтом, але його атаки було відбито концентрованим вогнем всіх родів зброї. Не зважаючи на недовгу з'єднання авіації завдали ворожому наступальним частинам дошкільних

втрат і збили над цим бойовим районом 19 ворожих літаків. Біля Кривих тавдської бухти батарея морської прибережної артилерії відбила ворожу атаку.

На північно-африканському фронті вчора відбувалася жава діяльність розвідувальних частин. В протиповітряній боротьбі авіації успішно направились проти ворожих згрупованих бронемашин, гармат та автомашин. В повітряних боях німецькі ловелі літаки збили 12 літаків типу Снігфаер.

В протопі біля Дувра з'єднання легких ворожих морських сил, що наближались до ясуу Грікен, було прогнано вогнем морської прибережної батареї.

Вчора ввечері британські літаки скинули розривні та запалювальні бомби на деякі місцевості, найбільшого на села, в західній Німеччині. Населення, передусім в Кельні, мало втрати. Повстали шкоди від пожеж в житлових кварталах. Збито 8 бомбовиків, що атакували, ще 1 ворожий літак збито вдень над узбережжям каналу.

Краєзнавчий музей

(Звернення до Роменчан Зондерфюрера Відділу Пропаганди у Ромні п. ВІММЕРА, по радіо напередодні відкриття музею)

Населення міста Ромна буде знову мати можливість відвідувати музей. Тому, що умови в новому помешканні музею не дозволяють зробити запрошення великої кількості, відкриття буде проведено в невеликому колі запрошених гостей.

До того ж все населення м. Ромна має можливість, слухаючи цю радіопередачу, разом відмітити це відкриття.

Перш за все треба сказати, що музей перевезено в нове приміщення. За нагоду треба бути вдячним Коменданту м. Ромна п. Вандеслебену, який потурбувався про те, щоб Міська Управа відвела в розпорядження музею окремі будинки.

Кожен знає, що музей містився в церкві. Тепер же музей перевезено в нове приміщення. Цей переїзд, на думку Німецької влади, дає можливість перш за все слугувати реалітично-церковним потребам, а музею — культурно-світським.

Розташування речей в новому музеї, в протилежність більшовицьким принципам, що були за совітів, докорінно змінено. В музеї вже ніколи не буде брехливого більшовицького вчення, протиприродних більшовицьких теорій класової боротьби.

Музей, відтепер, знову є краєзнавчим, який покаже історично-культурний, ботаніко-зоологічний розквіт, побут батьківщини, а також в характерних речах відобразить минуле для майбутніх поколінь.

На жаль приміщення, де тепер міститься музей, удвічі менше ніж церква, а тому велика частина експонатів не може бути показана. Все ж, не дивлячись на це, в музеї зможе ви побачити багато експонатів, зібраних на Україні.

Ви тепер маєте можливість знову, починаючи з 14 лютого, відвідувати краєзнавчий музей.

ПЕРШИЙ КОВАЛЬ
(Закінчення, Початок див. у № 11)

від Сталіна звільнив.
Неньку-Україну,
сиття повік щасливе.

Батьків, дідов великі муки,
А час у пам'яті навки
Зітре імення чоловіка,
Який Україну катовав,
І кров з українців смоктав,
А в мові слово «сталин» буде
Страшніше ірода, йуци.
Та геть воно, хай прахом гикне!
Тепер Україна не заине,
Бо Гітлер Фюрер визволитель,
Наш батько щирий, а ми діти!
Майбутнє наше—сонце ясне,
Яке повіки не погасне...
Музея скорби України,
Мов та пищененька на ниві,
Посіють зерно... Пройдуть роки
І де були пустир, толоки,
Там скорби квітом завітнуть.
Культуру справжню принесуть.
І стане наш нарід могутній,
І буде Гітлер незабутий
В серцях України сиві,
Бо він від Сталіна зазнав,
Велику Неньку-Україну,
І дав життя повік щасливе.

ВІДРОДЖЕННЯ

Виходить двічі на тиждень
№ 14 (121)

Ромен. П'ятниця, 19 лютого, 1943 року.

Орган Роменської Міської Управи

Ціна 50 коп.

Вчора ворог втратив 163 бронемашини

3 Головної Квартири Фюрера, 17 лютого 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:
На північному секторі Курського мостового приладу відбито сильну атаку з великими для ворога втратами.
Між Азовським морем і районом на південний схід від Орла, зокрема в Харківській області, продовжуються завзяті бої.
На північ від Курська, поринаючи з вторгшимся ворогом, наступ амен-ся в силі. Наскони союзів відбили, місцеві вкли-нення ліквідовано.
На південний схід від Ізюмського озера та між Волховою і Ладозьким озе-

ром ворог продовжував атаки свіжими піхотними та танковими силами. Наци дивізії, що б'ються на цьому відтинку фронту, досягли нових оборонних ус-пихів. Знищено багато ата-куючих груп. Артилерія розбила зосередженим во-гнем ворожі наступальні резерви ще на підготу-вальних позиціях. Лише на південний схід від Ізюм-ського озера знищено 43 бронемашини.

Вчора ворог втратив 103 бронемашини.

Під час наступальних операцій на туніському фронті знищено групи, які втрудились в підпілля. Зло-буто або знищено численний

військовий матеріал. Швид-кі німецькі бойові літаки провели несподівану атаку з низького льоту проти мо-торизованих британських колон та розпорошили їх.
Під час денної атаки од-ного американського з'єд-нання бомбовиків на порто-ве місто на французькому узбережжі Атлантичного океану в повітряних боях збито 8 чотирьохмоторо-вих літаків.

З'єднання німецької авіа-ції вдало успішно атакува-ли одну місцевість в пів-денній Англії, а минулої ночі закидали багатьма розривними та запально-вальними бомбами портів та міський район Свіней.

Німеччина опікується своїми жертвами війни

Німеччина з повним пра-вом може сказати, що в справі опіки над інваліда-ми вола стоїть на першо-му місці серед держав, що беруть участь у війні. Особливу увагу звернено на те, щоб інваліди мали працю. Ця форма опіки має першеступінь перед усіма іншими, бо в Німеччині ве-рнуться засадою: „замість ренти—праця“. Розпоряд-женням Міністерства Праці усунуто всі бюрократичні перешкоди, що час од ча-су виникали при випуску-ванні потрібних паце кон-ті в деяких установах за-безпечення воєнних інвалі-дів. Центральні установи опікування воєнними інва-лідами повинні давати ран-ним працю, не оглядаючись на кошти. Коли немає на-дії, що ранений у своєму довоєнному фаху дослі-тити платні, яку має перед відходом до війська, то його треба перешкодити на інший фах, споріднений з попереднім, у якому він би міг отримувати зарплатню, приблизно рівну передвоєнній.

Розпорядженням Верхов-ного Командування з 1. X. 1942 р. цілковито змінено спосіб забезпечення воєн-них інвалідів. Відтепер во-єнний інвалід буде отримувати забезпечення, рівне його передвоєнному заробіт-кові, або яке він за цей час набув би, коли б не став воєнком. У випадках повної неадекватності інвалі-

да до праці—яого забезпе-чення складається з нор-мального прибутку від со-ціального забезпечення (державне, пенсійне стра-хування тощо) та особли-вого державного додатку в такій висоті, щоб разом із попередніми інвалід міг до-сягнути 75% свого остан-нього передвоєнного заробітку. Ще здатні до праці інваліди доставляються „тимчасовою допомогою“, що дасть їм можливість поча-ти працювати в іншому фаху.

Кожному інвалідові під час його переїздування (а в разі потреби то й деякий час після цього) видавати-муть на прожиток суму, що дорівнює його заробіткові перед покиданням його до війська. Тимчасову допо-могу деякий час достав-лятимуть і самостійні під-приємці, що стали інвалі-дами, відбуваючи військову повинність і через це му-сять тепер наймати поміч-ну силу для ведення сво-го підприємства.

Щоб адекватні соціаль-ний рівень та використати всі працездатні сили, урегуль-овано й забезпечення родин всіх тих, що загинули на війні. Німецький воїн на фронті добре знає, що ко-ли б йому не судилося по-вернутися з війни додому, його родина буде забезпе-чена в такій мірі як перед покиданням його до вій-ська.

(ОАД, № 90).

Відбито багато атак ворога з великими кривавими втратами для нього

3 Головної Квартири Фюрера, 18 лютого 1943 року.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:
В горі на західному напрямку в районі Крас-нодільської ворожі атаки були відбиті безсупинними. Під час атак на пів-ночі Новоросійська во-єнінформація назад на

— зким морем та в районі південний схід від Орла, зокрема в Харківській області, продовжуються завзяті бої.

В районі на північ від Курська відбито багато атак та високі втрати з великими кривавими втра-тами для нього.

В оборонних боях на пів-денній від Ізюмського озера ворожі атаки знову відбили-ся, що робили дарем-ні спроби відвернути з на-шого фронту. Ворог втра-тив 38 бронемашини і великі криваві втрати.
В південній Африці про-довжуються атаки, що ве-дуть до великих втрат. Ворог втратив багато до-даткових втрат в важкій боротьбі з моторизованими авіаційними силами.

жирні швидкі німецькі бойові літаки потопили один транспортний кора-бель на 8.000 брт. та бом-бами пошкодили ще один корабель. В Егес німець-кий винищувач підводних човнів збив 2 з 3 торпе-дних літаків, що атакували, а третій так тяжко пошко-дили, що можна вважати його втраченим. Біля Нор-везького узбережжя прибе-режна батарея морської флотії потопила кількома

поцілами ворожий підвод-ний човен як раз тоді, ко-ли він безуспішно атаку-вав німецьку вальку.
Минулої ночі декілька британських літаків під час низького льоту без-планово скинули бомби на західну область.

Вдень швидкі німецькі літаки несподівано атаку-вали прибережні місцевос-ті в південній Англії, а також форпостні човни в прибережних водах.

поцілами ворожий підвод-ний човен як раз тоді, ко-ли він безуспішно атаку-вав німецьку вальку.

Минулої ночі декілька британських літаків під час низького льоту без-планово скинули бомби на західну область.

Вдень швидкі німецькі літаки несподівано атаку-вали прибережні місцевос-ті в південній Англії, а також форпостні човни в прибережних водах.

ПО ВСІЙ УКРАЇНІ

Юрій Яковлевич Будяк

(ПФС). В Києві помер україн-ський письменник Юрій Якове-вич Будяк. Життєвий шлях пи-сьменника—це тернистий шлях му-ченика, що багато літ зазнав від советської бачаналії, яку нева-жко, з якою борючись чим міг, від-кинув, нарешті, протягом своїх ро-ків зазнав неслухняних помешірань на далекій півночі.

Ще 14-річним хлопцем, після смерті батька, майбутній пи-сьменник їде на заробітки до Кри-му, де працює у вімецьких коло-ністів. Перша спроба молодого письменника наземити саме до цього періоду його життя. Його відомий твір цього періоду—„За-писки учнівця“, надрукований в „Літературно-Науковому Віснику“ в 1896 році. 18-річним хлопцем почав Юрій Яковлевич займа-тися літературною роботою і вже з цього року бере активну участь в різних літературних, сатиричних та літературних гуртках. Осно-вною метою письменника було да-ти читачеві художній твір, де бу-ло б задоволення його життя. Цей свій захват він мав виконати у творі „Степові воєнки“, яку він закінчив 1904 і мав майже за-кінченою закінчує в армії.

НКВД. Тепер відважилася лише перша частина трилогії „Босніз і степу“. Основним жанром Юрія Яковлевича Будяка треба вважа-ти дитячі казки та оповідання, яких він написав кілька десятків. Широкий життєвий досвід, тонке відчуття краси народної мови, майстерне володіння епічним жанром, все це дає історичну літературу право зарахувати Юрія Яковлевича Будяка до видатних українських письменників.

Могила гетьмана Данила Апостола

(ПФС). У великих Сорочинцях, на Миргородщині, в злочах цер-кви, збудованій самим гетьманом в 1734 році, похований гетьман Данило Апостола. Поруч з гетьма-ном було поховано і його дружи-на. Більшості зручності розкоп-ку гробниці і добурили до тако-го остаточного гетьмана. В трупні знайшли хоронішину гетьманську зброю та коштовний порцеля-новий посуд, браслети і манети його дружини. На все це склали офі-ційного акта, з речі вивезли, як за-вважало тоді, до Миргорода для за-пису в переписі в Церковній книж-ці. Там призначено місце для по-ховання.

Старовинна церква-фортеця

(ПФС). В селі Сутківцях біля Ярмолинців на Воєні є старинна церква середини XVI століття. Це надзвичайно цікавий пам'ятник української архітектури, збудова-ний за тих неспокійних часів, ко-ли Поділля, як пограниччя, за-вжди було під загрозою нападів татар. Тоді на південній східі мискували з Поділлям, так звані дикі поля, що по них гарцювали татарські орди. Тому на Поділля,

як на кордоні, будувалося чимало укріплених пазаз. Сутківську церкву побудовано, як фортецю, щоб у ній можна було укрітис-я під час нападу ворогів. Грубі, міцні кам'яні мурі цієї церкви зі стрільницями вгорі, давали мо-жливість відбивати напади протав-ника. В Проскурівському музеї є макет цієї церкви, на якому мо-жна все докладно розглянути.

Вишивальна робітня в Пирятині

(ПФС). Найкращим свідом-ством духовного багатства кожного на-роду є народне мистецтво. Скази на весь світ українські дівчини, багатство їхніх візерів та чудова гармонія їхніх барв свідчать про високу мистецтву звичу україн-ського народу. Немалою в Пирятині, де доповнює мистецтво вальди, відомі мистецтву май-стерів, які постали свої мис-тєвські мистецтва з мистецтвом народним.

До відкриття бібліотеки в Ромні

Антисемітські тенденції в українській літературі

свідчень народної думки над своїми гнобителями.

Смекнули жиды и пустые
бежать. Ито
Случи, те по средине сати

Тем от козаков на дорне
Лейб-жид и живот

(3 народ. дух.)
По известию ур-
тепосица, многие из
с. страха приняв хри-
сти и были помазан-
ны и мушкетерами;
допосредством сего
цзлзны и чинности
уменьшала опасность
исповедания хри-
стиан. Пудел, ады
рами и управителями
земель, доведя до
кого ожесточили
заупотребляли
нами и более всего
внес пзд ирвоса
первыми, называ-
ли распроежиди".
Самовидца, 12.

З'являлися народні
тажки поетичні
іудейів.
„Ой хвалися ти Батько
Та до Хвастова ідути –
Ой, будемо Артемія погові-
мо“

овано з народивому При-
нів'ї. До речі, народна твор-
чість дуже добре відбила
антисемітські настрої ук-

3 китайки (учу),
Та ходить! Ляжко по Х
Та у жовтих сабогах—
Ой, вішав жадів, ой вішав
Та на парасюх ворути.
Класичний змір: Т.
ченка „Гайдамаки“
— це класична, класична

а художня «група»
соціально задіяну
новствання гайдемаки
снить пагадти шаров
доме місце з двома.
Лейба згадується з
ми:

Яремо! Горю-ту хаміт
Піди кобзю приведи
Подай патини господарів
Та принеси мені води.
Вимсти дяду, внеси дрова
Піди до шкоти, до корою
Та швидко хаміт, Пххх

Упоравляясь, били в
Імості треба. Не бариса
Пішов Ярема позитався
Отак уранці, жид поганый
Над козаком консервував
Із РОМАНЧЕ

(Далі буде).

Окладні повнолітні чоловіки повинні одержати у Фінансовій відділі Міської Управи до 1 жовтня 1943 року.

Підстава: Розпорядження міського Військового Адміністрації від 20. I. 1942 року.

Міська Управа

ный редактор Л. Ляш

До відкриття бібліотеки в Ромні

Антисемітські тенденції в українській літературі

(Закінчення. Початок див. в № 14 (121))

Тарас Шевченко не обмежується змалюванням Лейби — експлуататора. Поет надає їй риси боягуза, шпигуна, піджувача і своєї оцінки підсилює народними лайливими епітетами: „жид поганий“, проклятий жид, прокляте плем'я“, „чортова кишеня“, „собача шкура“, „чортів син“, „петелька свиняча“, „шедьма“ та ін. Проти такого способу аргументації і захисту своїх думок не приходиться заперечувати: лайка сама в собі має силу доказу, вона в даному разі цілком імпонує. Тим більше, що про жидів тяжко говорити зовсім спокійно. Саме слово „жид“ в українській літературі має лише негативне семантичне навантаження, а в трансформанції в одній поезії має надто глибоке позадітературне емоціональне оформлення. Цілком зрозуміло, що Т. Шевченкові не легко було, для характеристики Лейби, зберегти цілком літературний стиль. Так само глибоко емоціонально Євген Гребінка в романі „Чайковський“ показав жиду Герцку, який все своє життя мотав українцям, против багато православної криві.

Переглядаючи лише найважливіші твори українських класиків, можна скласти досить повчальний список „героїв“ Лейба (Шевченко); Герчик (Гребінка); Гершко, Борох, Рухля, Янкель (Карпенко-Карий); Йойна, Пута, Мендель, Леон Гамершлаг, Герман Гольдкремер (Франко); Нухим Бершадський, Пейсах Ліберман (Модест Левицький); Вродовський (Нечуй-Левицький). Трапляється і так, що драматургові нема й потреби ще їм давати, а зазначити „шпика“ чи „лейбодия“, а діяння, стиль зараз же виявляють жиду. Вже наведені імена красномовно самі за себе говорять. Спекулянти, шпикари, орендарі, злодії, провідники — всі ці „герої“ Герцки та Менделя. Експансивні, жадібні, рухливі geschäftsmann'i — жиди шукають все позитивні здобичі. Торгівля, спекуляція, посередництво — це їхнє мистецтво, ремесло. Ніхто із них і не мріє жити чесною працею. Модест Левицький в оповіданні „Порожнім ходом“ наводить приклад, як жиди одержали від уряду землю і повинні були займатися хліборобством, а в дійсності, незабаром, все землю розпродали селянам, а самі владиса до легкого заробітку, до різних „гешефтів“.

Особливо рельєфно показані жиди у Карпенка-Карого (Тобілевича). Класично-драматургічне, основоположне реалістичне на сцені Тобі

тевич „брав за пейсах“ якогось жиди і гостро висміював всю жидівську націю. Не випадково за советської влади із багатьох творів Тобілевича цензура викреслювала образи жидів. Адже в концепції Тобілевича вони подані цілком реально і репрезентують шахраїв, лихварів, злодіїв з єдиною філософією життя: „Мне все равно, аби гроші“. Іноді Тобілевича протиставляв жиди комусь іншому, щоб ще виразніше підкреслити негативні риси („Хазяїн“). Здебільшого ж автор обходиться і без цього прийому, бо уява читача (гладяча) не завжди потребує протиставлення, а особливо, коли мова йде про якогось Нухима чи Герцку. Вже одні імена викликають цілком оформлені (привіт з молоком матері) негативні асоціації.

Нечуй-Левицький, — автор „Бурлачки“, „Миколи Джери“ та інших творів, теж приклав чимало енергії і хисту в боротьбі з семітми. Нечуй-Левицький ідеологічно і психологічно, як і переважно більшість українських письменників, був зв'язаний з селом, в якому він хотів би бачити гармонію і красу життя, адекватну гармонії і красі в природі. На жаль було чимало чинників, що порушували цю гармонію краси. Один із таких чинників, — жиди на Україні. Письменник активно закликає боротися з цією „чумою“ на Україні.

Стаття Нечуй-Левицького „Сьогочасне літературне прямування“ в значній своїй частині сфокусована проти жидів. На думку Нечуй-Левицького українська література повинна розвиватися, базуючись на трьох принципах: національності, народності, реалізму. Розвиваючи свою думку, автор схильний стверджувати, що кожна нація має свій специфічний дух, характер. Так жидівська національність має таку, лише її власний, риси:

- 1) паразитарність щодо особистого життя і навіть думання;
- 2) жадоба до грошей;
- 3) відсутність елементарної чесноти по відношенню до інших націй;
- 4) брутальність і бруд, як в житті, так і в побуті.

Теоретичні свої виклади Нечуй-Левицький конкретизує в художніх творах. В оповіданні „Рибалка Панас Круть“ жиди-лихварі пускують з торбами статечних українських міщан. В повісті „Микола Джери“ іудаїстичний посесор сахарні нещадно експлуатує українських робітників та селян. В повісті „Бурлачка“ жид не лише фактор пана отшменського, а також і

ганебний звідинник пана з чесною дівиною Василювою. В оповіданні „Приймати“ іуда — організатор злодійств і причина морального запекання і загублення Кузьми Гуляя та його сина Василя. В комедії „На Кошум'яках“ жиди — зловуляхари, злодії, морально розбещені потвори і т. д.

За творами Нечуй-Левицького жид — це не просто якийсь „чужинець“, а сильний і одвічний деморалізуючий ворог українського народу. Навіть, коли Нечуй-Левицький малює жидівську бідноту, то й тут, впрямому принципі (реалізму) автор подає надмірну неохайність і брутальність іудів в побуті і житті.

„Там де жид, там бруд“ — виголошує Нечуй-Левицький.

Модест Левицький власне продовжував школу Нечуй-Левицького, коли писав „Паста Пейсах Лібермана“, а особливо „Порожнім ходом“ (оповідання лікаря). Це не довідуючи до села, оповідач „носом почує“, що скоро буде жидівська колонія. Жидівську хату автор описує в правдивих реалістичних тонах: „У них земляних сніжх було темно, сплязко, смерділо гноєм — помпями. І ніяк не міг наляпати дверей... Навесні двері відчинилися, і я мусів добре зігнувшись, щоб увійти в хату... У хаті було дуже брудно і неохайно. Крайній стіл та ослінчик аж чорнів від лепу“.

Найбільше і найпереконливіше антисемітські настрої відображені у творчості Івана Франка. Галичина, як відомо, особливо кишла цією паразитарною національністю. Український народ Галичини терпів надлюдські тортури від іудейських п'явок.

У кожній часті я бдав про те, щоб відповісти потребу хвилю і заспокоїти злобу днів“ — писав Іван Франко у 1898 р. цього саме в той час, коли надлюдська експлуатація селянських і робітничих мас в Галичині доходила до свого кульмінаційного пункту, коли всі нафтові промисли опинилися в руках Герцків та Лейбів, які в своїй жадобі до збагачення втрачали всяке людське почуття і стали на шлях самих різноманітних злочинів. „Слизкий і в'дливий елемент, мов вода під час поводи вдарився у всі закутки на всі шпикари“ — едучино зауважив Франко про жидів-підприємців.

В оповіданні „Ріпник“ наш письменник показує, як нещодай закинула селянина Івана Півторака в жидівські нафтові штовпні, на 100 метрів під землею. Єдиною відрадою для сіромахи Півторака була мрія про те, що він колись

„купався в яснім соняшнім світлі, орав, косив, звозив снопи, молотив на току, почував себе господарем“. Життя на жидівських нафтових промислах для Івана Півторака було щось „темні сніги, що з них ось-ось вийде він на широке ясне подвір'я, де зеленіє пахуча мурва, цвітуть яблуні“. Іван Півторака уже заробив таку суму грошей, якої б вистачило, щоб знову повернутися до своєї рідної землиці. Залишившись уже лічені дні до того щасливого моменту, коли він забере зароблені гроші у свого „господаря“ Менделя і поїде у своє рідне село, до своєї рідної родини. Але... не судилося!

Нещасний Іван Півторака стає жертвою шахрая, злодія садиста Менделя. Цей же катюга, з цією ж самою метою привласнення грошей, підпало селянина в його власній хаті („Як Залепуга“).

Йойна та Нуги за для „своїх копійки“ ладні не регризи горло будькому, а найпаче „гою“ („Полуйка“).

До найбільшого і найширшого художнього узагальнення образа жиди дійшов Іван Франко в творах „Воз constricator“ та „Варислав-емітєс“. Стрижені неві постаті цих повістей Герман (Гершко) Гольдкремер і Леон (Лейба) Гамершлаг виведені з максимальною ненавистю як два спрута, як два удава „воз constricator“, що своїми жахливими скрутелами охопили українське робітництво і приводять його до фізичного знищення. „Воз constricator“ і „Варислав-емітєс“ — досить правдиві хроніки життя українського населення в Галичині кінця XIX століття.

За формальними ознаками ці повісті є т. зв. „Bildungsromanen“, проте, романі, присвячені відтворенню процесу формування молодого людини у дорослу особу на тлі реальних подій. Класичним взірцем такого жанру може бути „Вільгельм Мейстер“ Гете і „Зелений Генрик“

Келлера. „Воз constricator“ „Варислав-емітєс“ — це різниця, що втрачений „герої“ Гольдкремер і з'являється сиріт і з'являється сиріт Гершко подастесь чих рожд, з детальним описом і характером його родинного життя. Мати повія Родичий типовой нещасної „гої“, Гершко ривиховавчим впливом „Возагаді тут, — писав про Іцков, — Герман перший раз, що то за пард і його хлоп'ячий швидко помітив, що його із „варислав-емітєс“ так сказати, двоє не, котрі обертася хлопа у всіх однак, наслідки, грахитре, а друге, повертається до своєї родини.

Поволі в душі розгортається страшенна жадаба грошей, заглушувала все чуття, закривала його очима всі перешкоди, маніла його тією новою метою — багатством. Герман з усією самовпевненістю „гешефтів“ вав усім і кожній, тив, вивів, кричав міг; ошукавав українським словом, був у дер ляко, де тільки він відставало. Така дробна, томліва, гедредвічних скарів, прикриків і уникень, як раз до смаку нові.

Так Герман в Geschäftsmann'a, кричав та хлжачив, що не знала української тературі. Наведеніми фактами не вичерпано антисемітська боротьба української літератури. Майже нема такого письменника-класика, який не приклав своїх сил до антисемітської пагадні, як одного тоді оздоровлення іської нації.

Ів. Романич

В Серед своїй веселій важливу хліб Під час чого табору в якій направляє ра, і пробрал До дня Державна По які зображають

РОМЕНСЬКИЙ ВІДДІЛ ПОСТАЧАННЯ
ЦІМ ДОВОДИТЬ ДО ВІДО
всіх робітників підприємств, установ, а також населення м. Ромни, Засулля, Процілки та Лозової ор та
продуктові картини на безрезв'яч
ВИДАВАТИСЯ НЕ БУДУ
Найкращі продукти будуть видані по талонах за лютий місяць.
Керівник відділу Зелонський

ЗАГУБЛЕНІ ТА ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ НЕДІЯНИМИ.
Тимчасове посвідчення, біржову картку Головки Катерини Іванівни.
Біржову картку Бойко Антоніни Степанівни.
Особову посвідку Бабича Антона Михайловича.
Тимчасове посвідчення Денисенка Микола Мусійовича.
Відповідальний редактор Л.

Виходить № 18 (125) 3 90 нас 3 Головної Верховні Сил повном На підв пачі дити ли наступ на На Собор весь час знов дльниці наш який на прот оборону, вчор ки. 3 90 наст щено 66 в на щено авіації На сере дль баточи хові німецькі биті з велик Під час ло евакуава Сичіва. Запеклі менського оз аменшеною тидерські і машин і густ такі атаки оборонного в Винику на цій дль На півні місцевого зв великий успі х. Німецькі ів. При од ме в районі на. Швидкі на місце Ізбо Минулої павольної б Ворог нрних атак н ті. Над Пів камоторових Кор В Серед своїй веселій важливу хліб Під час чого табору в якій направляє ра, і пробрал До дня Державна По які зображають

лютого, 1943 р. № 18
тературі

Відродження

Скорочений випуск

Виходить двічі на тиждень

Орган Роменської Міської Управи

Ромен. Середа, 10 березня, 1943 року

Ціна 50 коп.

АТАКИ СОВЕТІВ ВІДБИТІ З ТЯЖКИМИ ДЛЯ НИХ ВТРАТАМИ

3 90 наступаючих бронемашин
74 знищено

З Головної Квартири Фюрера, 8 березня 1943 р.

Верховне Командування Німецьких Збройних Сил повідомляє:

На південний захід від Харкова наші наступаючі дивізії зламали ворожий супротив і повели наступ на західну частину міста.

На бойовому відтинку біля Орла совети весь час знову даремно вели наступ на окремі ділянки наших позицій. Один армійський корпус, який на протязі кількох днів проводив тяжку оборону, вчора одержав великі оборонні наслідки. З 90 наступаючих ворожих бронемашин знищено 66 в наземному бою і 8 бронемашин знищено авіацією.

На середній ділянці фронту ворог проводив багаточисленні атаки, щоб перешкодити рухові німецьких частин. Всюди атаки були відбиті з великими втратами для советів.

Під час планового скорочення фронту було евакуйовано без ворожого натиску містечко Сяківка.

Запеклі оборонні бої на південь від Ільменського озера продовжувались і вчора з незмешеною силою. Не дивлячись на сильні артилерійські підкріплення при підтримці бронемашин і густих хвиль наступаючих бойових літаків атаки червоних не мали успіху під час оборонного вогню.

Винищуючі і зенітна артилерія знищили на цій ділянці 60 советських літаків.

На північному туніському фронті бої лише місцевого значення. Ловецькі з'єднання мали великий успіх в багаточисленних повітряних боях. Німецькі ловецькі літаки збили 9 „Спітфай-єрів“.

При одній сутичці німецьких бойових літаків в районі гавані Тріполіс було спалено 2 судна.

Швидкі німецькі бойові літаки напали вдень на місто Ізборн на південному узбережжі Англії. Минулої ночі було скинуто розривні і запально-взривні бомби в районі Саусопі.

Ворог не проводив ні вдень ні вночі повітряних атак на Німеччину і заняті західні області.

Над Північним морем ворог втратив 3 кількості моторових літаків.

Короткі повідомлення

В Середньому Китаї Японія досягла мети своєї весняної офензиви і зайняла особливо важливу хлібну область Чінкс.

Під час відправлення з крайового робітничого табору втекло 2000 туніських робітників, які направлялись американцями в центр Алжир, і пробрались до фронту Держав Осі.

До дня пам'яті героїв 1943 р. Німецька Державна Пошта випускає ряд особливих марок, які зображають зразки зброї.

До Шевченківського тижня в Ромні Поет визволеного народу

Українська література за умов 23-хрічного жидівсько-большевицького узурпаторства зазнала нечуваного псеневірення. Правильніше буде сказати, що української літератури, в повному розумінні цього слова, майже не було. Замість цього були окремі уривки з творів лише деяких письменників, як ілюстрації до якихось большевицьких безглузвих доктрин, недостачі в яких ніколи не почувалося. Метода ілюстративності в підході до української літератури, як наймички політичних дисциплін, зводила нанівець значення письменника, про якого згадували трохи лише в ювілейні дні. Так, за цим принципом, були або зовсім забуті такі письменники, як Самійленко, Кониський, Старицький, Щоголів та багато інших, або вилучені, як вороги: Гринченко, Олесь, Черкасенко, Куліш П. та інші.

Найбільшою наруги і фальсифікації зазнав великий геній українського народу Т. Г. Шевченко.

Майстрі доктринерства і фальшування наліплювали на Шевченка найрізноманітніші ярлички, штампи, або т. зв. „установки“. При чому в 1919—1921 рр. ярлички були все лайливого змісту, а згодом ці штампи набирали „реабілітаційного“ характеру. Головне, що у всіх випадках Шевченка „підтягували“ до большевицької ідеології, „вивчали“ твори Кобзаря антиісторично, антинауково, фальсифіковано.

На черзі дня з'явився новий ярличок, що Шевченко—інтернаціоналіст і навіть друг та захисник своїх віковичних ворогів—жидів та поляків.

До найбільшого безглуздя доходили „шевченкознавці“ різні кацнельсони-стебуни, альтмани, борщатівські, смульсони, бернштейни та інші жиди, що посіли були командні становища в академії наук, коли „пришили“ Шевченкові штамп революціонера-демократа, основоположника „революційно-демократичного реалізму“. З позицій цього абсурдного ярличка творчість Шевченка репрезентувалася лише 3—4 творами. Так ніби Шевченко за все своє життя написав лише поеми „Сон“, „Кавказ“ та ще 2—3 вірші.

Щоб довести, що Шевченко був „революціонером-демократом“, то для цього за чуба притягували зв'язки Шевченка з російськими різночинцями. В цьому плані акцентувалася увага на тому, що Шевченко був під „великим впливом“ Добролюбова. Дарма, що Т. Г. Шевченко був уже цілком визнаним поетом тоді, коли Добролюбову було лише 6 років. Для большевицьких „учених“ брехня, неповага до фактів, їх фальшування звичайне і навіть широкорозповсюджене явище. Проте, не вдалося большевикам, хоч як вони цього не домагалися, зробити з Шевченка „провінціального“ поета і розв'язати серед українських кіл велику любов і пошану до свого безсмертного генія. Шевченко жив, живе і вічно житиме в серцях українського народу. Ми тепер, як ніколи, дякуючи визвольній силі нашої Великій Германській нації, маємо повну змогу читати і вивчати справжнього, не покаліченого